

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES
ΤΕΥΧΟΣ 55, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009, ΕΥΡΩ 0,01
Ναύαρο 1 και Πικασίων, 104 33 Αθήνα

6^ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2009»

* ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ

Συντονιστού Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

* «ΠΑΡΟΥΣΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ»

Υπό Στρατηγού ε.α. Δημητρίου Σκαφβέλη

Επίτιμου Α/ΓΕΕΘΑ Ακαδημαϊκού

* «ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩ- ΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ»

Υπό Πρέσβευς Ρωσικής Ομοσπονδίας Κ. Vladimir I. Chkhikvishvili

* «ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ»

«Αναζητώντας την επιτυχία στην επίτευξη του στόχου για ένα αμυντικό κόσμο»

Υπό Πρέσβευς Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας Κου LUO LINQUAN

* «ΠΑΡΟΥΣΑ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΓΓΥΣ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Ζούκα Ιωάννη

Επίτιμου Διοικητού ΓΣΣ/ΝΔC-GR

* ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ 1^ο ΘΕΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Άρθρα

* Κατάργηση του θρησκευτικού όρκου στην Βουλή

* Ελληνοτουρκικές Σχέσεις

* Τα Συμφέροντα της Αγγλίας στο Κυπριακό Ζήτημα

* Θράκη

* Πολύπλευρη κρίση και δημοκρατικές πρωτοβουλίες

* Θεσμικοί Εκσυγχρονισμοί

* Η Ελληνική Αστυνομία

“Όταν την αφήνουν να θέλει” Μπορεί

* Αναπροσαρμογή Αντιυπερσυνεκτικής Ασπίδας στην Α. Ευρώπη

Ρεαλιστική αντιμετώπιση της Ιρανικής απειλής

Καλή θέληση προς την Ρωσία

* Horn of Africa Piracy

Επικοινωνίες

* Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Οι Προβληματισμοί του Εκδότη

Το έτος 2009 βαίνει αμετάκλητα προς το τέλος, αποθώντας στο ανθρώπινο υποσυνείδητο τις όποιες κακοτυχίες και καταστροφικές καταστάσεις επηρέασαν τη ζωή στο διάβα του. Το έτος 2010 με το πολύ ανατέλλει φέροντας στην επιφάνεια ελπίδες και προσδοκίες δια ολιγώτερα λάθη και παραλείψεις προς μια καλύτερη ζωή. Όμως τα πράγματα και οι καταστάσεις ξεπερνούν τις ανθρώπινες επιθυμίες και δεν οριοθετούνται στις ενιαυσίες ματαιοδοξίες, ακολουθούν τη δική του δυναμική.

Δια τη χώρα μας και δια τις σελίδες των "ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΩΝ" τα προβλήματα της εθνικής οικονομικής κρίσης και τα εθνικά θέματα, τα αναφερόμενα στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, στην επίλυση του Κυπριακού προβλήματος, στην ονομασία της ΠΓΔΜ, στο δημογραφικό, στη λαθρομετανάστευση, στην τρομοκρατία, στην ασφάλεια και σταθερότητα της χώρας, θα έχουν προτεραιότητα. Άπαντα θα εξακολουθήσουν και το 2010 να απασχολούν την κοινή γνώμη, την Πολιτεία και τους φιλοδόξους αναλυτές στην προσπάθεια εξεύρεσης λύσεων μέσα από ένα σύνθετο περιβάλλον αλληλοσυγκρουομένων εσωτερικών και εξωτερικών καταστάσεων και συμφερόντων.

Οικονομική Κρίση : Συνεχίζεται η επιδείνωση της εθνικής οικονομικής κρίσης, μιας κρίσης οφειλομένης όχι τόσο στις επιπτώσεις της παγκοσμίου χρηματοπιστωτικής τριτοσύνης, όσο στις εσωτερικές ατυχίες διαχειρίσιμες και στις εξ αυτών προκληθείσες ζημιές και εμπεδωθείσες νοοτροπίες της τελευταίας, βαθέως κομματικοποιημένης, τριακονταετούς διακυβέρνησης της χώρας. Διαχρονικές αξίες, αρχές, αρετές και ιδανικά κατεποντίστησαν εν ονόματι του πλουτισμού, της ιδιοτέλειας, της σπατάλης, του λαϊκισμού, μέσων και μεθόδων ποδηγέτησης παραταξιακών λαϊκών μαζών, με απώτερο σκοπό τη διατήρηση της άσκησης και της νομής των αγαθών της εξουσίας. Κρίση, λοιπόν, υλική και ηθική και έως ένα βαθμό θεσμική, η οποία μπορεί να έφθασε στην απώλεια της εθνικής κυριαρχίας.

Η θεραπεία της κατάστασης απαιτεί λήψη άμεσων ριζικών έως επαναστατικών μέτρων σε συνεργασία με τα αρμόδια όργανα της συμβληθείσας και εποπτευούσας ΕΕ. Κυρίως όμως επιβάλλεται η λήψη μέτρων που θα αποκαταστήσουν την τρωθείσα εμπιστοσύνη και ειλικρίνεια όλων των εμπλεκομένων πολιτη-κράτους, κράτους-ΕΕ και αντι-στροφώς. Αυτά τα μέτρα μπορεί να υλοποιήσει μόνο μία κυβέρνηση εξωκοινοβουλευτική εκ προσωπικοτήτων, απηλλαγμένη συμπαθειών και συντεχνιών, έχουσα ως φάρον το εθνικό συμφέρον. Η έξοδος από την "εντατική" δεν επιτρέπει οποιαδήποτε αναβλητικότητα και αναποφασιστικότητα.

Ελληνοτουρκικές Σχέσεις : Η Τουρκία συνεχίζει την εις βάρος της Ελλάδος προκλητική πολιτική με υποδειγματική συνέπεια. Η "τουρκική" ταυτότητα της μουσουλμανικής μειονότητας της Δ. Θράκης διακηρύσσεται υπό του πρωθυπουργού κ. Ερντογάν ενώπιον του αμνηστίας και σιωπούντος προέδρου των ΗΠΑ κ. Ομπάμα κατά τη συνάντησή των στην πρωτεύουσα Ουάσιγκτον. Ενέργεια που προσλαμβάνει και τα ανάλογα κύρος και ταυτότητα. Ανταγωνιστική εμφανίζεται ακόμη και στην απαίτηση εγκατάστασης και ελέγχου συσκευών προειδοποίησης σε περίπτωση δημιουργίας παλιρροϊκού κύματος (τσουνάμι) στο χώρο του Αιγαίου, μετά από σχετική πρόταση της ΟΥΝΕΣΚΟ. Ακόμη και η αίτηση συμμετοχής της στη δύναμη της ΕΕ δια την επιτήρηση των ακτών-συνόρων-Ελλάδος προς απαγόρευση της διέλευσης των λαθρομεταναστών, ενέχει δόλον. Η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας, παρά την ένθερμη και παράδοση υποστήριξη της

Ελλάδος, κατά την παρελθούσα Σύνοδο Κορυφής παρεπέμφθη δια τον επόμενο χρόνο. Ίσως αυτό να αποτελεί και την αφορμή αύξησης εσχάτως, ακόμη και την ημέρα των Χριστουγέννων, των παραβάσεων και παραβιάσεων του ελληνικού χώρου. Συνεπώς στην παράδοση η θεωμανική Τουρκία του, μουσουλμάνου, κ. Ερντογάν και του θεωρητικού του δόγματος αυτής κ. Νταβούτογλου.

Κυπριακό Πρόβλημα : Οι δικαιοδικές συνομιλίες παρουσιάζουν στασιμότητα. Η Σύνοδος Κορυφής παρέπεμψε το θέμα δια εξέταση στον επόμενο χρόνο. Ασκούνται όμως πιέσεις δια την υπογραφή "ενδιάμεσης συμφωνίας" - τύπου ΠΓΔΜ - προ της διεξαγωγής των εκλογών στα κατεχόμενα κατά τον προσεχή Απρίλιο. Η συνέχεια και συνέπεια της εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας μαρτυρείται από τα λόγια του απολογουμένου δια τα ανθελληνικά γεγονότα του Σεπτεμβρίου του 1955 τότε προέδρου της Τουρκικής Δημοκρατίας Τζελάλ Μπαγιάρ : "Χάρης εις τας προπαθείας μας ευρίσκεται τώρα στην Κύπρο τουρκικός στρατός και κυματίζει εις την νήσον η τουρκική σημαία. Η Κύπρος είχε φύγει από τα χέρια μας και ήδη απεκατεστάθη εκεί η τουρκική κυριαρχία - Δεκ. 1960". Και εμείς ηττοπαθώς και αφελώς προσδοκώμεν στην αναιμάκτη επανένωση!!

Σκοπιανή Δημοκρατία : Όνομα συνάδον προς τη σύνθεση, δομή και οργάνωση, ιστορία και παράδοση του νεοσοτατού κράτους, χωρίς εσωτερικές τριβές και εξωτερικές προκλήσεις, αλυτρωτισμούς και σφετερισμούς. Από της 20ής Δεκεμβρίου οι κάτοικοι των Σκοπίων, Μαυροβουνίου και Σερβίας εισέρχονται χωρίς την αναγκαία βίζα εντός των χωρών της ΕΕ. Η γειτονική Βουλγαρία ομιλεί εσχάτως, δι' επισήμων χειλέων, περί υπάρξεως στην ΠΓΔΜ ενός εκατομμυρίου κατοίκων βουλγαρικής καταγωγής. Οι Αλβανοί ανέρχονται στο 35%. Οι Έλληνες που και πόσοι; Καλές οι "κόκκινες" γραμμές, καλύτερες όμως οι "γαλάζιες". Ασφαλώς καλές και οι προσφάτως πυκνές συνανήσεις των αρμοδίων υπουργών των δύο χωρών. Ενέχουν όμως τον κίνδυνο παρερμηνείας σε αδυναμία και μετατροπή του προβλήματος σε διμερές.

Υπόλοιπα Εθνικά Θέματα : Απαιτούν λύσεις άμεσες και ριζοσπαστικές σε μακροχρόνιο ορίζοντα ώστε η χώρα να διατηρήσει την κοινωνική και εθνική συνοχή, την εθνική παιδεία, την εθνική παραγωγή, την αυτάρκεια, τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, οι οποίες είναι οι αναγκαίες προϋποθέσεις της οικονομικής ανάπτυξης και της βελτίωσης της οικονομίας της χώρας. Η αύξηση της γεννητικότητας είναι η αρχή της άρσης όλων των παραπλεύρων επιπτώσεων επί των συνιστώσων της εθνικής ισχύος της χώρας. Αθρόες Ελληνοποιήσεις μάλλον επιδεινώνουν την κατάσταση και εγκυμονούν μελλοντικούς κινδύνους στην ενότητα της χώρας. Η Γαλλία ίδρυσε Υπουργείο Μετανάστευσης και Εθνικής Ταυτότητας. Η Ελβετία δε θέλει μινιάρδες. Γερμανία, Ολλανδία, Ιταλία οριοθετούν ανώτατα όρια εγκατάστασης μεταναστών. Η Ελλάς, τι απ' όλα; Παθιάζεται και υποβιβάζει την "εθνική παιδεία" σε "δια βίου μάθηση"!!

Χρόνια Πολλά, ευτυχές και λυσιτελές το 2010, δια το καλό του λαού, της Ελλάδος μας, του κόσμου όλου.

*Αντιστράτηγος ε.α. Ηλίας Καζούκας
Πρόεδρος ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ*

(26 Δεκεμβρίου 2009)

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
Εκδότης-Διευθυντής: Η.Καζούκας
Υπεύθ.Συντάξεως: Στ. Παναγόπουλος
Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντινός
Συντακτική Ομάδα: Ε.Σκληρός,
Ε.Τέμπος, Π. Λάγγαρης, Σ. Κουρκούμπας
DTP-Κολλητευτικά: Κ.Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Η προαιρετική σας συνδρομή προς το περιοδικό μας μέσω του λογαριασμού 142-002101-073469 ALPHA Bank ή μέσω ταχυδρομικής επιταγής, τυγχάνει εκτιμήσεως εκ μέρους της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ., η οποία και σας θεωρεί παράγοντες βελτιώσεώς του

Διευθύνσεις
Γραφεία: Ηπείρου 1 και Πατησίων
τ.κ. 104 33 Αθήναι
Τηλέφωνο:.....2108211025
Fax:.....2108211056
E-mail:elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο:.....www.elesme.gr

6ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ "ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2009"

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ

Συντονιστής : Αντιστράτηγος ε.α. Σ. Παναγόπουλος

Η Ελληνική Εταιρεία Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ), για έκτη συνεχή φορά και με απόλυτη επιτυχία, οργάνωσε το 6ο Διεθνές Συνέδριο "Στρατηγική 2009", το οποίο είχε θέμα την "Παρούσα Γεωστρατηγική Κατάσταση, Προκλήσεις και Προοπτικές - Νέες Στρατηγικές".

Το Συνέδριο έλαβε χώρα την 24-25 Νοεμβρίου 2009, στο Πολεμικό Μουσείο Αθηνών και το παρηκολούθησαν : Εκπρόσωπος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, ο Διοικητής της ΣΕΘΑ Αντχος (Ι) Κων/νος Καλαμάτας ως εκπρόσωπος του Α/ΓΕΕΘΑ ο οποίος και απηύθυνε σχετικό χαιρετισμό, οι επίτιμοι Αρχηγοί ΓΕΕΘΑ κ.κ. Δημήτριος Σκαρβέλης και Γεώργιος Αντωνακόπουλος, ο τέως Γεν. Γραμματέας του ΥΠΕΞ Πρέσβης ε.τ. κ. Γεώργιος Γεννηματάς και ο Πρέσβης ε.τ. κ. Ιωάννης Γεννηματάς, ο Διευθυντής της Διευθύνσεως Ιστορίας Στρατού Αντχος Παναγιώτης Ζάρας, ανώτατοι και ανώτεροι αξιωματικοί εκπρόσωποι των Γενικών Επιτελείων ΓΕΕΘΑ και Κλάδων, ΕΛ.ΑΣ και Λ.Σ., οι σπουδαστές της ΣΕΘΑ, ανώτατοι και ανώτεροι εν αποστρατεία αξιωματικοί, μέλη της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, του Συνδέσμου Επιτελών ΣΕΘΑ και της ΕΑΣ.

Το Συνέδριο ξεκίνησε με χαιρετισμό του Προέδρου της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ Αντιστρατήγου ε.α. κ. Ηλία Καζούκα ο οποίος είπε τα εξής :

Σεβάσμιε Εκπρόσωπε του
Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου
Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ.
Ιερωνύμου,
Εξοχώτατε Κύριε Πρέσβυ της Κίνας,
της πολυπληθέστερης χώρας του
κόσμου, της ανερχομένης
οικονομικής δύναμης,
Εξοχώτατε Κύριε Πρέσβυ της

Ρωσσίας, της ομόδοξης μεγάλης χώρας, της σύγχρονης
ενεργειακής δύναμης,

Κύριοι Επίτιμοι Αρχηγοί ΓΕΕΘΑ,

Κύριοι Πρέσβεις ε.τ.,

Κύριε Πτέραρχε, Διοικητά της ΣΕΘΑ και εκπρόσωπε του
Αρχηγού ΓΕΕΘΑ,

Στρατηγέ Διευθυντά της ΔΣΣ/ΓΕΣ,

Κυρίες, Κύριοι, Φίλοι και Εταίροι, καλημέρα σας.

Εκ μέρους των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ) σας καλωσορίζουμε στο αρχόμενο 6ο Διεθνές Συνέδριο "ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2009".

Η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, μη κερδοσκοπική και μη κυβερνητική οργάνωση, επιμένουσα στη σκοπιμότητα αναδείξεως της παρεξηγημένης Στρατηγικής, σε εφαρμογή της πρώτης αρχής αυτής "Εκλογή του Σκοπού και Εμμονή σ'αυτόν" αλλά και εκτιμώσα την κατάσταση και την ανάγκη αντιστοιχίας και ισορροπίας σκοπού και μέσων όπως επιτάσσει η αρχή "Οικονομία Δυνάμεων", δια να ενθυμούμεθα και τις αναλλοίωτες αρχές της Στρατηγικής, οδηγήθη και πάλι στην οργάνωση του Συνεδρίου, παρά τις υφιστάμενες δυσχέρειες των καιρών.

Η απόφαση εβασίσθη και βασιίζεται στην ευγενή συμμετοχή των εκλεκτών ομιλητών, που τονίζουν το

διεθνή γεωπολιτικό, γεωστρατηγικό και γεωοικονομικό χαρακτήρα, στην ευεργετική προσφορά των χορηγών που παρέχουν τη δυνατότητα οργάνωσης, στη θέληση και εργατικότητα της οργανωτικής επιτροπής, αλλά και ιδιαιτέρως στη δυναμική παρουσία όλων υμών των συνέδρων, των σπουδαστών της Σχολής Εθνικής Αμύνης, που προσδίδετε το αναμφισβήτητο κύρος.

Η συμβολή σας προοιωνίζει την επιτυχία του σκοπού του Συνεδρίου και μας δίδει την αίσθηση ελάφρυνσης του βάρους του χρέους ανταπόκρισης στις υψηλές προσδοκίες σας, ώστε να κερδίσουμε και αυτή τη μάχη σε επίπεδο τακτικής.

Όλους, σας ευχαριστούμε, που μας εμπιστεύεσθε και μας ενισχύετε τη δύναμη συνέπειας και συνέχειας της ανιδιοτελούς προσφοράς και μοναχικής εθελοντικής πορείας, με φάρο την εξυπηρέτηση του συμφέροντος του Έθνους, στο σύγχρονο ευμετάβλητο, ρευστό και άμεσο παγκόσμιο περιβάλλον, όπου επικρατεί το συμφέρον σε βάρος ξεχασμένων αρχών, αξιών και πανανθρωπίνων, κοινών, ιδανικών.

Ευελπιστώ στην προσοχή και στην υπομονή σας για ένα συνέδριο εποικοδομητικό, ενημερωτικό και αφετηρίας προβληματισμού και σκέψης.

Δια τη συνέχεια του Συνεδρίου, παρακαλώ τον Αντιστράτηγο ε.α. κ. Παναγόπουλο Στυλιανό, Επίτιμο Υπαρχηγό του ΓΕΕΘΑ, πρώτο Αντιπρόεδρο του ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και Πρόεδρο της Οργανωτικής Επιτροπής, όπως συντονίσει τις εργασίες της πρώτης ενότητας.

Στρατηγέ, το βήμα δικό σας.

Ακολούθως τον λόγο έλαβε ο συντονιστής της 1ης Θεματικής Ενότητας, Αντιστράτηγος ε.α. κ. Στυλιανός Παναγόπουλος ο οποίος είπε τα εξής :

Κυρίες και Κύριοι,

Εκ μέρους του Προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής του Συνεδρίου Αντιστρατήγου ε.α. κ. Βασιλείου Γωγουβίτη και των μελών αυτής σας καλωσορίζουμε και σας ευχαριστούμε για την συμμετοχή σας σ' αυτό.

Ονομάζομαι Στυλιανός Παναγόπουλος, είμαι απόστρατος αξιωματικός του Στρατού Ξηράς, μέλος της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και έχω την τιμή να είμαι Συντονιστής στην 1η Θεματική Ενότητα του συνεδρίου που αναφέρεται στην "Γεωπολιτική".

Τα θέματα που θα αναπτυχθούν καθώς και οι ομιλητές σας είναι γνωστά από το κοινοποιηθέν και ανά χείρας πρόγραμμα του συνεδρίου.

Με δεδομένο ότι ορισμένοι εκ των ομιλητών δεν θα έχουν το χρόνο να παραμείνουν μέχρι το πέρας αυτής της θεματικής ενότητας, κατ'εξίαιρηση και κατά περίπτωση θα δίδεται χρόνος για την υποβολή ερωτήσεων, όχι περισσότερες των τριών έως πέντε (αναλόγως του χρόνου για κάθε ομιλητή).

Παράκληση γενική, οι ερωτήσεις να είναι σύντομες, απλές και σαφείς.

Δύο χρόνια μετά το προηγούμενο συνέδριό μας πάμπολλες και σημαντικές είναι οι αλλαγές που επήλθαν στο παγκόσμιο σκηνικό με συνέπεια να δρομολογηθούν νέες εξελίξεις στον ευρύτερο όσο και στον εγγύς στρατηγικό χώρο ενδιαφέροντος της Ελλάδος.

Προσωπικά θεωρώ ως σημαντικότερα γεγονότα της τελευταίας διετίας :

Πρώτον : Την παγκόσμια οικονομική κρίση η οποία επηρέασε και επηρεάζει αρνητικά ολόκληρο τον πλανήτη. Οι αιτίες είναι πολλές και αναφέρονται κυρίως στον νέο-φιλελευθερισμό που εμβόλισε την παγκοσμιοποιημένη οικονομία δίδοντας κυρίως έμφαση :

- ▶ Στις χρηματιστηριακές υπεραξίες (φούσκες).
- ▶ Στην κερδοσκοπία.
- ▶ Στην ανάδειξη νέων διεθνοποιημένων χρηματιστηριακών και τραπεζιτικών ελίτ παγκοσμίως.
- ▶ Στον περιορισμό των κρατικών παρεμβάσεων στην αγορά.
- ▶ Στην ανάδειξη διεθνών οργανισμών, χωρίς δημοκρατική νομιμοποίηση, οι οποίοι υπονομεύουν την δημοκρατία και την εθνική ταυτότητα κάθε χώρας μέσω Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, που αντιτίθενται στο δημόσιο συμφέρον, διαιρώντας την κοινωνία και αμφισβητώντας τις αποφάσεις και θέσεις της πλειοψηφίας του πληθυσμού, με σκοπό την επιβολή της μειοψηφίας. Χαρακτηριστικό όλων αυτών των Οργανώσεων είναι οι αφανείς χρηματοδοτήσεις και η ιδιοτέλεια υπέρ ξένων συμφερόντων.

Δεύτερον : Την αλλαγή στην ηγεσία των ΗΠΑ που

αποτελεί επίσης ένα σημαντικό γεγονός, χωρίς όμως μέχρι τώρα να έχουμε ουσιαστικά απτά αποτελέσματα της προεκλογικής ρητορικής του σημερινού προέδρου, ο οποίος όμως κατενόησε την ζημία που επέφερε ο νεοσυντηρητισμός του Μπους στο γόητρο των ΗΠΑ, ότι ο μονοπολισμός που επικράτησε μετά το πέρας του Ψυχρού Πολέμου ανατρέπεται και ότι η αντιπαραγωγική πολιτική των αποκλεισμών που υλοποιήθηκε από την προηγούμενη διοίκηση, δεν ανέκοψε την πορεία των παγκοσμίων υπερδυνάμεων. Επίσης και συνοπτικά πρέπει να αναφέρουμε και τις παρακάτω εξελίξεις

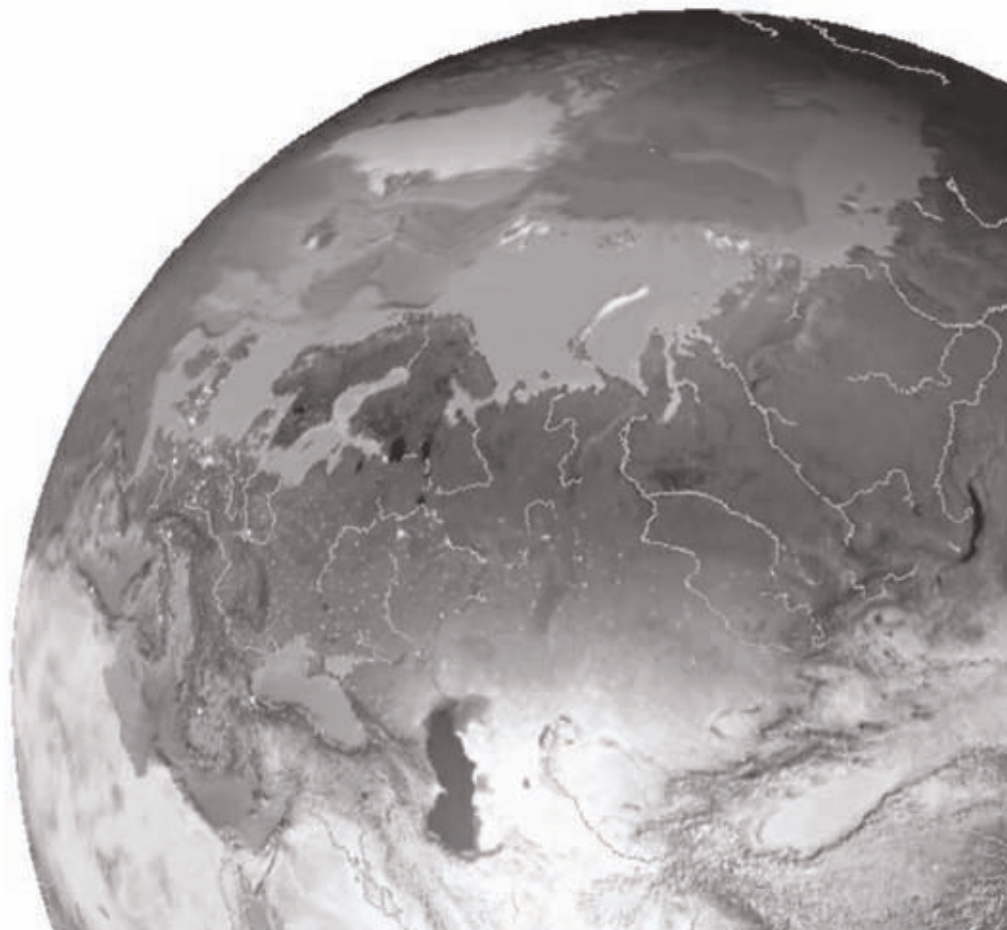
▶ Η απόφαση των ΗΠΑ για την μη ανάπτυξη της αντιπυραυλικής ασπίδος στην Ανατολική Ευρώπη, βοηθά τη συνεργασία με την Ρωσία σε τομείς όπου υπάρχει κοινή προσέγγιση, χωρίς όμως να έχουν καλυφθεί οι διαφορές που υφίστανται σε σημαντικά θέματα, όπως τα θέματα του Καυκάσου (Γεωργία), της Ουκρανίας και ιδιαίτερα η δυνατότητα της Ρωσίας να επηρεάζει χώρες στον εγγύς χώρο της.

▶ Οι Ρωσία, Κίνα, Ινδία και Βραζιλία συνεχίζουν να είναι ανερχόμενες δυνάμεις της Παγκόσμιας Οικονομίας που λόγω των δυνατοτήτων που απέκτησαν, όχι μόνο ζήτησαν την αντικατάσταση του δολαρίου από τις συναλλαγές σε παγκόσμιο επίπεδο, που άσχετα από τον Μαζιμαλισμό αυτής καθ'εαυτής της προτάσεως δείχνει το δυναμισμό τους, συγκρότησαν ένα κουαρτέτο, το λεγόμενο BRIC από τα αρχικά των χωρών Brazilia, Rvsia, India, China. Δεν είναι βέβαια άνευ σημασίας το ότι η Κίνα έχει εγγυηθεί μεγάλο μέρος του δημοσίου χρέους των ΗΠΑ, ενώ μέσω των τεραστίων αποθεμάτων σε δολάρια (πλέον των δύο τρισεκατομμυρίων δολαρίων) σπεύδει σε επενδύσεις σε όλο τον κόσμο.

▶ Το NATO συνεχίζει την προσπάθεια μεταξελίξεως σε Παγκόσμιο Οργανισμό Ασφαλείας, από Αμυντικός Οργανισμός που είναι σήμερα. Το νέο δόγμα του Οργανισμού ήδη συντάσσεται και θα το δούμε σε πληρότητα στην προσεχή Σύνοδο Κορυφής του 2010. Το ερώτημα που εγείρεται είναι το κατά πόσο και σε ποίο βαθμό το NATO θα συνεργάζεται με τον ΟΗΕ και δεν θα ενεργεί αυτόνομα παγκόσμια.

▶ Ήδη το λεγόμενο αντι-NATO ή το Collective Security Treaty Organization (CSTO) (Σύμφωνο Συλλογικής Ασφάλειας Κεντρικής Ασίας) που ιδρύθηκε από την Ρωσία με συμμετοχή των Ρωσίας, Λευκορωσίας, Αρμενίας, Καζακστάν, Κιργισίας, Τατζικιστάν και Ουζμπεκιστάν, επιδιώκοντας να παίξει ουσιαστικό ρόλο στην περιοχή προετοιμάζεται για συνεργασία με τον ΟΗΕ ως Περιφερειακός Οργανισμός Ασφαλείας. Η σχετική συμφωνία αναμένεται να υπογραφεί και από τις δύο πλευρές εντός του 2010. Παράλληλα όμως η στρατηγική συνεργασία της Ρωσίας και Κίνας ενδυναμώνεται, δημιουργώντας όμως τεράστιο προβληματισμό στις ΗΠΑ.

▶ Η ΕΕ αντιμετωπίζει ήδη τα αποτελέσματα της παγκοσμίου οικονομικής κρίσεως, επιτυχώς μπορεί να πούμε επί του παρόντος, ενώ σε ότι αφορά την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας δεν υπάρχει

πρόοδος. Η έγκριση της μεταρρυθμιστικής συνθήκης και η υλοποίηση των προβλέψεών της αναμένεται να δώσει νέα ώθηση στη διάσταση αυτή της ΕΕ που ακόμη και στον Οργανισμό για την Ασφάλεια και Συνεργασία για την Ευρώπη, δηλαδή στο σπίτι της δεν τοποθετείται συλλογικά, επιτρέποντας στις ΗΠΑ και NATO να διαμορφώνουν τις εξελίξεις. Εάν η πρακτική αυτή συνεχισθεί, η ΕΕ θα παραμείνει ένας πολιτικός νάνος.

▶ Η τρομοκρατία συνεχίζει να δρα με κέντρο το Ιράκ και Αφγανιστάν, επηρεάζοντας ήδη το Πακιστάν. Το πρόβλημα είναι πλέον μείζον στην περιοχή με τις ΗΠΑ να προσπαθούν να το επιλύσουν με διάθεση και ανάπτυξη περισσότερων στρατιωτικών δυνάμεων και με πιέσεις προς τους συμμάχους και το NATO να αυξήσουν τη συμμετοχή τους.

▶ Η μη επίλυση του Παλαιστινιακού, η τραγωδία της Γάζας τον Δεκέμβριο του 2008 και τον περασμένο Ιανουάριο, δημιουργεί σοβαρά ερείσματα στους φονταμενταλιστές να συνεχίζουν το εγκληματικό έργο τους, δημιουργώντας έτσι μόνιμα προβλήματα ασφαλείας στις κοινωνίες παγκοσμίως.

▶ Τα πυρηνικά και βαλλιστικά προγράμματα Ιράν και Βορ. Κορέας παρά τις διεθνείς πιέσεις και τα μέτρα που αποφασίζονται από το ΣΑ/ΟΗΕ δεν έχουν ανασταλεί, δημιουργώντας παγκόσμιο ανησυχία και πιθανόν στο μέλλον να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις διεθνούς δυναμικής επεμβάσεως.

▶ Τα προβλήματα της Αφρικής παραμένουν άλυτα, η ανθρωπιστική καταστροφή συνεχίζεται και οι

εγκληματικές τοπικές ομάδες συνεχίζουν το καταστροφικό έργο τους, οργανώνοντας κόμη και θαλάσσια πειρατεία.

▶ Οι πέρα από τις προβλέψεις του διεθνούς δικαίου ανεξαρτητοποιήσεις επαρχιών και η δημιουργία νέων κρατών δημιουργώντας νέα σύνορα στα Βαλκάνια και Καύκασο, με τη χρήση στρατιωτικής ισχύος από τρίτες χώρες ή οργανισμούς αμυντικούς, αναφέρομαι σε Κόσσοβο και Ν. Οσετία και Αμπχαζία, είναι επικίνδυνη ανατροπή σε όσα ίσχυαν μέχρι σήμερα.

▶ Ομοίως επικίνδυνη είναι η αναγόρευση από μεγάλες δυνάμεις, σε οιοδήποτε "περιφερειακές δυνάμεις" χωρών με τις οποίες αναπτύσσουν στρατηγική συνεργασία για την επίτευξη των στόχων τους. Στις περισσότερες των περιπτώσεων οι χώρες αυτές επιβραβεύονται καθ' ην στιγμή η συμπεριφορά τους μοιάζει με εκείνη των αντικοινωνικών ατόμων που παρά την παραβατική ή εγκληματική συμπεριφορά τους, ΑΠΑΙΤΟΥΝ να μην τιμωρούνται και να απολαμβάνουν περισσότερα αγαθά.

Αποφεύγοντας να θίξω τα θέματα που θα αναπτυχθούν από εξαιρετικούς ομιλητές της παρούσης θεματικής ενότητας καθώς και τα θέματα αμέσου εθνικού ενδιαφέροντος πιστεύω ότι θα πρέπει να μπορούμε άμεσα στην παρουσίασή τους.

Η πρώτη εισήγηση αφορά την "Παρούσα Διεθνή Γεωπολιτική κατάσταση και προκλήσεις". Το θέμα θα παρουσιάσει ο επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ και Ακαδημαϊκός Στρατηγός ε.α. κ. Δημήτριος Σκαρβέλης.

"ΠΑΡΟΥΣΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ"

Υπό Στρατηγού ε.α. Δημητρίου Σκαρβέλη

Κυρίες και Κύριοι,
Οφείλω ευχαριστίες στην ΕΛ.Ε.-Σ.ΜΕ για την παραχώρηση του βήματος αυτού και την ευκαιρία που μου δίνει να επικοινωνώ αυτή την ώρα με ένα εκλεκτό ακροατήριο.

Πολύ ορθά - κατά τη γνώμη μου - η οργανωτική επιτροπή της ΕΛΕΣΜΕ επέλεξε σαν πρώτο θέμα την "Παρούσα Διεθνής Γεωπολιτική Κατάσταση και Προκλήσεις" διότι η όλη θεματική του συνεδρίου επιβάλλει να γίνει η αρχή, με μία μάλλον συνοπτική αναφορά στην Γεωπολιτική Κατάσταση και τις Προκλήσεις. Θα προσπαθήσω να ανταποκριθώ σε αυτή την απαίτηση του Συνεδρίου.

Το πρώτο σκέλος του τίτλου της ομιλίας αυτής, δεν είναι άλλο τι, παρά, η απεικόνιση της Παρούσης Διεθνούς Γεωπολιτικής Κατάστασης, πράγμα εφικτό με μικρές πιθανότητες παρεκκλίσεων, ενώ το δεύτερο σκέλος, αυτό των Προκλήσεων, ενέχει ποσοστό απροσδιοριστίας, διότι συνεχώς αναδύονται και νέες προκλήσεις, μέσα σε ένα κόσμο διαρκώς μεταβαλλόμενο, με εγγενή - θα έλεγα - την αστάθεια, τη ρευστότητά του.

Κυρίες και Κύριοι,

Ευρισκόμεθα ακόμα στην πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα και δεν νομίζω ότι μπορεί να αμφισβητηθεί το γεγονός, ότι, τα γεωπολιτικά πράγματα της σήμερον έχουν την αφετηρία τους στις τελευταίες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα. Αυτές οι δεκαετίες υπήρξαν συγκλονιστικές σε πλανητική διάσταση, διότι εκυοφόρησαν και ανέδειξαν γεγονότα και θέματα παγκόσμιας εμβέλειας, με μεγάλη σημασία και έντονη την επήρειά τους στο μέλλον της ανθρωπότητας. Οδεύουμε λοιπόν στον 21ο αιώνα με βαρύ φορτίο κληρονομιάς και καλούμεθα εμείς σήμερα να διαχειρισθούμε αυτή την κληρονομιά. Από την καλή ή κακή διαχείρισή της, (δηλ. των ανοικτών θεμάτων που κληρονομήσαμε), θα εξαρτηθεί η μελλοντική πορεία του κόσμου μας.

Προχωρούμε επομένως στην αποτύπωση της Διεθνούς Κατάστασης με αφετηρία την αυτοκατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού, που υπήρξε και το πλέον συγκλονιστικό γεγονός από την κληρονομιά του αιώνα που έφυγε. Κατάρρευσε αιφνίδια (απρόβλεπτα) ένα Σύστημα Ισχύος και συνάμα ισορροπίας του Δίπολου Ανατολής-Δύσης που παρήγαγε ειρήνη επί δεκαετίες, έστω και μέσα σε ψυχροπολεμικό κλίμα. Το διακύβευμα του αγαθού της ειρήνης έχει μέχρι τούδε διαφυλαχθεί γενικά, παρά το γεγονός ότι μετά την κατάρρευση επακολούθησαν ανεξαρτητοποιήσεις κρατών (μελών της πρώην ΕΣΣΔ), συρράξεις και εξεγέρσεις σε περιοχές και των δύο Πόλων (σε ευρωπαϊκό και ασιατικό έδαφος, παλαιότερα

στο χώρο της πρώην Γιουγκοσλαβίας και πρόσφατα στη Γεωργία), καθώς και μετατοπίσεις μελών του ενός πόλου στον άλλο (ανατολικοευρωπαϊκές χώρες, με την προσχώρησή τους σε Ε.Ε. και ΝΑΤΟ).

Προέκυψε έτσι ένας μονοπολισμός, με Πόλο τις ΗΠΑ, ο οποίος συνεχίζεται και σήμερα, αν και στη στρατιωτική διάστασή του, ισχύει το δίπολο, λαμβανομένης υπόψιν της στρατιωτικής ισχύος (κυρίως πυρηνικής) της Ρωσίας. Ο μονοπολισμός είχε σαν επακόλουθο τον Ηγεμονισμό του ενός πλέον Πόλου (ΗΠΑ) για τον οποίο θα ομιλήσουμε αργότερα..

Όμως, από τις αρχές του αιώνα, έχουμε ενδείξεις και αυτές μας τις δίδει πρωτίστως η διάσταση της οικονομικής ισχύος (και προς αυτή την κατεύθυνση συνέβαλε και συμβάλλει η σε εξέλιξη οικονομική ύφεση), έχουμε λοιπόν ενδείξεις, ότι οδεύουμε σε Πολυπολικό Σύστημα Ισχύος. Τα γεωπολιτικά μεγέθη ενίων κρατικών οντοτήτων (όπως η γεωγραφική έκταση, δημογραφία και η ισχύς, τόσο η στρατιωτική, όσο και πρωτίστως η οικονομική) προδικάζουν την κυοφορούμενη Πολυπολικότητα.

Η Κίνα προχωρεί και εφόσον το πείραμά της, αυτό της ελεύθερης αγοράς μέσα σε ανελεύθερο πολιτικό πλαίσιο δεν αυτοαναιρεθεί, θα καταστεί στον μέλλον Πόλος στην παγκόσμια αρένα, 'όπως προφανώς και η Ρωσία (πλούσια σε ενεργειακό και μεταλλευτικό δυναμικό) θα ανακτήσει το ρόλο Πόλου, για να μη αναφέρουμε και την Ινδία ή και τη Βραζιλία, καθόλου, μα καθόλου, απορριπτές.

Οι περισσότεροι του ενός Πόλοι, εξαναγκαστικά οδεύουν προς εξισορροπητικές συμπεριφορές, αποφεύγουν τη χρήση στρατιωτικής ισχύος και αντιμάχονται τον ηγεμονισμό των ισχυρών παικτών του διεθνούς πεδίου. Αντιπροσωπεύουν μεγάλες πληθυσμιακές ομάδες υπέρ των οποίων εργάζονται, και οι οποίες τελικά επωφελούνται σε αγαθά, όπως η ειρήνη και η άνοδος του βιοτικού επιπέδου, βελτιώνοντας την εικόνα του κόσμου μας. Βέβαια υπάρχει και η αντίθετη άποψη, που θέλει την Πολυπολικότητα να οξύνει τον ανταγωνισμό μεταξύ των Πόλων και συνακόλουθα να κυοφορεί συγκρουσιακές αντιθέσεις.

Και επειδή ευρισκόμεθα στον ευρωπαϊκό χώρο, αναφερόμενος στην Ε.Ε., δεν βλέπω τίποτε το κακό όσον αφορά στην αυτονόμησή της ως Πόλου (δεν την ανέφερα προηγουμένως) προκειμένου να πάρει τη θέση της μέσα στον υπό διαμόρφωση πολυπολικό κόσμο μας και με τη συσώρευση πολιτική πείρα της και γενικά τον πολιτικό πολιτισμό της, κατά τρόπο ανεπηρέαστο να συνεισφέρει θετικά στο παγκόσμιο γίγνεσθαι. Αυτή όμως είναι μία πολύ αισιόδοξη προοπτική, αν λάβει κανείς υπόψιν τα εσωτερικά προβλήματά της (αυτά της εμβάθυνσης, της διεύρυνσης, της συνοχής και κυρίως της εξωτερικής πολιτικής και της αμύνης-ασφάλειας, όπου υστερεί

καταφανώς).

Κυρίες και Κύριοι,

Το αγαθόν της παγκόσμιας ειρήνης και στην παρούσα φάση των γεωπολιτικών πραγμάτων, παραμένει ζητούμενο, παρά το γεγονός ότι δεν διαφαίνεται στο ορατό μέλλον κάποια παγκόσμια σύρραξη, όπως αυτές του πρώτου ημίσεως του αιώνα που πέρασε.

Εντούτοις δεν έχουν παύσει οι τοπικές συρράξεις (κληρονομηθείσες και μη) και σήμερα είναι ενεργές περίπου τριάκοντα θερμές εστίες ανά τον πλανήτη γη, διαφόρων μορφών και με ποικίλα αίτια, στους χώρους της Αφρικής και της Ασίας και όχι μόνο.

Σε μία ομιλία σύντομη, όπως η τωρινή, δεν είναι δυνατόν να αναφερθούν αυτές οι θερμές εστίες, πολύ δε περισσότερο να γίνει και κάποια ανάλυσή τους. Απλά επισημαίνω τις αναμετρήσεις στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, όπως και το χρονίζον πρόβλημα στη Μέση Ανατολή μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων, για να τονίσω ότι, αν δεν βρουν το δρόμο της επίλυσής τους, δυνητικά θα μπορούσαν αργά ή γρήγορα, να μεταλαγούν και να προκαλέσουν μεγάλων διαστάσεων συρράξεις.

Το κακό είναι ότι στη συγκυρία τη σημερινή, βρίσκεται αποδυναμωμένος και υποβαθμισμένος ο ΟΗΕ, του οποίου η αποστολή είναι ακριβώς η πρόληψη, αλλά και η διευθέτηση των συγκρουσιακών καταστάσεων, εκφράζοντας προς αυτή την κατεύθυνση την παγκόσμια επιθυμία και βούληση.

Με την έναρξη του νέου αιώνα, ύστερα από την επίθεση στην Ν. Υόρκη, την 11η Σεπτεμβρίου 2001, επισημοποιήθηκε και η Διεθνής Τρομοκρατία και κατέστη παράμετρος του γεωπολιτικού παιχνιδιού. Η Δ. Τρομοκρατία, η οποία όχι μόνο συνέβαλλε και συμβάλει στην ύπαρξη θερμών εστιών, αλλά και εδημιούργησε συνθήκες ανασφάλειας, κυρίως, αλλά όχι μόνο, στις δυτικές κοινωνίες, με σοβαρές επιπτώσεις στον κοινωνικό βίο των λαών.

Οι "ασύμμετρες απειλές" εμπλέκουν και δοκιμάζουν και τους άμαχους πληθυσμούς και παρατηρούμε ότι η βία δεν είναι πλέον το προνόμιο των παραδοσιακών θεάτρων πολέμου και πεδίων μάχης. Τα κατ' αντιπαράταξιν μέτωπα των ένστολων στρατών έχουν περιορισθεί 'όπως και αυτά καθ'εαυτά τα μέτωπα έχουν γίνει δυσδιάκριτα. Ο υπαινιγμός για μία επί θύραις σύγκρουση των πολιτισμών είναι μία φθίνουσα άποψη, η δε προβαλλόμενη "πολυπολιτισμικότητα" δεν φαίνεται ότι μπορεί να διαταράξει το στερεά εδραζόμενο Διεθνές Σύστημα, πάνω στη βάση της κρατικής οντότητας, αυτής του έθνους-κράτους.

Επανερχόμενος στο θέμα της υποβάθμισης του ΟΗΕ, θέλω να παρατηρήσω ότι ποτέ άλλοτε η ανθρωπότητα δεν βρέθηκε με τόσους πολλούς Διεθνείς Οργανισμούς και Φόρα (Παγκ. Τράπεζα, ΔΝΤ, Παγκ. Οργ. Εμπορίου, G8, G20, για το περιβάλλον, για την υγεία κ.α.), με τόσες Οργανώσεις κρατών (Ασιατικών κρατών, Νοτίου Αμερικής, Αφρικής, Μουσουλμανικών κρατών κλπ.), με Σύμφωνα όπως το ΝΑΤΟ, το Σ. Σαγκάης και άλλα, με τόσες Ανθρωπιστικού χαρακτήρα οργανώσεις, που όμως δυσλειτουργούν και είναι αναποτελεσματικά

όργανα, εξαιτίας της πρόταξης ιδίων συμφερόντων από (κυρίως) τους ισχυρούς παίκτες της διεθνούς σκακιέρας.

Αυτή είναι, αγαπητοί μου, μια πολύ συνοπτική εικονογράφηση της πλανητικής κατάστασης και φυσικά η αναφορά, στη συνέχεια της ομιλίας, στις "προκλήσεις" που αυτή δέχεται, θα αποκαλύψει και άλλες πτυχές της. Οι προκλήσεις λοιπόν-που είναι το δεύτερο σκέλος του θέματός μας-έχουν κληρονομηθεί ως επί το πλείστον από τον προηγούμενο αιώνα και όπως έχω ήδη αναφέρει στην αρχή της ομιλίας, ο χειρισμός αυτών των προκλήσεων και η απάντηση-λύση που θα δώσουμε, θα επηρεάσει, αν όχι προδικάσει, τα μέγιστα στην πορεία των γεωπολιτικών πραγμάτων.

Προανέφερα τον "ηγεμονισμό" και υποσχέθηκα να επανέλθω σε αυτόν. Αναφέρομαι στον Ηγεμονισμό της μίας και μόνης Υπερδύναμης, όπως αυτή ανεδύθη μέσα από την πτώση του υπαρκτού σοσιαλισμού. Η αίσθηση της μοναδικότητας ως Υπερδύναμης μέσα στο παγκόσμιο σκηνικό, οδήγησε τις ΗΠΑ (διότι περί αυτών πρόκειται), σε ηγεμονικές συμπεριφορές που είχαν σαν αποτέλεσμα την υποβάθμιση διεθνών οργάνων και πρωτίστως του ΟΗΕ, την απαξίωση του ρόλου των συμμάχων και των συμμαχιών και των διαδικασιών διαβούλευσης, τον παραμερισμό του διεθνούς δικαίου (κυρίως με τις επεμβάσεις σε ανεξάρτητα κράτη), την κατάργηση της διακρατικής ισοτιμίας, τη προσφυγή στην χρήση της στρατιωτικής μηχανής πριν να εξαντληθούν τα άλλα μέσα (πολιτικά, διπλωματικά).

Οι ηγεμονικές συμπεριφορές συνιστούν πρόκληση για το Δ. Σύστημα, είναι αποσταθεροποιητικός παράγων για τα διεθνή πράγματα και αντιπαραγωγικός προς η διεθνή συνεργασία.

Ο Μάρτιν Γουάιτ, διεθνούς κύρους πολιτικός επιστήμων και διεθνολόγος, στο έργο του "Η Διεθνής Θεωρία" γράφει για τον ηγεμονισμό, ότι "τείνει να καταργήσει το Διεθνές Σύστημα εγκαθιδρύοντας μία παγκόσμια αυτοκρατορία, είτε να το ελέγξει με ποικίλους μηχανισμούς και με τρόπο που θα ακυρώνει το καθεστώς της κρατικής κυριαρχίας και της εθνικής-κρατικής ανεξαρτησίας". Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε, ότι, πλάι στους ηγεμόνες υπάρχουν και ηγεμονίσκοι, που και αυτοί στο μέτρο των δυνατοτήτων τους μιμούνται τον ηγεμόνα. Χρησιμοποιούνται ως προκάλυμμα στην επιδίωξη των συμφερόντων τους, ο εκδημοκρατισμός και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η γεωπολιτική των αρχών του 20ου αιώνα (του Ράτσελ και αυτού του Μακίντερ) δηλ. η γεωπολιτική του ζωτικού χώρου και της εδαφικής επέκτασης, όπως και ο αποικισμός, δεν έχουν βέβαια θέση στον νέο αιώνα, όμως έδωσαν τη θέση τους σε πιο εκλεπτυσμένες και συγκαλυμμένες μορφές επιδίωξης των συμφερόντων από τους ισχυρούς.

Ευχάριστο είναι το γεγονός ότι η νέα προεδρεία των ΗΠΑ βλέπει τα παγκόσμια πράγματα και το ρόλο της Υπερδύναμης μέσα από άλλο πρίσμα, από την προκάτοχό της. Αυτό αντανακλάται σε ομιλίες του Προέδρου Ομπάμα και στην ακολουθούμενη πρακτική της εξωτερικής πολιτικής του, αλλά είμεθα ακόμα σε αναμονή, ως προς τα αποτελέσματα.

Η δεύτερη στη σειρά πρόκληση έχει να κάνει με τον "πυρηνικό κίνδυνο". Εννοώ τον κίνδυνο σε παγκόσμια κλίμακα από αυτή καθαυτή την ύπαρξη των πυρηνικών όπλων. Είναι ένας εφιάλτης που λίγοι τον αντιλαμβάνονται, διότι πρόκειται για πολύ εξειδικευμένο θέμα. Αν ο 20ος αιώνας ανέδειξε την πυρηνική ισχύ ως πολεμικό όπλο, ο 21ος πρέπει να την καταδικάσει, να την απαγορεύσει και να την εξαφανίσει. Υπάρχουν και συμβατικά όπλα, όπως οι νάρκες, αλλά και τα πολεμικά αέρια, που απαγορεύονται από το Δίκαιον του Πολέμου. Πολύ περισσότερο θα έπρεπε να είχαν απαγορευθεί τα πυρηνικά όπλα, σε όλο τους το φάσμα, σχεδίαση, παραγωγή, χρήση...). Ο κίνδυνος για την ανθρωπότητα δεν είναι θεωρητικός, αλλά απολύτως πραγματικός, αφού αυτή τη στιγμή γνωρίζουμε ότι τα υπάρχοντα πυρηνικά όπλα στα οπλοστάσια των κατόχων χωρών, δεν είναι παροπλισμένα (ίσως κάποια να είναι, αλλά αυτό δεν μετριάξει τον κίνδυνο), αλλά προβλέπονται στην πολεμική σχεδίαση τους και φέρονται από τα μέσα εκτοξεύσεως (π.χ. τα υποβρύχια και τους πυραύλους). Ποιος μπορεί να εγγυηθεί ότι, κάτω από ορισμένες συνθήκες, οι στρατιωτικές και πολιτικές ηγεσίες (πάντα αναλόγως του διακυβεύματος δεν θα προσφύγουν στην χρήση τους; Το δέλεαρ της πυρηνικής ισχύος είναι μέγα και ο πειρασμός μεγαλύτερος, ιδιαίτερα αν ο γείτονάς σου είναι πυρηνική δύναμη. Εδώ εντάσσεται η περίπτωση του Ιράν, που περιστοιχίζεται από την Ινδία, το Πακιστάν και το Ισραήλ, κατόχους πυρηνικών οπλοστασίων.

Πώς να γίνει πειστική η Υπερδύναμη, όταν (πολύ ορθώς) θέλει να σταματήσει το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, αλλά δεν κάνει λόγο για σταδιακή αποπυρηνικοποίηση και της ίδιας και των άλλων κατόχων. Υπάρχει το ερώτημα, αν ο Σαντάμ Χουσεϊν είχε πυρηνικά όπλα, γνωστού όντως του ιδιότροπου χαρακτήρα του, οι ΗΠΑ θα επενέβαιναν στο Ιράκ; Άσχετα αν αυτά επεκαλέσθησαν για να επέμβουν. Και ακόμα, πόσο νομιμοποιείται το Ισραήλ, απρόκλητο και με αναπόδεικτη την πρόθεση του Ιράν να το πλήξει, να προβεί σε επίθεση κατά του Ιράν; Κάνω τον δικηγόρο του διαβόλου, για να προβάλω ότι, με το θέμα των πυρηνικών όπλων, η ανθρωπότητα βαδίζει επί ξυρού ακμής, όσον αφορά σε ένα πλανητικό όλεθρο.

Δεν παραβλέπεται ότι, εδώ και δεκαετίες έχουν καταβληθεί προσπάθειες για την τιθάσευση του πράγματος. Η NPT, η CTBT, οι START I, II και άλλες συμφωνίες (επίκειται και νέα μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας) ενώ περιέχουν ευαίωτες προβλέψεις, δεν τηρούνται και καταπατούνται από τους ίδιους που τις υπέγραψαν. Να μη μας αποκοιμίζει το γεγονός ότι, εκτός από τις περιπτώσεις Χιροσίμα και Ναγκασάκι δεν έχουμε άλλη χρήση. Δεν είμεθα στην εποχή εκείνη. Τα όπλα έχουν πολλαπλασιασθεί και καταστεί ισχυρότερα και έχουν πολλαπλασιασθεί και οι κάτοχοι και οι φιλοδοξούντες την απόκτηση. Η πυρηνική τεχνολογία έχει προχωρήσει. Σκεφθείτε τα μίνι νιουκς σε χέρια εκβιαστών ή τρομοκρατών. Έχουμε ακόμα και λαθρεμπόριο πυρηνικών υλικών κατά τον καθηγητή της ΣΣΕ Θ.Λιόλιο, οποίος στις εργασίες του αναφέρει περί τα 230 πυρηνικά ατυχήματα.

Που θέλω να καταλήξω; Ότι ο κίνδυνος πλανη-

τικής, μη επανορθώσιμης καταστροφής, είναι υπαρκτός. Η παράμετρος της πυρηνικής ισχύος στη γεωπολιτική των κρατών (εννοώ τον πυρηνικών δυνάμεων) κάλλιστα μπορεί να αντικατασταθεί από τη συμβατική ισχύ τους, χωρίς το γεωπολιτικό διακύβευμα να αποδυναμώνεται. Ιδιαίτερα μάλιστα όταν η συμβατική ισχύς συνεχώς αυξάνει, όπως με το πρόγραμμα των αμερικανικών δυνάμεων για την κατασκευή βόμβας 16 τον. Που θα εκρηγνυται σε βάθος 70 μέτρων. Εξάλλου ποιος είναι βέβαιος ότι μετά από ένα πυρηνικό όλεθρο, θα βγει κερδισμένος; Φοβάμαι ότι, το όλο θέμα των πυρηνικών όπλων από καιρό προσβάλλει την ανθρώπινη λογική. Προκαλεί την ανθρώπινη λογική η προ μηνών έκκληση προς τη διεθνή κοινότητα από το Ναγκασάκι, 60 τόσα χρόνια μετά την πυρηνική προσβολή του, μία έκκληση που φωνάζει "...αποπυρηνικοποίηση η αφανισμός". Η πυρηνική πρόκληση πρέπει να σταματήσει το συντομότερον.

Προχωρούμε στην "παγκοσμιοποίηση" που δεν θα μπορούσε να απουσιάζει από το θέμα μας. Είναι ένας όρος που δεν έχει βρει ακόμα μία κοινά αποδεκτή ερμηνεία. Η μόνη ορατή διάσταση του όρου είναι αυτή της οικονομίας, της παγκοσμιοποιημένης πλέον, σε όποια έκταση έχει συμβεί αυτό. Αυτή η οικονομία έχει τις παρενέργειές της και μία από αυτές είναι και η οικονομική ύφεση (και κρίση που ταλανίζει για δεύτερο χρόνο την παγκόσμια οικονομία. Δεν θα αναφερθώ σ' αυτή την κρίση, αλλά σε δύο παρενέργειες-προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης, που έχουν να κάνουν η μία με το θεσμό του κράτους και η άλλη με την ανισοκατανομή πλούτου και αγαθών στον κόσμο μας.

Όσον αφορά στο πρώτο, στο θεσμό του κράτους, είναι γεγονός ότι, η παγκοσμιοποίηση, στην επιδίωξη της απελευθερωμένης ενιαίας παγκόσμιας αγοράς, είδε το κράτος σαν εμπόδιο. Ο περιορισμός των αρμοδιοτήτων του, κυρίως των οικονομικών, η ελαχιστοποίηση του ρόλου των συνόρων του, ακόμα και η αποεθνικοποίηση του κράτους (εντεύθεν και η τάση σήμερα για αναθεώρηση της ιστορίας του, ώστε να μειωθεί το εθνοτικό του στοιχείο), βέβαια αναθεώρηση της ιστορίας όχι των επωφελουμένων την παγκοσμιοποίηση κρατών, αλλά των άλλων. Βάλλεται έτσι το Διεθνές Σύστημα, που είναι έντονα εθνοκρατικό, στηρίζεται σε κράτη-έθνη, ανεξάρτητα και ισότιμα μεταξύ των. Τα εθνικά κράτη και μόνο αυτά τυγχάνουν του λαϊκού τεκμηρίου της νομιμοποίησής των. Το κράτος έχει σοβαρό και αναντικατάστατο ρόλο. Αυτό απονέμει δίκαιον, εξασφαλίζει τις ελευθερίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα (για τα οποία τόσοσ λόγος και καλώς, γίνεται) και παρέχει ασφάλεια στον πολίτη του. Δεν γνωρίζω παγκόσμιο πολίτη, αλλά μόνο πολίτη του συγκεκριμένου κράτους. Δεν ισχυρίζομαι ότι όλα τα κράτη λειτουργούν άψογα, με δημοκρατικές διαδικασίες, με μέριμνα και προστασία του λαού των, αλλά αυτό είναι άλλο θέμα. Είναι θέμα εξέλιξης, προόδου, βελτιώσεως. Το κράτος και το Δ.Σ. αλληλένδετα, το δεύτερο με το Δ. Δίκαιο και τα Διεθνή Όργανά του, εκκοσμικοποιούν τον πλανήτη μας, τον καθιστούν λειτουργικό και συνεργάσιμο. Αμφότερα (κράτος και Δ.Σ.) δεν είναι προϊόντα ιδεολογίας η θεωρίας, αλλά πρακτικών αναγκών της

οργανώσεως του ανθρώπινου βίου, ατομικά, κοινωνικά και διεθνικά. Η παγκοσμιοποίηση και ο ηγεμονισμός που προαναφέραμε, υποσκάπτουν τις λειτουργίες του διδύμου κράτους-Δ.Σ., όμως υποκατάστατα αυτών των δύο δεν υπάρχουν και ελλοχεύει το χάος. Η πρόκληση έγκειται στην υπονόμευση αυτού του διδύμου.

Ας έλθουμε τώρα στη δεύτερη παρενέργεια, αυτή της ανισοκατανομής πλούτου και αγαθών στον κόσμο μας. Δεν είναι φαινόμενο της εποχής μας, υπήρχε ανέκαθεν, όμως την κατάσταση έχει σημαντικά επιδεινώσει η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας. Στη φυσική ανισοκατανομή πόρων και αγαθών (οι οποίοι πόροι και αγαθά δεν είναι ομοιόμορφα κατανομημένοι σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη μας) έρχεται και η ανθρώπινη πλευρά, με την ανυπαρξία "αναδιανεμητικής δικαιοσύνης" και με την πρόταξη των οικονομικών συμφερόντων των οικονομικά ισχυρών παικτών της παγκόσμιας κοινότητας, δηλαδή η ανάληψη ανθρώπινη πλευρά, να επιτείνει το κακό. Είναι γεγονός ότι ακόμα και μέσα στο ίδιο το κράτος (και αυτό συμβαίνει και σε πλούσια κράτη) υπάρχουν οικονομικές ανισότητες, ακόμη και ακραίας μορφής. Όπως είναι επίσης γεγονός ότι, κράτη ευνοημένα από τη φύση σε πόρους και αγαθά, δυσπραγούν και είναι πτωχά. Είναι το μεγάλο ερώτημα, αν για κάποια κράτη τα πολύτιμα ορυκτά ή το πετρέλαιο έφεραν ευημερία ή δυστυχία (κυρίως από την πρόκληση συγκρούσεων και πολέμων).

Η μεγέθυνση της ανισοκατανομής λόγω παγκοσμιοποίησης ήταν μάλλον αναπόφευκτη, για τον απλό λόγο ότι, οι πτωχές χώρες, από έλλειψη κατάλληλου προσωπικού και υποδομών, αλλά και τεχνογνωσίας, δεν θα μπορούσαν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και μάλλον θα γινόταν τα θύματά της. Αναμφίβολα και η "ισοκατανομή" αποτελεί ουτοπία, διότι ο κόσμος μας δεν θα γίνει αγγελικός, αλλά οι τεράστιες διαφορές έχουν τα υποπροϊόντα τους, όπως οι κοινωνικές αναταραχές και κυρίως η μετανάστευση (εν πολλοίς λαθραία), με τη συνεπικουρία βέβαια της ανυπαρξίας υγειονομικής περίθαλψης, της πείνας, της λειψυδρίας, της ανασφάλειας, των οικολογικής φύσεως προβλημάτων και άλλων δεινών. Για τη μετανάστευση και το οικολογικό πρόβλημα θα μιλήσουμε στη συνέχεια.

Ο γνωστός στοχαστής Π. Κονδύλης, στην εργασία του, "Από τον 20ο στον 21ο Αιώνα" εκτιμά ότι, ο νέος αιώνας ίσως αποδειχθεί ο συγκλονιστικότερος και τραγικότερος της ανθρώπινης ιστορίας και ένα από τα αίτια είναι η επίταση της ανισοκατανομής. Βεβαίως υπάρχουν όργανα και μηχανισμοί δανειοδοτήσεων και παροχής βοήθειας, όπως ο ΟΗΕ, η Παγκόσμια Τράπεζα, το Δ.Ν. Ταμείο και ακόμα οι Ομάδες G7,8 ή και 20, όμως το φαινόμενο που περιγράφουμε μεγεθύνεται συνεχώς. Ένας δικαιότερος κόσμος, αναγκαστικά θα γίνει και ειρηνικότερος. Η γη μας έχει γίνει χωριό (με την ανάπτυξη των επικοινωνιακών και μεταφορικών μέσων και ιδίως με τα διαδίκτυα) και εύκολα η υπερευημερία του έχοντος γίνεται αμέσως αντιληπτή και τροφοδοτεί το φθόνο του μη έχοντος, σε ατομικό, ομαδικό και διακρατικό επίπεδο. Δεν είναι προς τιμήν του homo sapiens να παράγεται παγκοσμίως σε τρόφιμα το 115% των αναγκών της ανθρω-

πότητας (δηλ. έχουμε πλεόνασμα τροφής) και το ένα δισεκατομμύριο των ανθρώπων λιμοκτονεί.

Ένα άλλο θέμα που πρέπει να θίξουμε είναι αυτό της μετανάστευσης. Το φαινόμενο δεν είναι νέο και παρά τη μεγάλη δημοσιότητα που έχει στις ημέρες μας, δεν έχει φθάσει σε οξύτητα και κατά κάποιο τρόπο είναι υπό έλεγχο. Αναφέρομαι γενικά, όχι στην Ελλάδα και μόνο, όπου υπάρχει, μάλιστα σε μεγαλύτερο βαθμό από άλλες χώρες του ευρωπαϊκού χώρου, λόγω της γεωγραφικής θέσεως της. Οι λόγοι που ωθούν σε μετατοπίσεις πληθυσμιακές είναι πολλοί, κυρίως όμως είναι πολιτικοί και οικονομικοί, δηλ. πιεστικά και ανελεύθερα καθεστώτα και έλλειψη εργασίας και γενικά αβεβαιότητα επιβίωσης. Η ανθρωπιστική πλευρά επιβάλλει την παροχή βοήθειας και προστασίας από τις χώρες υποδοχής και αυτό δεν συζητείται. Εντούτοις η μετανάστευση έχει και άλλες παραμέτρους, κοινωνικής και πολιτιστικής υφής, που επιβάλλουν λεπτούς χειρισμούς. Οι ακολουθούμενες πολιτικές αποβλέπουν σε δύο τινά, στην "ενσωμάτωση" στον κοινωνικό ιστό της νέας χώρας, που έχει κυρίως οικονομική και κοινωνική διάσταση και στην "αφομοίωση" που έχει πολιτισμική βασικά διάσταση. Δύο λέξεις κλειδιά (ενσωμάτωση-αφομοίωση) που όμως πρέπει να υλοποιούνται σε βάση συγκατάθεσης και συναίνεσης, άλλως θα οδηγήσουν σε κοινωνικές αναταράξεις.

Ο λόγος για τον οποίο αναφερόμεθα στο θέμα της μετανάστευσης δεν είναι ασφαλώς για να υπαγορεύσουμε μεταναστευτική πολιτική, αλλά για να επισημάνουμε ότι, αν δεν συγκρατηθούν οι πληθυσμοί στις χώρες τους, με τη βελτίωση των όρων διαβίωσης εκεί, τα μεταναστευτικά ρεύματα θα διογκωθούν μελλοντικά και θα γίνουν πρόξενος αναταραχών και συγκρούσεων. Οι μεταναστεύσεις του παρελθόντος επληρούσαν ανθρώπινα κενά σε νέες χώρες, ενώ η σημερινή και μελλοντική πληθυσμιακή μετακίνηση, στον γνωστό πλέον και πεπερασμένο πλανήτη μας θα επιφέρει αναστατώσεις.

Συγκράτηση, λοιπόν, των ανθρώπων στις χώρες τους με καταβολή του κόστους από τους έχοντας στους μη έχοντας. Αυτό που αποκαλέσαμε "αναδιανεμητική δικαιοσύνη".

Τώρα, ως προς τα οικολογικής φύσεως προβλήματα, δηλ. την οικολογική επιβάρυνση ή και καταστροφή του πλανήτη μας, διότι περί αυτού πρόκειται, το μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης που ακολουθούμε, αναποδράστως οδηγεί αφενός μεν στην κατασπατάληση κατά αλόγιστο τρόπο των υπάρχοντων φυσικών πόρων, αφετέρου δε επιφέρει μη ανεκτή φθοροποιό ρύπανση και μόλυνση στον πλανήτη μας. 70 κιλά ορυκτών υλικών απαιτεί η κατασκευή ενός κινητού τηλεφώνου. Όμως ο πλανήτης γη είναι πεπερασμένος, όπως είπαμε και τα φυσικά αγαθά του δεν ανήκουν στις παρούσες μόνο γενεές, αλλά και στις μελλοντικές. Ενεργούμε ωσάν να είμεθα οι τελευταίοι κάτοικοι της γης και μετά από εμάς... (το του Ευριπίδη)... γαία πυρί μιχθήτω. Στους μετανάστες θα προστεθούν μελλοντικά και κλιματικοί μετανάστες και ακόμα, μελλοντικά πολύ πιθανόν οι αναταραχές και οι συγκρούσεις να γίνονται για το νερό.

Η αλλαγή του οικονομικού μοντέλου ανάπτυξης

προϋποθέτει αλλαγές πολιτικής ιδεολογίας και μεταβολή στάσης ζωής. Ο πολιτισμός μας είναι υλιστικός, λόγω τεχνολογικής προόδου και σύζευξης της ευημερίας με τον καταναλωτισμό. Η ηθική διάσταση του πολιτισμού παραγνωρίζεται, διότι και η παιδεία μας δεν είναι πλέον ανθρωποκεντρική, αλλά θετικιστική και τεχνοκρατική. Τα πτυχία συσχετίζονται με τις ανάγκες της αγοράς. Η υποδούλωση του ανθρώπου στην επιδίωξη μιας ψευδεπίγραφης ευημερίας είναι γεγονός.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, παρά τις όποιες προσπάθειες των διάφορων Ομάδων G και των αλληπάλληλων συνεδρίων τύπου Κιότο (σε λίγο αυτό της Δανίας) δεν έχουμε μέχρι τούδε δείγματα ανάκαμψης και αναστροφής. Ήδη και το συνέδριο της Δανίας άρχισαν κάποιιοι να το υπονομεύουν. Η οικολογική πρόκληση είναι μεγάλη, με ποικίλες παραμέτρους, όμως η θεραπεία καρκινοβατεί προσκρούοντας στα συμφέροντα των ισχυρών.

Αφήσαμε τελευταία προς εξέταση στην πρόκληση της "τρομοκρατίας", η οποία με τη μορφή της "διεθνούς τρομοκρατίας" και της αντιπαλότητας του ανατολικού προς το δυτικό κόσμο, έχει την αφετηρία της στην 11η Σεπτ. 2001, με το κτύπημα στους διδύμους πύργους της Νέας Υόρκης, αν και είχαν προηγηθεί και άλλα κτυπήματα. Η βία και η τρομοκρατία δεν είναι νέα φαινόμενα. Το νέον του πράγματος έγκειται στην εμφάνιση των "ασύμμετρων απειλών" και την υιοθέτηση πρωτόγνωρων κτυπημάτων. Δεν νομίζω ότι έχουμε αυτό που ο Χάντιγκτων ονοματίζει "σύγκρουση πολιτισμών", κάτι που εξάλλου και ο ίδιος δεν έχει στηρίξει επιστημονικά. Με την πάροδο του χρόνου νομίζω ότι κατεδείχθει ως υπερβολική και βιαστική η θεώρηση της τρομοκρατικής δράσης ομάδων και οργανώσεων, με πρώτη την Αλ-Κάϊντα, ως προανάκρουσμα σύγκρουσης πολιτισμών. Ο φανατισμός (εν πολλοίς και θρησκευτικός) κάποιων, όσο αληθής και αν είναι, άλλο τόσο αληθές είναι ότι δεν μπορεί να γενικευθεί σε όλους τους οπαδούς μιας θρησκείας (εν προκειμένω της μουσουλμανικής). Η Δύση δεν είναι ο μόνος στόχος της τρομοκρατίας. Στόχοι έχουν χτυπηθεί και στην Ασία και στην Αφρική και σε μουσουλμανικές χώρες. Στο νέο αιώνα, δεν θα πάψει να υπάρχει η σκιά της τρομοκρατίας, αν δεν διαγνώσουμε τα αίτια και δεν προβούμε στην θεραπεία των. Όσο αφήνουμε ανοικτές τις πληγές των χρονιζόντων άλυτων ζητημάτων, με πρώτο το παλαιστινιακό, τόσο θα παρέχουμε πρόσφορο έδαφος στην τρομοκρατία. Δεν είναι εύκολος ο θεωρητικός και ηθικός αποπλισμός της τρομοκρατίας, ώστε να στερηθεί της βάσης για στρατολόγηση τρομοκρατών, όμως αν δεν ενεργηθεί σωστά η Διεθνής Κοινότητα από κοινού, το πρόβλημα θα καταστεί μόνιμο και θα οξυνθεί, οξύνοντας και άλλα προβλήματα, όπως τη μετανάστευση, τα θέματα ασφαλείας, τις πολιτικές ελευθερίες κ.α.

Δεν θα επεκταθούμε σε άλλα θέματα, αν και υπάρχουν, όπως το διεθνές οργανωμένο έγκλημα, το λαθρεμπόριο όπλων, τα ναρκωτικά, η σωματεμπορία κ.α., που συνιστούν προκλήσεις και όλα συμβάλλουν αρνητικά στον ομαλό κοινωνικό βίο και την ασφάλεια του πολίτη.

Επιλέξαμε ορισμένα θέματα, από αυτά που νο-

μίζουμε ότι έχουν τέτοια και τόση επίδραση στα διεθνή πράγματα, ώστε να μπορούμε να ισχυρισθούμε πολύ γενικά, ότι, αν επιλυθούν η ανθρωπότητα θα γνωρίσει ομαλότητα και ειρήνη μέσα στο νέο αιώνα. Αν όμως παραταθούν και επιδεινωθούν τότε, οι προκλήσεις θα είναι μεγάλες και η ανθρωπότητα δεν θα αποφύγει όσα απευχόμεθα.

Στο σημείο αυτό θέλω να κάνω δύο παρατηρήσεις, που νομίζω ότι έχουν τη σημασία τους. Πρώτη παρατήρηση είναι, ότι κανένα, μα κανένα κράτος από μόνο του, όσο ισχυρό και αν είναι, δεν μπορεί, όσο και αν το θέλει, να επιλύσει τα θιγέστα προβλήματα, έστω και ένα από αυτά. Άρα απαραίτητη προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των είναι η συνεργασία μεταξύ των κρατών και η σύμπραξη. Διεθνής συνεργασία λοιπόν και διεθνής σύμπραξη.

Δεύτερη παρατήρηση είναι, ότι όποιο κράτος, πάλι όσο ισχυρό και αν είναι νομίζει ότι θα μπορέσει να μείνει αλώβητο και ανεπηρέαστο, όταν κάποιο η περισσότερο από τα θιγέστα προβλήματα εκραγεί και λάβει μεγάλες διαστάσεις (πυρηνικός όλεθρος, οικολογική καταστροφή, ανεξέλεγκτες μεγάλες μετατοπίσεις πληθυσμών...), αυτό το κράτος σκέπτεται και ενεργεί στρουθοκαμηλικά. Κρύβει το κεφάλι του για να μη δει μία τραγική κατάσταση, από τις συνέπειες της οποίας δεν θα γλιτώσει.

Τα θέματα που εθίξαμε έχουν όλα τη γεωπολιτική σημασία τους και τις πλανητικές διαστάσεις τους. Επροτιμήσαμε αυτή τη μέθοδο, μέσω υπαρκτών προβλημάτων, να ανατάμουμε την κατάσταση του κόσμου μας, αντί των θεωρητικών αναλύσεων. Το συμπέρασμα του αιώνα μας καλεί για :

- ▶ Ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας, μέσω ΟΗΕ και περιφερειακών και τοπικών οργάνων.
- ▶ Σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου και ενίσχυσή του.
- ▶ Αποπυρηνικοποίηση και απενεργοποίηση όλων των όπλων (ο ρόλος στον ΟΗΕ).
- ▶ Αντιμετώπιση της τρομοκρατίας με εξάλειψη των αιτιών που την προκαλούν.
- ▶ Επίλυση των χρονιζόντων προβλημάτων (Παλαιστινιακό πρωτίστως, 30 τόσες εστίες αναταραχών, σχεδόν μόνιμες).
- ▶ Αντιμετώπιση των μεταναστεύσεων με θεραπεία των αιτιών στις χώρες προέλευσης.
- ▶ Οικολογική αποκατάσταση του πλανήτη μας.

Για να γίνουν αυτά πρέπει να θυσιάσουν η ηγεμονική στάση κρατών, η πρόταξη του εθνικού συμφέροντος έναντι του γενικού ο πλουτισμός κάποιων που αναμφισβήτητα αυξάνει την φτώχεια άλλων.

Και ακόμα, η επιστήμη και η τεχνολογία, με τις μεγάλες δυνατότητες που διαθέτουν, να θέσουν στόχους και σκοπούς που να αποβλέπουν στην θεραπεία των προκλήσεων που εκθέσαμε. Η γνώση και η εμπειρία να τεθούν στην υπηρεσία του καλού και ωφέλιμου για την ανθρωπότητα.

Τελειώνω αυτή την μάλλον σύντομη παρουσίαση, ευχόμενος κάθε επιτυχία στο συνέδριο.

"ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩ-ΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ"

Υπό Πρέσβεως Ρωσικής Ομοσπονδίας
Κ. Vladimir I. Chkhikvishvili

Κυρίες και Κύριοι,
Αγαπητοί Συνεργάτες,

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και τον Πρόεδρό της, Στρατηγό κ. Ηλία Καζούκα, για την πρόσκληση να μιλήσω στο 6ο Διεθνές Συνέδριο "ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2009" και την ευκαιρία να μοιρασθώ μερικές σκέψεις αναφορικά με την Ρωσική πρόταση για μία νέα αρχιτεκτονική ασφάλειας και συνεργασίας στην Ευρω-Ατλαντική περιοχή και κυρίως την πρωτοβουλία-πρόταση του Προέδρου της Ρωσικής Ομοσπονδίας Dimitry Medvedev για μια Ευρωπαϊκή Συνθήκη Ασφάλειας.

Της πρωτοβουλίας αυτής προηγήθηκε μία ολοκληρωμένη ανάλυση των τάσεων με βάση τις εξελίξεις στην Ευρω-Ατλαντική περιοχή και ιδιαίτερα στον τομέα της καλούμενης "στενής ασφάλειας".

Πολλοί πολιτικοί συμφωνούν ότι η κοινή αρχιτεκτονική ασφάλειας στην Ευρω-Ατλαντική περιοχή χειροτερεύει.

Η επέκταση του NATO που περιελάμβανε και στρατιωτικές υποδομές κοντά στα σύνορά μας, δεν έλαβε υπόψη της τα θέματα ασφάλειας που ενδιαφέρουν τα κράτη που ήταν εκτός της διαδικασίας αυτής.

Έτσι παρατηρήσαμε παραβίαση της βασικής υποχρέωσης που καθορίζεται στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Ασφάλειας του 1999 και στο κείμενο Ρωσίας-NATO, σ'ότι αφορά τις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλομένων κρατών, σχετικά με την υποχρέωση αποφυγής ενισχύσεως από το ένα μέρος της ασφάλειάς του σε βάρος της ασφάλειας των άλλων.

Για δέκα χρόνια τώρα, η επικύρωση της εκσυγχρονισμένης Συνθήκης (που ονομάζεται και Adapted) για την μείωση των συμβατικών δυνάμεων στην Ευρώπη, σέρνεται κάτω από απίθανες δικαιολογίες (Σημ.: Η Ρωσία την επικύρωσε). Τα Μέτρα Οικοδομήσεως Εμπιστοσύνης έχουν γίνει υπερβολικά στάσιμα. Το κείμενο της Βιέννης για τις διαπραγματεύσεις για τα μέτρα εμπιστοσύνης - ασφάλειας δεν έχουν ανανεωθεί τα τελευταία δέκα χρόνια, παρά τις σημαντικές αλλαγές, πολιτικές και στρατιωτικές, και αναρίθμητες πρωτοβουλίες, περιλαμβανομένης και της Ρωσικής.

Σήμερα αντιμετωπίζουμε επικίνδυνες προκλήσεις σε παγκόσμιο επίπεδο όπως η τρομοκρατία, η διάδοση όπλων, οι κλιματικές αλλαγές, προκλήσεις που απαιτούν γνήσια και συλλογική απάντηση. Η κύρια δομική έλλειψη ευρίσκεται στο γεγονός ότι για περίοδο 20 ετών έχουμε

καταστεί ανίκανοι να εγκαθιδρύσουμε εγγυήσεις που να διασφαλίζουν την τήρηση των αρχών της αδιαιρετότητας της ασφάλειας για όλη την Ευρω-Ατλαντική περιοχή.

Μόνο ένα παράδειγμα. Η ασφάλεια των μελών του NATO, πολλά από τα οποία είναι και μέλη της ΕΕ, είναι εγγυημένα από νομικές δεσμευτικές υποχρεώσεις, ενώ για άλλες χώρες ισχύουν πολιτικές δεσμευτικές υποχρεώσεις.

Υπάρχει καθαρά υστέρηση εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών. Το βασικό πρόβλημα δεν είναι η μη ύπαρξη διαλόγου για τα θέματα ασφάλειας, αλλά η ποιότητα του διαλόγου.

Όλα αυτά και επιπλέον η τραγωδία του Αυγούστου του 2008 στον νότιο Καύκασο επιβεβαίωσαν την ζωτική αναγκαιότητα της επανεξετάσεως της καταστάσεως ασφάλειας στην Ευρω-Ατλαντική ζώνη για να περιορισθεί περαιτέρω χειροτέρευση.

Παρουσιάζοντας τις προτάσεις του για μία νέα αρχιτεκτονική στην ασφάλεια και συνεργασία στην Ευρω-Ατλαντική ζώνη, ο Πρόεδρος Dimitry Medvedev βασίστηκε στην θεμελιώδη θέση της ανάγκης διασφάλισης της ενότητας ολόκληρης της Ευρω-Ατλαντικής περιοχής.

Μία κοινή ασφάλεια δεν είναι δυνατόν να οικοδομηθεί εξαιρώντας από αυτήν μεμονωμένα τμήματα. Σε πολλές περιπτώσεις έχουμε βρει τους εαυτούς μας ανίκανους με την αναποτελεσματικότητα του συστήματος ασφάλειας, καθόσον το κάθε μέρος επιθυμεί να διαμορφώνει αυτό το σύστημα "μόνο για τον εαυτό του" στην βάση της πολιτικής εξυπηρέτησεως στόχων, χωρίς να λαμβάνει υπόψιν του τα ενδιαφέροντα των άλλων.

Ο Πρόεδρος Dimitry Medvedev πρότεινε την σύνταξη μιας νέας νομικής δεσμευτικής Συμφωνίας για την Ευρωπαϊκή Ασφάλεια, στοχεύοντας στην εξάλειψη των δομικών προβλημάτων στο αρχιτεκτόνημα της Ευρωπαϊκής Ασφάλειας, δημιουργώντας ένα νέο ολοκληρωμένο σύστημα ασφάλειας στην Ευρω-Ατλαντική περιοχή, εγκαθιδρύοντας ένα καθαρό σύστημα που θα δρα ως οδηγός, όχι μόνο για τα κράτη της περιοχής, αλλά και όλους τους οργανισμούς που δρουν σ'αυτήν.

Κατά τη διάρκεια της ετήσιας Συνόδου του ΟΑΣΕ, στην Βιέννη τον Ιούνιο του 2009 (διάσκεψη εξέτασης της ασφάλειας), ο Ρώσος Υπουργός Εξωτερικών κ. Sergey Lavrov υπογράμμισε το όραμά μας για τον διάλογο για την Ευρωπαϊκή Συνθήκη Ασφάλειας. Κατά πρώτον η ρωσική πρόταση δεν στοχεύει στο NATO ή οιονδήποτε άλλο οργανισμό που ασχολείται με θέματα ασφάλειας. Αντιθέτως, δεχόμεθα και ενισχύουμε τον

συντονισμό και συνεργασία δια μέσου των εν δυνάμει διεθνών δομών. Η ανάπτυξη της συζητήσεως για την Ευρωπαϊκή Συνθήκη Ασφαλείας, είναι σημαντική και η Ρωσία προτίθεται να οργανώσει μία Σύνοδο Κορυφής των ηγετών των σημαντικών διεθνών οργανισμών, ασχολουμένων με την ονομαζόμενη "σκληρή ασφάλεια" όπως ο ΟΑΣΕ, NATO, ΕΕ, CIS, το Σύμφωνο του Οργανισμού Συλλογικής Ασφαλείας (CSTO).

Η βασική ιδέα για την Συνθήκη είναι ότι :

Πρώτον, η Συνθήκη θα πρέπει να υπογραμμίζει το απαράδεκτο της χρήσεως βίας ή της απειλής χρήσεως κατά της εδαφικής ακεραιότητας ή πολιτικής ανεξαρτησίας κάθε μέρους της Συνθήκης και σε κάθε περίπτωση ενέργειες μη σύμφωνες με τους στόχους και αρχές του καταστατικού χάρτου των Ηνωμένων Εθνών. Κράτη και διεθνείς οργανισμοί πρέπει επίσης να επιβεβαιώσουν - τώρα όμως υπό μορφήν νομικών δεσμεύσεων - τις αρχικές υποχρεώσεις που έχουν λάβει. Συγκεκριμένα :

- ▶ Να μην αναζητούν την διασφάλιση της δικής τους ασφάλειας, σε βάρος της ασφάλειας των άλλων.
- ▶ Να μην επιτρέπουν μέσω στρατιωτικών συμμαχιών ή ομάδων, ενέργειες που θα έχουν επίδραση στην μείωση της ενότητας της κοινής ασφάλειας, περιλαμβανομένης της απαγορεύσεως της χρήσεως του εδάφους ενός μέλους για να βλάψουν την ασφάλεια άλλου μέλους και οπωσδήποτε να δημιουργήσουν βλάβη στην ειρήνη και σταθερότητα στην Ευρω-Ατλαντική περιοχή.
- ▶ Να μην επιτρέπεται σε Στρατιωτικές Συμμαχίες να προκαλούν βλάβη στην ασφάλεια άλλων μερών της Συνθήκης.
- ▶ Να σέβονται το δικαίωμα ενός μέρους να μένει ουδέτερο.

Η συνθήκη να καθορίζει την επιβεβαίωση, σε μορφή νομικών δεσμεύσεων, της πρόβλεψης του χάρτου της Ευρωπαϊκής Ασφάλειας ότι κανένα μέλος ή διεθνής οργανισμός δεν θα έχει ειδικά - ξεχωριστά δικαιώματα για να διασφαλίζει ειρήνη και σταθερότητα στην Ευρω-Ατλαντική περιοχή.

Δεύτερον, προτείνουμε τις βασικές αρχές για την ανάπτυξη συστήματος ελέγχου όπλων, Μέτρων Οικοδομήσεως Εμπιστοσύνης, περιοριστικά, λογικά και ξεκάθαρα κατά το στρατιωτικό δόγμα. Αυτό περιλαμβάνει τις αρχές για μη επιθετικές - αμυντικές ενέργειες και αποχή από τις μόνιμες επιπρόσθετες σταθμεύουσες δυνάμεις ή

ουσιώδεις μαχητικές δυνάμεις εκτός του εδάφους ενός μέλους. Επιπρόσθετα προτείνουμε την υιοθέτηση μηχανισμού για τον έλεγχο όπλων και των Μέτρων Οικοδομήσεως Εμπιστοσύνης, που να είναι ξεκάθαρος.

Τρίτον, θα πρέπει να επικεντρώσουμε στις αρχές για την επίλυση των συγκρούσεων. Η συμφωνία είναι αναγκαίο να βασίζεται στην μη χρήση ισχύος και στην ανάγκη εφαρμογής της διαδικασίας συμφωνίας. Σε κάθε περίπτωση σεβόμεθα τον υπάρχοντα μηχανισμό διατήρησης της ειρήνης (peace keeping). Η προστασία των πολιτών στις ζώνες συγκρούσεων, η προσπάθεια για να εμποδισθεί η απομόνωσή τους και να διασφαλισθούν οι ανθρωπιστικές και κοινο-οικονομικές ανάγκες είναι απαραίτητες αρχές. Κάθε πρόκληση κατά ειρηνευτών που επιχειρούν κάτω από εντολή συμφωνημένη από τα μέρη, είναι απολύτως απαράδεκτη.

Τέταρτον, η συνθήκη να παρέξει μία νέα ποιότητα συνεργασίας μεταξύ των κρατών και οργανισμών κατά νέων απειλών και προκλήσεων, περιλαμβανομένης της διασποράς των όπλων μαζικής καταστροφής και της διεθνούς τρομοκρατίας.

Εμείς απλά προσκαλούμε κάθε έναν να εμπλακεί στη συζήτηση, μία συζήτηση για το πώς οι υποχρεώσεις θα υλοποιηθούν και γιατί υπάρχουν προβλήματα στην περιοχή. Η κρίση του Καυκάσου μας έκανε να είμεθα σε εγρήγορση σ'ότι αφορά τις πολιτικές υποχρεώσεις που όλοι έχουμε. Προτείνουμε μία συλλογική και έντιμη συζήτηση για κοινά προβλήματα αποτέλεσμα του οποίου μπορεί να είναι η συμφωνία.

Εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας τις προσπάθειες της Ελληνικής Προεδρίας στον ΟΑΣΕ να προτείνει την άτυπη συζήτηση για το θέμα, περιλαμβανομένης και της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Ασφάλειας, πιστεύουμε δε ότι η διαδικασία της Κέρκυρας είναι ένα σημαντικό βήμα να συζητήσουμε κοινά σημεία κάτω από μία μοντέρνα ατζέντα για την Ευρωπαϊκή Ασφάλεια. Αλλά δεν είναι μόνο βήμα. Εμείς προτιθέμεθα να συζητήσουμε αυτό στο πλαίσιο του Συμβουλίου Ρωσίας - NATO, καθώς επίσης και με την ΕΕ.

Είμαι πεπεισμένος ότι στο τέλος θα βρούμε τον δρόμο για να ενισχύσουμε την κοινή ασφάλεια στην Ευρω-Ατλαντική περιοχή από το Βανκούβερ μέχρι το Βλαδιβοστόκ.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

"ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ"

"Αναζητώντας την επιτυχία στην επίτευξη του στόχου για ένα αμυντικό κόσμο"

Υπό Πρέσβευς Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας Κυρίου LUO LINQUAN

Κύριε Συντονιστά, Εκλεκτοί Στρατηγοί και συνεργάτες, καλημέρα σας.

Είναι μεγάλη μου τιμή να μιλώ σε ένα τέτοιο εξαιρετικό ακροατήριο για την εξωτερική πολιτική της Κίνας. Αυτό είναι μία σημαντική αποστολή και θα προσπαθήσω για το καλύτερο. Εάν έχετε ερωτήσεις, θα προσπαθήσω να τις απαντήσω μετά την εισήγησή μου.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι η Κίνα δεν είναι πολύ διαφορετική από την Ελλάδα. Αμφότεροι είμεθα αρχαίοι πολιτισμοί, ικανοί να κατανοούμε διαφορές, περιπλοκές και συγκλίσεις.

Αρχίζω ζητώντας να μου επιτρέψετε να παρουσιάσω μία μεγάλη εικόνα για σας. Τι ακριβώς εμείς υπερασπιζόμαστε; Τι αντικειμενικούς σκοπούς επιδιώκουμε; Εν συντομία η εξωτερική πολιτική της Κίνας βασίζεται σε τέσσερις αρχές και σε μία λέξη κλειδί. Αυτές οι αρχές κυριαρχούν στις διεθνείς σχέσεις μας. Για απλότητα τις ονομάζω DEWN (D: Diversity = Διαφορετικότητα, E: Equality = Ισότητα, W: Win-Win = Αμοιβαίο Κέρδος ή Νίκη, N: New Security = Νέα Ασφάλεια).

D: Diversity, είναι ο σεβασμός της Διαφορετικότητας του κόσμου. Η Διαφορετικότητα δεν είναι ελάττωμα αλλά περισσότερο αρετή. Αυτή περιέχεται στο οικοσύστημα, όπως υπάρχει στο δικό μας κοινωνικό και οικονομικό σύστημα. Διαφορετικές ιστορικές γνώσεις και οι εθνικές συνθήκες έδωσαν ώθηση στην ανάπτυξη των διαφορετικών πολιτισμών, ιδεών μοντέλων αναπτύξεως και διακυβερνήσεως και θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με σεβασμό.

E: Equality, Ισότητα όταν δημιουργούμε διεθνείς σχέσεις. Όλες οι χώρες του κόσμου πρέπει να είναι ίσες, μικρές ή μεγάλες, πλούσιες ή πτωχές και τα παγκόσμια θέματα θα πρέπει να εξετάζονται δια μέσου διαλόγου και διαβουλεύσεων, με δημοκρατικό τρόπο και ισότητα.

W: Win-Win, Αμοιβαίο κέρδος στις οικονομικές σχέσεις θα πρέπει να κατοχυρωθεί: Πρέπει να εργασθούμε μαζί για να διασφαλίσουμε ότι το αποτέλεσμα της παγκοσμιοποίησης θα είναι ωφέλιμο για όλες τις χώρες και όλους τους ανθρώπους.

N: New, η νέα ιδέα, η φιλοσοφία για την ασφάλεια θα πρέπει να διαφυλαχθεί. Η Κίνα πιστεύει ότι μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, και με βάση την παγκοσμιοποίηση, μία νέα φιλοσοφία, βασισμένη στην αμοιβαία εμπιστοσύνη, συνεργασία και στην κοινή

ασφάλεια θα πρέπει να δημιουργηθεί. Τα κράτη δεν θα πρέπει να επιδιώκουν την ολιστική ασφάλεια σε βάρος άλλων και οπωσδήποτε θα πρέπει οι διεθνείς διαφορές να μην επιλύονται δια μέσου εκφοβισμών ή απειλών πολέμου σε βάρος του ασθενεστερού.

Αυτές οι τέσσερις αρχές είναι οι περισσότερες σπουδαίες και θεμελιώδεις για να κτισθεί ένας αρμονικός κόσμος βασισμένος στην ειρήνη και κοινή ευημερία, τον οποίο η Κίνα επιδιώκει σε συνεργασία με τον υπόλοιπο κόσμο. Ο αρμονικός κόσμος είναι η λέξη κλειδί για το όραμα της κινεζικής διπλωματίας.

Δεύτερον, η Κίνα συνδυάζει με συνοχή το όραμα, τις αρχές και τις πρακτικές της. Κτίζοντας τον αρμονικό κόσμο, η διπλωματία της Κίνας έχει αποστολή να διασφαλίσει τα κυριαρχικά δικαιώματα και ασφάλειά της, να υπηρετήσει την κοινωνικο-οικονομική ανάπτυξη και να δημιουργήσει ευνοϊκές διεθνείς συνθήκες. Ειδικά η εξωτερική πολιτική είναι αφιερωμένη στην αντιμετώπιση της παγκοσμίου διεθνούς οικονομικής κρίσεως, να υπηρετεί τις ανάγκες της εσωτερικής ανάπτυξης και να βοηθήσει στη δημιουργία περισσότερο αποτελεσματικών και υγιών διεθνών οικονομικών Ινστιτούτων. Οι προσπάθειές μας εκτείνονται σε τέσσερις διευθύνσεις :

▶ Εξασφάλιση σταθερής αναπτύξεως των σχέσεων με τις μεγάλες δυνάμεις όπως οι ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ, Ιαπωνία και μεγάλες αναπτυσσόμενες/αναδυόμενες δυνάμεις.

▶ Ενισχύοντας τις σχέσεις καλής γειτονίας με τις συνορεύουσες χώρες, ανάπτυξη διμερούς συνεργασίας καθώς επίσης με τους οργανισμούς APEC, ASEAN-Κίνας, Κίνας-Ιαπωνίας κ.α.

▶ Ενίσχυση της αλληλεγγύης και συνεργασίας με άλλες αναπτυσσόμενες χώρες, ειδικά στα πλαίσια του FORUM Κίνας-Αφρικής κ.α.

▶ Περισσότερη παραγωγική συμμετοχή στην επίλυση παγκόσμιων θεμάτων και περιφερειακών διαφορών, όπως η κλιματική αλλαγή, ενεργειακή ασφάλεια, αντιμετώπιση τρομοκρατίας, αφοπλισμός, αντιμετώπιση πειρατείας και το πυρηνικό θέμα της Κορεατικής Χερσονήσου.

Τρίτον, τρεις μεγάλες πηγές συνεισφέρουν στην σημερινή Κινεζική εξωτερική πολιτική, οι διεθνείς, οι εγχώριες και οι παραδοσιακές απόψεις-προσανατολισμοί.

Κατά την άποψή μας σήμερα ο κόσμος ταχύτατα εξελίσσεται περισσότερο σε πολυπολικό, βαθειά παγκοσμιοποιημένο και στενά ανεξάρτητο. Αυτό έχει μερικές σημαντικές συνέπειες για την Κινεζική εξωτερική πολιτική. Πρέπει να κινηθούμε εμπρός με αυτόν δια

μέσου μεταρρυθμίσεων, ανοίγοντας και αλλάζοντας ώστε να γίνουμε ένας σημαντικός παίκτης στη διεθνή αρένα. Πρέπει να επικεντρωθούμε στην κοινωνική και οικονομική ευημερία των ανθρώπων, χωρίς να ανησυχούμε τόσο πολύ για ένα άλλο παγκόσμιο πόλεμο. Εκμεταλλευόμενοι τις ευκαιρίες και αντιμετωπίζοντας τις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης να γίνουμε ανταγωνιστικοί και ακμάζοντες, έχοντας υπόψη το αμοιβαίο όφελος και το αμοιβαίο κέρδος στην συνεργασία. Εμείς τοποθετούμεθα σε ένα κόσμο όπου η Κίνα στενά θα συνδέεται με τους άλλους, όπου η Κίνα δεν μπορεί να επιτύχει χωρίς τον υπόλοιπο κόσμο και αντίστροφα.

Στην πραγματικότητα, η Κίνα ουδέποτε είχε συνδεθεί τόσο στενά με τις χώρες κατά μήκος του Ειρηνικού και Ινδικού Ωκεανού και τον Καύκασο. Το εξωτερικό εμπόριο της Κίνας τα τελευταία χρόνια έφθασε τα 2.561 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ και η οικονομία της συνεισέφερε το 20% στην παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη. Έχουμε διπλωματικές σχέσεις με 181 χώρες, σε σχέση με τις 18 όταν η Λαϊκή Δημοκρατία δημιουργήθηκε εδώ και 60 χρόνια. Είμεθα μέλη 130 διεθνών κυβερνητικών οργανισμών, συμβαλλόμενο μέλος σε πάνω από 300 διεθνείς συνθήκες. Η Κίνα είναι ένας σημαντικός εταίρος και παίκτης στην σταθεροποίηση της Βορειο-Ανατολικής Ασίας, Ασίας-Ειρηνικού και στην προώθηση και ανάπτυξη της παγκοσμίου ειρήνης.

Η κινεζική ανάπτυξη κινείται στο σίγουρο δρόμο της συνεργασίας και με διπλωματία που έχει υπόψη της την παγκοσμιοποίηση. Εξήντα χρόνια είναι μικρή περίοδος για χώρες όπως η Κίνα και η Ελλάδα, παρά το ότι τις έξι τελευταίες δεκαετίες έχουν αλλάξει πολλά. Η ανάπτυξη της εγχώριας παραγωγής εκτινάχθηκε από τα 18 δισεκατομμύρια στα 4,4 τρισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ.

Ο μέσος όρος ζωής αυξήθηκε από τα 35 στα 73 χρόνια. Το ποσοστό αναλφάβητων έπεσε από το 80% στο 6,7%. Ειδικά τις τελευταίες τρεις δεκαετίες, η Κίνα επέτυχε 250 εκατομμύρια του πληθυσμού της να βγουν έξω από το επίπεδο φτώχιας. Στο πλαίσιο-δομές του σοσιαλισμού με τα κινεζικά χαρακτηριστικά, έχουμε εγκαθιδρύσει το σύστημα της οικονομίας της αγοράς εφαρμογής του νόμου και σοσιαλιστικής δημοκρατίας.

Ενώ εμείς εργαζόμαστε σκληρά να βελτιώσουμε την οικονομία μας, την ανταγωνιστικότητα και την διακυβέρνηση, αναγνωρίζουμε τους εαυτούς μας σαν μία αναπτυσσόμενη χώρα, που κερδίζει από την διεθνή επιρροή. Δεν μπορούμε να μην έχουμε ιδέα των τρομερών υποχρεώσεων που έχουμε. Το κατά κεφαλήν εισόδημα είναι μόνο 3.300 δολάρια ΗΠΑ, το 1/10 της Ελλάδας, ευρισκόμενοι στην 104η θέση παγκοσμίως. Η διαφορά εισοδήματος μεταξύ των παραλίων και ηπειρωτικών περιοχών είναι μεγάλη. Υπάρχουν 135 εκατομμύρια Κινέζων που ζουν με λιγότερο από ένα δολάριο την

ημέρα, αριθμός που είναι 10 φορές μεγαλύτερος από το σύνολο του ελληνικού πληθυσμού. Η απασχόληση με το εξωτερικό εμπόριο τμηματικά κινείται στην παγκόσμια μεταφορά της παραγωγικής ικανότητας. Εμείς πρέπει να εξάγουμε 800 εκατομμύρια υποκάμισα για να έχουμε δυνατότητα αγοράς ενός Air-bus A-340 επιβατηγό αεροπλάνο.

Τέλος αλλά όχι τελευταίο, εμείς διατηρούμε τις αξίες που οδήγησαν το έθνος μας τις πέντε χιλιετίες που πέρασαν. Πιστεύουμε στην φιλοσοφία της συνεργασίας με άλλους με καλή θέληση, καλή πίστη, ευγένεια ως ίσοι. Στην επιδίωξη της επιτυχίας θα πρέπει να δίνουμε την δυνατότητα και στους άλλους να επιτύχουν. Στοχεύοντας σε οφέλη θα πρέπει να βλέπουμε και οφέλη για τους άλλους. Αμφότεροι ο Κομφούκιος και η Αγία Γραφή μοιράζονται την κρίση-εντολή δηλαδή "Μην κάνεις κάτι σε άλλον που δεν θέλεις να κάνουν σ' εσένα". (Ου μισείς ετέρω μη ποιείς). Όπως ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Yang Jiechi είπε "Οι σχέσεις μας με πολλές Ασιατικές χώρες είναι κάτι περισσότερο από οικονομικό κοινό όφελος, αλλά περισσότερο φιλία κυρίων, φιλία με ηθικές υποχρεώσεις".

Αυτά είναι η μενταλιτέ και οι φιλοσοφικές πηγές της προσεγγίσεως του αρμονικού κόσμου της Κίνας.

Πριν ολοκληρώσω θα ήθελα να επισύρω την προσοχή σας στη σημαντική σημασία της στρατηγικής συνεργασίας της Κίνας με την ΕΕ και την Ελλάδα.

Η Κίνα και η ΕΕ έχουν ετήσιες Συνόδους Κορυφής υψηλού επιπέδου, διάλογο για την οικονομία, στρατηγικό διάλογο και περισσότερους από πενήντα μηχανισμούς συμβουλευτικούς ή διαλόγου, καλύπτοντας πολιτικά, οικονομικά, τεχνολογικά, ενεργειακά και περιβαλλοντολογικά θέματα. Συχνή ανταλλαγή επισκέψεων μεταξύ Κίνας και μελών της ΕΕ βοηθούν την ανάπτυξη των σχέσεών μας. Ο Πρόεδρος Hu Jintao και ο Πρόεδρος Παπούλιας αντάλλαξαν επιτυχείς επισκέψεις το τελευταίο χρόνο, οι οποίες επαναβεβαίωσαν τις υποχρεώσεις για δυνατότερες και περισσότερο αποδοτικές σχέσεις.

Οι οικονομίες της Κίνας και της ΕΕ έχουν να προσφέρουν πολλά η μία στην άλλη. Το διμερές εμπόριο έφθασε τα 425,6 δις δολάρια τον τελευταίο χρόνο, από τα 2,4 δις δολάρια που ήταν εδώ και 34 χρόνια.

Η ΕΕ είναι ο Νο 1 συνεταιίρος της Κίνας στο

εμπόριο τα τελευταία πέντε χρόνια. Είναι δίκαιο αυτό που είπε ο κ. Charles Grant ότι "Η οικονομική ανάπτυξη της Κίνας είναι κυρίως καλή για τις χώρες της ΕΕ, επειδή εμπορεύμενοι με την Κίνα δεν έχουμε μόνο μία μεγάλη πηγή αναπτύξεως και οφέλους για τις επιχειρήσεις της ΕΕ, αλλά επίσης καλή για τους καταναλωτές". Μία πρόσφατη Ολλανδική μελέτη έδειξε ότι "τα φθηνά κινεζικά αγαθά έχουν διασώσει 300 ευρώ το χρόνο κατά μέσο όρο στο ευρωπαϊκό νοικοκυριό".

Η συνεργασία αυτή μεταξύ μας δεν εξανεμίσθηκε στην εμφάνιση της οικονομικής κρίσεως. Η Κίνα και η ΕΕ έχουν κοινό έδαφος να αντιμετωπίσουν την οικονομική κρίση. Αμφότεροι αναγνωρίζουμε την ανάγκη αναμορφώσεως του διεθνούς οικονομικού συστήματος και συμφωνούμε να αντισταθούμε σε κάθε μορφή προστατευτισμού στο εμπόριο ή τις επενδύσεις. Η Κίνα με 4 τρισεκατομμύρια yuαν έχει παίξει θετικό ρόλο στην παγκόσμια ανάπτυξη. Αγοράζοντας από μεγάλους συνεταιίρους, συμπεριλαμβανομένης και της ΕΕ, η Κίνα συνδράμει στην αναμόρφωση-ανανέωση της εμπιστοσύνης στην παγκόσμια οικονομία.

Είμαι χαρούμενος να τονίσω ότι πρόσφατα μία αντιπροσωπεία από την επαρχία Hainan της Κίνας υπέγραψε συμφωνία αγοράς 5.000 τόννων λαδιού από την Κρήτη. Η Κινεζική COSCO έχει αρχίσει να λειτουργεί στο τερματικό σταθμό κοντέϊντερς στον Πειραιά, παρά τις όποιες δυσκολίες που οφείλονται σε μη κατανόηση εν πολλοίς. Με την συνεργασία του ΟΛΠ και της Ελληνικής Κυβερνήσεως, η COSCO θα είναι ικανή να ολοκληρώσει το σχέδιό της για μετατροπή του λιμανιού σε μοντέρνο ικανό ως κέντρο μεταφοράς εμπορίου με πλοία και εγκαθίδρυση στη Νοτιο-ανατολική Ευρώπη περιφερειακού λογιστικού κέντρου που θα δημιουργήσει περισσότερες εργασίες για τους Έλληνες.

Η Ελλάδα απεδείχθη ένας άκαμπτος υποστηρικτής των Ολυμπιακών Αγώνων του Πεκίνου το τελευταίο έτος, ικανή να κατανοήσει την διαφορετικότητα και την ανεκτικότητα.

Πολιτιστικά, ιστορικά και γεωγραφικά φαίνεται να κατανοεί καλύτερα την Ανατολή και την Δύση και η Ελλάδα πρέπει να βοηθήσει την γεφύρωση του ανοίγματος μεταξύ Κίνας και Ευρώπης.

Ευχαριστώ πολύ.

"ΠΑΡΟΥΣΑ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΓΓΥΣ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ"

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Ζούκα Ιωάννη
Επίτιμου Διοικητή Γ'ΣΣ/ΝDC-GR

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το γεωστρατηγικό περιβάλλον που βρίσκεται στην περιμέτρο της Ελλάδος ή κοντά σ' αυτήν και το οποίο την επηρεάζει, παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, λόγω των χαρακτηριστικών του. Εκ των χαρακτηριστικών αυτών σημαντικότερα είναι

τα εξής:

- α. Η αστάθεια πολλών περιοχών.
- β. Η δυναμική του περιβάλλοντος (εξελίσσεται συνεχώς).
- γ. Η σύγκρουση συμφερόντων των ισχυρών της γης στην περιοχή.

Για τις ανάγκες της εισήγησης, το γεωστρατηγικό αυτό περιβάλλον θα το χωρίσουμε στις εξής περιοχές:

- α. Βαλκάνια
- β. Παρευξινία Περιοχή- Καύκασος
- γ. Τουρκία
- δ. Μέση Ανατολή

ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Χαρακτηρίστηκαν στο παρελθόν ως "Η Πυριτιδαποθήκη της Ευρώπης". Επίσης, λόγω των πολλών μετακινήσεων πληθυσμών σε συνδυασμό με τον τρόπο χάραξης των συνόρων, σήμερα υπάρχουν στην περιοχή πολλές μειονότητες.

Μετά τον Β'Π.Π. και ε όλη τη διάρκεια του ψυχρού πολέμου, η χερσόνησος περιλάμβανε τέσσερα ανεξάρτητα κράτη (Ρουμανία, Βουλγαρία, Ελλάδα και Αλβανία) και μία Ομοσπονδία (Γιουγκοσλαβία). Εξ'αυτών μόνο η Ελλάδα ανήκε στον Δυτικό Κόσμο.

Με την κατάρρευση του Υπαρκτού Σοσιαλισμού οι χώρες της Βαλκανικής, πλην Ελλάδος, παρουσίασαν ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά (κίνηση προς η Δημοκρατία, μετακίνηση προς την οικονομία της αγοράς, προσπάθεια ένταξης στο ΝΑΤΟ, έξαρση εθνικισμού). Ο εθνικισμός σε συνδυασμό με τις μειονότητες, που δεν είχαν όλα τα δικαιώματα, και το βεβαρημένο παρελθόν στις σχέσεις των Ομόσπονδων Δημοκρατιών της Γ/Β, οδήγησαν σε ένοπλες συγκρούσεις, και τελικά στη διάλυση της Γ/Β και στην ύπαρξη σήμερα στα Βαλκάνια ένδεκα κρατών εκ των οποίων ένα (το Κόσσοβο), εντός εισαγωγικών.

Σήμερα από της χώρες της Βαλκανικής:

- α. Η Σλοβενία, Ρουμανία και η Βουλγαρία δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα ασφαλείας.
- β. Η Κροατία, η Αλβανία και το Μαυροβούνιο βαίνουν προς την σταθεροποίηση και οι πιθανότητες ανακοπής αυτής της πορείας είναι περιορισμένες.
- γ. Η Βοσνία Ερζεγοβίνη, η Σερβία-Κόσσοβο (ως σύνολο

εξεταζόμενο) και η ΠΓΔΜ παρουσιάζουν αστάθεια με ενδεχόμενη τη δημιουργία προβλημάτων ασφαλείας σε οποιοδήποτε χρόνο. Η ειρηνική συνύπαρξη των 3 κοινοτήτων στη Β-Ε σήμερα εξασφαλίζεται χάρη στην παρουσία των 7000 ανδρών της ΕΘΦΟΡ και του Υπάτου Αρμοστή του ΟΗΕ. Ομοίως στο Κόσσοβο εξασφαλίζεται από 14000 περίπου άνδρες της ΚFOR.

Σήμερα αιτία για αποσταθεροποίηση και περαιτέρω αποδόμηση των Βαλκανίων δυνατόν να αποτελέσουν:

- α. Μία δυσμενής εξέλιξη από πλευράς ασφαλείας σε κάποια από τις τρεις ασταθείς περιοχές (Β-Ε, Σερβία-Κόσσοβο, ΠΓΔΜ).
- β. Έξαρση του Αλβανικού εθνικισμού σε συνδυασμό με τη τωρινή διάταξη του Αλβανικού Πληθυσμού ανά την υφήλιο και κυρίως στα Βαλκάνια (55% των Αλβανών εντός της Αλβανίας, 27% στο Κόσσοβο, 9% στην ΠΓΔΜ, 2% στη Σερβία, 1% στο Μαυροβούνιο και 6% στη διασπορά).

ΠΑΡΕΥΞΙΝΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ-ΚΑΥΚΑΣΟΣ

Από την υπόψη περιοχή ήδη αναφερθήκαμε στη Ρουμανία και Βουλγαρία, ενώ αργότερα θα αναφερθούμε ξεχωριστά στην Τουρκία. Κατόπιν αυτού τα όσα θα λεχθούν στη συνέχεια θα αφορούν στον Καύκασο, ήτοι στην εδαφική έκταση μεταξύ Μαύρης και Κασπίας Θαλάσσης. Στην περιοχή βρίσκεται το σύνολο της έκτασης τριών ανεξαρτήτων κρατών που προέκυψε μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ (Γεωργία, Αρμενία και Αζερμπαϊτζάν), καθώς και μέρος της έκτασης της Ρωσίας, της Τουρκίας και του Ιράν.

Ο Καύκασος παρουσιάζει σημαντικό γεωοικονομικό, γεωπολιτικό και γεωστρατηγικό ενδιαφέρον, αφού ελέγχει σημαντικό μέρος των ενεργειακών αποθεμάτων της Κασπίας (πετρέλαιο και φυσικό αέριο), από την περιοχή διέρχονται πολλοί αγωγοί που διοχετεύουν το πετρέλαιο και το αέριο της Κασπίας στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο Δυτικό κόσμο, μπορεί να αποτελέσει ορμητήριο για κίνηση προς περιοχές ιδιαίτερου ενδιαφέροντος (Μέση Ανατολή, Κεντρική Ασία, Ευρώπη).

Μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης στην περιοχή έλαβαν χώρα ένοπλες συγκρούσεις, οι οποίες με πολλά διαλείμματα συνεχίστηκαν μέχρι τον περασμένο Αύγουστο. Για το λόγο αυτό η περιοχή αυτή χαρακτηρίζεται ως ιδιαίτερα ασταθής.

Σήμερα οι βασικές αιτίες της αστάθειας και έντασης στον Καύκασο είναι:

- α. Τα ανοιχτά ζητήματα της Αμπχαζίας, της Νότιας Οσετίας και του Ναγκόρνο Καραμπάχ. Τα ζητήματα αυτά

έχουν την ίδια νομική βάση με το ζήτημα του Κοσόβου και η όποια εξέλιξη στο τελευταίο ήδη διαπιστώθηκε ότι επηρεάζει τα πρώτα.

β. Ο ανταγωνισμός μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας για τον έλεγχο της περιοχής, ο οποίος εντάθηκε με την προσπάθεια των ΗΠΑ να ενταχθεί η Γεωργία στο NATO και έφτασε στο απόγειο του με τα γεγονότα του Αυγούστου 2008.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Εξετάζοντας γεωστρατηγικά τη χώρα αυτή πρέπει να έχουμε υπόψη μας ορισμένα χαρακτηριστικά της, σημαντικότερα των οποίων είναι τα εξής:

α. Το πρόβλημα της εθνικής συνοχής που αντιμετωπίζει λόγω του Κουρδικού ζητήματος

β. Η μειωμένη ιδεολογικοπολιτική συνοχή που τη μαστίζει, λόγω της διαμάχης μετριοπαθών Ισλαμιστών και Κεμαλιστών.

γ. Η εξουσία στη χώρα ασκείται όχι μόνο από την Κυβέρνηση, αλλά και από τις ΕΔ.

δ. Την όποια εσωτερική κρίση αντιμετωπίζει την εξάγει εκτός συνόρων.

Στην περίοδο του ψυχρού πολέμου η Τουρκία παρουσίαζε ιδιαίτερο γεωστρατηγικό ενδιαφέρον, αφού: ήταν η μόνη χώρα του NATO που συνόρευε με την ΕΣΣΔ, είχε τις δεύτερες μεγαλύτερες ΕΔ της Συμμαχίας εξασφάλιζε πρόσβαση και προϋποθέσεις ελέγχου της Μέσης Ανατολής. Με την κατάρρευση του υπαρκτού Σοσιαλισμού εξαλείφθηκε ή μειώθηκε η σημασία των δύο πρώτων πλεονεκτημάτων, ενώ με την παρουσία των Αμερικανών στο Ιράκ μειώθηκε η σημασία και του τρίτου. Στη σημερινή πραγματικότητα η σημασία της Τουρκίας δεν είναι μικρή, αφού: μπορεί να αποτελέσει είδος γέφυρας μεταξύ Ισλάμ και Δυτικού κόσμου, εξασφαλίζει πρόσβαση προς τη Μέση Ανατολή, τον Καύκασο και την Κεντρική Ασία, διέρχονται από το έδαφός της σημαντικοί αγωγοί πετρελαίου και φυσικού αερίου, συνεχίζει να ελέγχει τα στενά των Δαρδανελίων

Στα σημερινά θέματα γεωστρατηγικού ενδιαφέροντος που αντιμετωπίζει η Τουρκία περιλαμβάνονται κυρίως: οι συνεχείς ένοπλες συγκρούσεις με το PKK, η συνέχιση της κατοχής της Βόρειας Κύπρου με 35.000 περίπου στρατιωτών, οι αποκαλούμενες από αυτή διαφορές που έχει με την Ελλάδα, η διαμάχη με την Αρμενία κυρίως λόγω του ζητήματος της γενοκτονίας.

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Η Μέση Ανατολή αποτελεί τις τελευταίες

δεκαετίες την ασταθέστερη περιοχή της γης. Οι λόγοι είναι κυρίως οι εξής:

α. Οι θρησκευτικές διαφορές μεταξύ Σιιτών και Σουνιτών.

β. Τα αυταρχικά και ασταθή καθεστώτα σε ορισμένες από τις χώρες της περιοχής, καθώς και οι επεκτατικές βλέψεις μερικών από τους αντίστοιχους ηγέτες.

γ. Η συγκρότηση και δράση στην περιοχή διαφόρων εξτρεμιστικών οργανώσεων.

δ. Με την ολοκλήρωση της χάραξης των διεθνών συνόρων στην περιοχή, ή μη πρόβλεψη εδαφικής έκτασης για τη δημιουργία κράτους από τους Ισραηλίτες, τους Παλαιστίνιους και τους Κούρδους.

Ο τελευταίος από τους παραπάνω λόγους είναι ο σημαντικότερος, έχει γεωστρατηγικό χαρακτήρα και θα μας απασχολήσει αποκλειστικά στη συνέχεια.

Επί του υπόψη προβλήματος έλαβε θέση ο ΟΗΕ το Νοέμβριο του 1947 καθορίζοντας έκταση για τη δημιουργία κράτους από τους Ισραηλίτες και τους Παλαιστίνιους, ενώ δεν έκανε καμία πρόβλεψη για τους Κούρδους. Οι Ισραηλίτες αποδέχθηκαν την πρόταση του ΟΗΕ, ενώ οι Παλαιστίνιοι την απέρριψαν. Με την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ (Μάιος 1948) δημιουργήθηκε μία πρωτοφανής έχθρα μεταξύ Αράβων και Ισραηλιτών που οδήγησε έκτοτε σε τέσσερις πολέμους, σε πολυάριθμες μικρότερες συγκρούσεις και σε αρκετές επιθέσεις αυτοκτονίας. Η διεθνής κοινότητα επενέβη για αντιμετώπιση της κατάστασης δια της δημιουργίας κράτους της Παλαιστίνης. Η διαδικασία είναι σε εξέλιξη, αντιμετωπίζονται δυσκολίες, πλην όμως εξακολουθεί να υπάρχει αισιοδοξία.

Οι Κούρδοι είναι 25.000.000 και κατοικούν σε περιοχή που παρουσιάζει γεωγραφική συνέχεια, πλην όμως η περιοχή αυτή κατανέμεται μεταξύ τεσσάρων (4) χωρών (Τουρκία, Ιράν, Ιράκ και Συρία). Έχουν εκδηλώσει αλληπάλληλες ενέργειες (διπλωματικές, ένοπλες κλπ.) για δημιουργία κράτους χωρίς όμως αποτέλεσμα. Θετική εξέλιξη αποτελεί η διαφαινόμενη πρόθεση των ΗΠΑ να δημιουργήσουν ομόσπονδο κουρδικό κράτος στο Βόρειο Ιράκ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Στην περίμετρο της Ελλάδος και κοντά σ' αυτή υπάρχουν αρκετές ασταθείς περιοχές, γεγονός που επιβάλλει αντίστοιχη επαγρύπνηση. Ειδικά στα Βαλκάνια και λόγω της επικρατούσας γεωστρατηγικής, γεωπολιτικής και γεωοικονομικής κατάστασης, η Ελλάδα έχει τις προϋποθέσεις να διαδραματίσει έναν ηγετικό ρόλο.

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγόπουλου

Η παρούσα διεθνής κατάσταση είναι αποτέλεσμα των γεγονότων που συνέβησαν τον περασμένο αιώνα (δεκαετία του 1990), με σημαντικότερο όλων την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού (διάλυση της Σοβιετικής Ενώσεως και Συμφώνου της Βαρσοβίας) και μαζί του Διπόλου Ανατολής-Δύσεως. Οι συνθήκες αυτές ανάδειξαν τον μονοπολισμό με κύριο εκφραστή του τις ΗΠΑ και ακολούθως τον Ηγεμονισμό αυτής παγκοσμίως. Παρά το ότι επί του παρόντος δεν διαφαίνεται πιθανότητα παγκοσμίου συρράξεως, θερμά γεγονότα δεν αποκλείονται. Ο ηγεμονισμός αυτός είχε ως συνέπεια την αποδυνάμωση του ΟΗΕ, τον παραμερισμό του διεθνούς δικαίου και την εύκολη προσφυγή στη βία, παράλληλα με την εμφάνιση της διεθνούς τρομοκρατίας. Η ειρήνη σήμερα παραμένει ζητούμενο, δεδομένου ότι σε ολόκληρο τον κόσμο υπάρχουν πάνω από 30 θερμές εστίες, με ιδιαίτερη αναφορά σε αυτές του Αφγανιστάν, Ιράκ, Ισραήλ-Παλαιστινίων, οι οποίες, εφόσον δεν επιλυθούν, είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε ευρύτερες συγκρούσεις.

Τα προβλήματα και οι προκλήσεις που απειλούν τον σημερινό κόσμο, όλα κληρονομιά του προηγούμενου αιώνα, είναι ο ηγεμονισμός, η παγκοσμιοποίηση, ο κίνδυνος από την εξάπλωση των πυρηνικών, η μετανάστευση, η οικονομική καταστροφή, η τρομοκρατία, το λαθρεμπόριο όπλων και ναρκωτικών, το διεθνές οργανωμένο έγκλημα κ.λ.π. Από τον χειρισμό και την ορθή αντιμετώπισή τους θα εξαρτηθεί η παγκόσμια σταθερότητα και πρόοδος. Απαιτούνται προς τούτο ενδυνάμωση του κύρους του ΟΗΕ και άλλων Διεθνών Οργανισμών, σεβασμός του Διεθνούς Δικαίου, διεθνής συνεργασία προς την κατεύθυνση υπηρετήσεως του συνολικού συμφέροντος (ομιλία Στρατηγού ε.α. κ. Δημητρίου Σκαρβέλη).

Οι ΗΠΑ στα πλαίσια του ηγεμονισμού τους παγκοσμίως προσπάθησαν και προσπαθούν να ρυθμίσουν τα διεθνή θέματα με τρόπο που αφ' ενός να εξυπηρετεί τα εθνικά τους συμφέροντα και αφ' ετέρου να διατηρηθεί ο μονοπολισμός παγκοσμίως. Στα πλαίσια αυτά περιλαμβάνονται η αμφισβήτηση του ΟΗΕ και του διεθνούς δικαίου, ο διεμβολισμός των πολιτικών προοπτικών της ΕΕ μέσω των φιλοατλαντιστών, η προσπάθεια απομονώσεως της Ρωσίας οικονομικά και πολιτικά, η χρησιμοποίηση του NATO ως εργαλείου ασφαλείας για επεμβάσεις παγκοσμίως, η υποστήριξη πολιτικών που αντιτίθενται στις αρχές του διεθνούς δικαίου για υποστήριξη χωρών που είναι αναγκαίες για το γεωπολιτικό παιχνίδι της (Τουρκία, δημιουργία Κοσσόβου κ.α.), η διεμβόλιση της εθνικής συνειδήσεως χωρών που παρουσιάζουν ιδιαίτερο γεωστρατηγικό ενδιαφέρον και δεν είναι πάντοτε υποστηρικτές των πολιτικών των ΗΠΑ, για ευνοήτους λόγους. Η πολιτική αυτή, που εντάθηκε ιδιαίτερα την περίοδο της διοικήσεως Bush, ονομασθείσα νεοσυντηρητική πολιτική, έπληξε το γόητρο των ΗΠΑ, που σε συνδυασμό με την

επελθούσα παγκόσμια οικονομική κρίση οδηγεί τη νέα διοίκηση των ΗΠΑ, χωρίς να ανατρέπονται οι γεωπολιτικοί στόχοι της χώρας, σε ηπιότερες πολιτικές που προτάσσουν την συνεργασία με τις άλλες παγκόσμιες δυνάμεις σε τομείς όπου υπάρχει αυτονόητη συμφωνία. Οι ΗΠΑ γνωρίζουν πλέον ότι ο μονοπολισμός και ο ηγεμονισμός τους αμφισβητείται και νέες δυνάμεις στο παγκόσμιο στερέωμα ανέρχονται να διεκδικήσουν χώρο στα δρώμενα παγκοσμίως, ώστε να διασφαλισθούν τα συμφέροντά τους και το ερώτημα που τίθεται είναι σε ποίο βαθμό θα επιτευχθεί η παγκόσμια συνεργασία προς όφελος όλων, αντί της μέχρι τούδε αντιπαραγωγικής πολιτικής των αποκλεισμών.

Η Ρωσική πρόταση για ένα νέο σύστημα ή (διαζ) αρχιτεκτονική ασφάλειας, στην Ευρωατλαντική περιοχή, τέθηκε κατά το τέλος του 2007, με αφορμή την μη επικύρωση εκ μέρους των χωρών του NATO της εκσυγχρονισμένης συνθήκης μειώσεως των συμβατικών δυνάμεων στην Ευρώπη (συνθήκη CFE) της ονομαζομένης ADAPTED CFE TREATY (Adapted δηλαδή συμφωνηθείσα, γεγονός που συνέβη κατά την Σύνοδο Κορυφής του ΟΑΣΕ στην Κωνσταντινούπολη το 1999).

Η συνθήκη CFE που η αρχική επικυρώθηκε το 1990 μεταξύ NATO και Συμφώνου της Βαρσοβίας, επέφερε στρατιωτική ισορροπία και σταθερότητα στην Ευρώπη, πλην όμως λόγω διαλύσεως του Συμφώνου της Βαρσοβίας και της Σοβιετικής Ενώσεως, καθώς και των αλλαγών που επήλθαν στο γεωπολιτικό χάρτη της Ευρώπης, έγινε ετεροβαρής σε βάρος της Ρωσίας. Παρά ταύτα και ενώ η Ρωσία επικύρωσε την Adapted συνθήκη CFE, ενώ το NATO με διάφορες αιτιάσεις (π.χ. μη πλήρης συμμόρφωση της Ρωσίας σ'ότι αφορά τις στρατιωτικές δυνάμεις που διατηρεί στην Υπερδνειστερία και Καύκασο) δεν προέβει σε τέτοια ενέργεια, με συνέπεια η Ρωσία να αποχωρήσει μονομερώς από την συνθήκη (Moratorium) καθώς και από τα Μέτρα Οικοδομήσεως Εμπιστοσύνης. Στη συνέχεια της ενέργειας αυτής τέθηκε από την Ρωσική ηγεσία το θέμα της νέας Αρχιτεκτονικής Ασφάλειας στην Ευρωατλαντική περιοχή από το Βανκούβερ μέχρι το Βλαδιβοστόκ, με δεδομένο ότι μία κοινή ασφάλεια δεν είναι δυνατόν να οικοδομηθεί με "εξαιρέσεις" περιοχών, ή με ύπαρξη παραγόντων που δημιουργούν αναποτελεσματικότητα στο σύστημα ασφαλείας, και με δυνατότητα το κάθε μέρος να διαμορφώνει κατά το δοκούν το σύστημα για εξυπηρέτηση ιδίων συμφερόντων, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι άλλοι.

Περαιτέρω με βάση ότι ο ΟΑΣΕ δεν έχει "νομική προσωπικότητα" με συνέπεια να μην μπορεί να επεμβαίνει ουσιαστικά στην επίλυση αναφυομένων, όπως έγινε κατά την κρίση στη Ν.Οσετία τον Αύγουστο του 2008, οδήγησε τον Πρόεδρο της Ρωσικής Ομοσπονδίας D. Medvedev να προτείνει τη σύνταξη και υιοθέτηση μιας

νέας Νομικής Δεσμευτικής Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ασφάλεια (ομιλία του Πρέσβευς της Ρωσικής Ομοσπονδίας κ. Vladimir I. Chkhikvishvili).

Επί του παρόντος τα θέματα αυτά έχουν συζητηθεί στις δύο τελευταίες Υπουργικές Συνόδους του ΟΑΣΕ στην Ελλάδα και στο Συμβούλιο NATO-Ρωσίας, χωρίς να υπάρχουν εξελίξεις μέχρι τώρα. Οπωσδήποτε το θέμα χρήζει ιδιαίτερης προσοχής και οι τεθείσες προτάσεις θα πρέπει να τύχουν ευρύτερας εξετάσεως και να γίνει εκμετάλλευσή τους στο βαθμό που πρώτιστα εξυπηρετεί την αυθυπαρξία της ΕΕ, παρά τις όποιες μέχρι τώρα αρνητικές θέσεις των ΗΠΑ.

Η διπλωματία της Κίνας στηριζόμενη σε τέσσερις βασικές αρχές :

- ▶ Τον σεβασμό της διαφορετικότητας.
- ▶ Την ισότητα στις διεθνείς σχέσεις.
- ▶ Την αποδοχή του αμοιβαίου κέρδους στις οικονομικές συνεργασίες.

▶ Μία νέα ιδέα για την ασφάλεια θα πρέπει να υπάρξει, καθόσον μετά το τέλος του Ψυχρού πολέμου και με βάση την παγκοσμιοποίηση, η ασφάλεια θα πρέπει να στηρίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη και να είναι κοινή για όλους.

Αυτές τις αρχές η διπλωματία της Κίνας τις θεωρεί θεμελιώδεις για να οικοδομηθεί ένας αρμονικός κόσμος βασισμένος στην ειρήνη και κοινή ευημερία τον οποίο η Κίνα επιδιώκει.

Η Κίνα (και η διπλωματία της) έχει ως στόχο και αποστολή να διασφαλίσουν τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κίνας, να υποστηρίξουν την κοινωνικο-οικονομική ανάπτυξη και να διασφαλίσουν τη δημιουργία ευνοϊκών διεθνών συνθηκών. Ιδιαίτερα οι προσπάθειες της εξωτερικής πολιτικής της Κίνας κατευθύνονται στην :

- ▶ Εξασφάλιση σταθερής αναπτύξεως των σχέσεων με τις μεγάλες δυνάμεις όπως ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ, Ιαπωνία και τις άλλες αναδυόμενες δυνάμεις.
- ▶ Ενίσχυση των σχέσεων καλής γειτονίας με τις χώρες της περιοχής και τους περιφερειακούς οργανισμούς APEL, ASEAN-KINA, KINA-ΙΑΠΩΝΙΑ κ.α.
- ▶ Ενίσχυση συνεργασίας με άλλες αναπτυσσόμενες χώρες, ειδικά στα πλαίσια του FORUM Κίνα-Αφρική.
- ▶ Περισσότερη παραγωγική συμμετοχή στην επίλυση παγκοσμίων θεμάτων και περιφερειακών διαφορών, όπως η κλιματική αλλαγή, ενεργειακή ασφάλεια, τρομοκρατία, αφοπλισμός, πειρατεία, πυρηνικά της

Κορεατικής Χερσονήσου.

Η Κίνα πιστεύει ότι ο κόσμος σήμερα ταχύτατα εξελίσσεται στον πολυ-πολισμό, στην παγκοσμιοποίηση και σε μεγαλύτερη ανεξαρτησία. Η εξέλιξη αυτή επιβάλλει βαθιές μεταρρυθμίσεις στην Κινεζική κοινωνία που παρά τα τεράστια βήματα προόδου που έχουν επιτευχθεί, υπάρχουν σοβαρά προβλήματα και υστερήσεις που πρέπει να αντιμετωπισθούν.

Η ανάπτυξη της Κίνας είναι η μία από τις μεγαλύτερες παγκοσμίως και η συνδρομή της στην αντιμετώπιση της παγκοσμίου οικονομικής κρίσεως είναι σημαντική καθόσον διέθεσε 4 τρισεκατομμύρια γυαν. Στα πλαίσια των διεθνών συνεργασιών η ΕΕ αποτελεί το νούμερο 1 εταίρο της Κίνας, ενώ η συνεργασία με την Ελλάδα που βασίζεται στο σεβασμό της ιστορίας της, θα συνεχισθεί και θα ενδυναμωθεί (ομιλία Πρέσβευς της Κίνας κ. Luo Linquan).

Η κατάσταση στο εγγύς περιβάλλον της χώρας περιέχει προκλήσεις και απειλές που προέρχονται :

- ▶ Από την αποσταθεροποίηση της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης της ΠΓΔΜ και Κοσσόβου-Σερβίας και την αναθέρμανση του Αλβανικού αλυτρωτισμού, απ'όπου δυνατόν να προέλθουν προκλήσεις ασφαλείας.
- ▶ Από τα ανοικτά θέματα Αμπχαζίας, Ν.Οσετίας και του Ναγκόρνο Καραμπάχ, τα οποία έχουν την αυτή νομική βάση με το θέμα του Κοσσόβου και η οποία εξέλιξη στο τελευταίο να επηρεάζει τα άλλα, πέραν των επιπτώσεων στο διεθνές δίκαιο εφόσον αναγνωρισθούν όλα, γεγονός που πιθανόν να δημιουργεί πρόβλημα στο εθνικό μας θέμα της Κύπρου.
- ▶ Η μη δημιουργία του Παλαιστινιακού κράτους εισέτι και η διατήρηση της διαμάχης Ισραηλινών-Παλαιστινίων τροφοδοτεί τους φονταμενταλιστές και ενισχύει την τρομοκρατία, που απειλεί όλο και περισσότερες χώρες της εγγύς περιοχής.
- ▶ Η Τουρκία που αντιμετωπίζεται ως περιφερειακή δύναμη από τις ΗΠΑ, με τη νέα πολιτική του νέο-οθωμανισμού, των μηδέν προβλημάτων με τους γείτονες και του δόγματος του στρατηγικού βάθους, θα συνεχίσει να αποτελεί την κύρια και ορατή απειλή κατά της Ελλάδος εφόσον δεν επιλυθούν οι διαφορές που μόνη της εγείρει σε Κύπρο, Αιγαίο και Θράκη σε βάρος των κυριαρχικών δικαιωμάτων τόσο της Κυπριακής Δημοκρατίας όσο και της Ελλάδος.

Η ειρήνη σήμερα παραμένει ζητούμενο, δεδομένου ότι σε ολόκληρο τον κόσμο υπάρχουν πάνω από 30 θερμές εστίες, με ιδιαίτερη αναφορά σε αυτές του Αφγανιστάν, Ιράκ, Ισραήλ-Παλαιστινίων, οι οποίες, εφόσον δεν επιλυθούν, είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε ευρύτερες συγκρούσεις.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΟΡΚΟΥ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Μ. Ασλανίδη

Βουλής, που έχουν τεράστιο πρόβλημα σχετικά με την Ελληνοχριστιανική θρησκεία.

Η Χριστιανική θρησκεία είναι θρησκεία της Αγάπης και της πίστεως στην Αλήθεια. Για εμάς δε τους Έλληνες έχει ιδιαίτερα σοβαρή ιστορική σημασία η συμπίεση της Αρχαίας Ελληνικής Φιλοσοφίας με την διδασκαλία του Χριστού.

Ο Πλάτων, μεταξύ πολλών άλλων, θα μιλήσει ακόμη περί φυγής *"Ούτε εν θεοίς τα κακά ιδρυσθαι κ.λ.π."*. Δηλαδή δεν μπορούμε να πούμε ότι το κακό έρχεται από τον Θεό, αλλά τα κακά περιτριγυρίζουν την θνητή φύση του Ανθρώπου και αυτόν εδώ τον τόπο. Γι'αυτό πρέπει κανείς να προσπαθεί να φύγει προς εδώ, προς τα εκεί και η φυγή αυτή σημαίνει ομοίωση προς τον Θεό. Ομοίωση πάλι σημαίνει να γίνεις δίκαιος και όσιος με φρόνηση στις πράξεις και την γνώση.

Εδώ είναι φανερό ότι ο Πλάτων δεν λέει να φύγουμε από ένα μέρος και να πάμε σ'άλλο, ούτε λέει να πεθάνουμε και να πάμε

στον άλλο κόσμο για να μοιάσουμε στον Θεό. Εννοεί να πραγματοποιήσουμε την υπέρβαση από την μία κατάσταση στην άλλη.

Εδώ έχουμε μία προ Χριστού χριστιανική διδασκαλία την οποία ο Χριστιανισμός έχει αποδεχθεί.

Με την παρούσα δημοσίευση, θα προσπαθήσω να δώσω απάντηση σε μία μειοψηφία πολιτικών της

Περί φυγής ομιλεί και η διδασκαλία του Χριστού. Δεν λέει να φύγεις από τον κόσμο αυτό, αλλά να αλλάξεις τρόπο ζωής, να κάμεις την υπέρβαση. Εδώ βλέπουμε παραλληλισμό και σύγκλιση του αρχαίου Ελληνικού πνεύματος με τον Χριστιανισμό. Έχουμε λοιπόν μία πνευματική συνάντηση, μία σύζευξη, ένα πάντρεμα του αρχαίου Ελληνικού πνεύματος με τον Χριστιανισμό, χωρίς βέβαια ούτε το ένα ούτε το άλλο να χάσουν τίποτε, αλλά να προκύψει από την ένωση αυτή κάτι ΝΕΟ. Αυτός ο αρμονικός συνδυασμός από τους πατέρες της Εκκλησίας του Μυστικισμού και της λογικής δημιούργησε τις κλασικές Εποχές, όπου οι πατέρες της εκκλησίας εχρησιμοποίησαν στο λόγο τους, τις φιλοσοφικές έννοιες του Μέτρου, της Συμμετρίας, της αρμονίας και της μεσότητας του αρχαίου Ελληνικού πνεύματος.

Από την συνάντηση αυτή, ο μεν χριστιανισμός προσφέρει στον Ελληνισμό την αλήθεια της θείας αποκάλυψης, ο δε Ελληνισμός προσέφερε την γλώσσα, για να διατυπωθούν πλήρως τα δόγματα του Χριστιανισμού, προσέφερε επίσης την πνευματικότητα και την φιλοσοφία του και έτσι, δημιουργήθηκε αυτό που ονομάζουμε σήμερα Ελληνοχριστιανικό πνεύμα.

Το Ελληνικό Έθνος πορεύτηκε μέχρι σήμερα ανά τους αιώνες και επιβίωσε χάριν του Ελληνο-χριστιανικού πνεύματος, αυτό μαρτυρεί η Ελληνική Ιστορία που δεν λέει, σαν Ιστορία, ψέματα και δεν κρύβει την Αλήθεια.

Είναι γεγονός ότι την κοινωνική και πολιτιστική συνοχή του Ελληνικού Έθνους, καθ' όλην την διάρκεια της Τουρκοκρατίας, ιδίως τους πρώτους μετά την άλωση χρόνους, διατήρησε η παραδοσιακή προσήλωση του λαού στην θρησκεία, την οικογένεια και προ παντός στην Χριστιανική Λατρεία.

Ο Κολοκοτρώνης κατά τον αγώνα της παλιγγενεσίας θα πει : "Σηκώσαμε τα άρματα πρώτα για την θρησκεία μας και μετά για την πατρίδα μας". Ο ήρωας της Αλαμάνας Αθανάσιος Διάκος προτίμησε να σουβλιστεί παρά να αλλαξοπιστήσει. Τα Δημοτικά μας τραγούδια δηλαδή ο καθρέπτης της ψυχής του Έλληνα μας λένε : "...Χαρά που τ'όχουν, τα βουνά, τα κάστρα περηφάνεια γιατί γιορτάζει η Παναγιά, γιορτάζει και η Πατρίδα...." δηλαδή, για τον Έλληνα, Πατρίδα και Παναγιά είναι το ίδιο πράγμα.

Αλλά μήπως δεν αποτελεί ταύτιση θρησκείας και πατρίδος ο ακάθιστος ύμνος, που ψάλλεται με συγκίνηση και κατάνυξη : "Τη Υπερμάχω Στρατηγώ.....".

Η κατ'εξοχήν επαναστατική θρησκευτική Εορτή των Ελλήνων, στους χαλεπούς χρόνους της Σκλαβιάς, ήταν η ημέρα της Λαμπρής. Το "Χριστός Ανέστη" συνοδευόμενο μάλιστα από πυροβολισμούς ήταν η ελπιδοφόρα ιαχή του Έθνους που αποσκοπούσε επί αιώνες στην αλληγορική ευχή "Καλή Ανάσταση". Με το πνεύμα αυτό το ελληνικό έθνος ανθίστατο στον κατακτητή. Και επί των ημερών μας κατά το έπος του 1940 ο Ελληνικός Στρατός θεωρούσε σύμμαχο και προστάτη του την Παναγιά.

Ο Ευάγγελος Παπανούτσος, ο παρεξηγημένος αυτός παιδαγωγός και φιλόσοφος, ομιλών στην Βουλή των Ελλήνων, λίγο πριν τον θάνατό του, διακήρυξε ότι : ".....Ο Ελληνισμός και η Ορθοδοξία είναι μαζί ζυμωμένα....".

Ακόμη ο Χένρυ Κίσσιγγκερ, αυτός ο σύγχρονος Μέττερνιχ για τους Έλληνες, ομιλών το 1994 στην Ουάσιγκτον σε συγκέντρωση προσωπικοτήτων του Επιχειρηματικού Κόσμου, είπε : ^{max}....**Ο Ελληνικός Λαός είναι δυσκολοκυβέρνητος και γι'αυτό πρέπει να τον πλήξουμε βαθιά στις πολιτιστικές του ρίζες, την γλώσσα, την θρησκεία, τα πνευματικά και ιστορικά του αποθέματα και να τον αποκόψουμε από το ιστορικό του παρελθόν, μόνον έτσι θα τον εξουδετερώσουμε, για να μην μπορεί να αναπτυχθεί, να διακριθεί και να επικρατήσει, ώστε να μη μας παρενοχλεί στα Βαλκάνια...."**

Σήμερα είμαστε μάρτυρες ενός δράματος, μιας αθλιότητας και μιας απατριδογνωσίας. Ένας μικρός εσμός πολιτικών της χώρας μας, αριστερίζουσας, δήθεν προοδευτικής αλλά στην ουσία μηδενιστικής νομενκλατούρας, καταβάλλει λυσσώδεις προσπάθειες να χωρίσει στο Ελληνικό Έθνος αυτά τα δύο βασικά στοιχεία της πολιτισμικής μας κληρονομιάς σφυριλατηθέντα σε άρρηκτο δεσμό ανά τους αιώνες. Αυτοί οι διεθνιστικοί κύκλοι ας το πουν καθαρά στον Ελληνικό Λαό ότι, προσπαθούν να διαλύσουν την Ελληνοχριστιανική μας πολιτισμική κληρονομιά, δηλαδή την αρχαιο-ελληνική σοφία του αρίστου και τελείου που ενώθηκε με την χριστιανική του ενάρετου και της αγάπης.

Σήμερα ο Έλληνας σε πολλά έχει ξεφύγει από το πλαίσιο της Ελληνοχριστιανικής ζωής. Μέσα στις δύσκολες ώρες που περνάμε καθημερινά, το άτομο αναπτύσσεται λανθασμένα και γίνεται ένα ξεπερασμένο γρανάζι του απρόσωπου συστήματος που κανείς δεν ελέγχει. Η κυριαρχία του ανωνύμου, ταυτισμένη με το κακό, είναι σε κάθε βήμα μπροστά μας. Ένας ολοκληρωμένος αντιανθρωπισμός, που αποσυνθέτει και αντικειμενοποιεί τον άνθρωπο, βρίσκεται σε εξέλιξη.

Οι υπάρχουσες υγιείς δυνάμεις της κοινωνίας μας που υπηρετούν το καλό των πολλών, θεωρούνται πολλές φορές ξεπερασμένοι ή στην προσπάθειά των συνθλιβονται από τους παθολογικούς που υπηρετούν τα συμφέροντα των ολίγων.

Εάν λοιπόν θέλουμε εμείς οι Έλληνες να έχουμε μέλλον ως Έλληνες, πρέπει να επανέλθουμε στις Ρίζες μας, στην γεμάτη πίστη και αγάπη για την ζωή θρησκεία μας, που επεκτάθηκε, όχι γιατί καταπιέζει, αλλά το αντίθετο, γιατί στην ανθρώπινη Ελευθερία αντέτεινε την θεία, την απόλυτη Ελευθερία.

"Όπου υπάρχει πραγματική θρησκεία, μπορεί εύκολα να εισαχθεί η Πειθαρχία και οι Στρατιωτικές Αρετές. Αλλά εκεί που δεν υπάρχει θρησκευτική λατρεία είναι δύσκολο να εμπεδωθεί η πειθαρχία και να αναπτυχθούν οι Στρατιωτικές Αρετές" (ΝΙΚΟΛΟ ΜΑΚΙΑΒΕΛΙ).

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

(Με αφορμή την Τουρκική φρεγάτα έξω από τον Σαρωνικό)

Του Αντιναυάρχου ε.α Σήφη Μανουσογιαννάκη ΠΝ
Επιτίμου Υπαρχηγού ΓΕΝ

Ο στόχος του άρθρου αυτού δεν είναι να καταδείξει ποιος έχει δίκιο ή άδικο στις Ελληνοτουρκικές σχέσεις. Στόχος είναι να παρουσιάσει συνοπτικά τις Τουρκικές βλέψεις και τις διαφορές των δυο κρατών στο πλαίσιο στρατηγικών επιδιώξεων που έχει η Τουρκία και σχετίζονται με τα "εθνικά της συμφέροντα" όπως εκείνη τα καταλαβαίνει, και που μοιραία, αυτές οι επιδιώξεις, αποβαίνουν εις βάρος της Ελλάδας.

Οι σχέσεις της χώρας μας με την Τουρκία αποτέλεσαν ανέκαθεν τη βάση της εξωτερικής και αμυντικής μας πολιτικής. Οι ρίζες αυτών των σχέσεων έχουν ιστορικό βάθος χωρίς να θέλει να ισχυρισθεί κανείς ότι η ιστορία ενός λαού και των σχέσεων του με έναν άλλο προδιαγράφει την παρούσα ή την μελλοντική συμπεριφορά του. Δεν υπάρχει όμως αμφιβολία ότι οι ιστορικές μνήμες κάθε λαού διαρκούν πάρα πολύ. Πρώτιστα πρέπει να είμαστε βαθείς γνώστες των προβλημάτων, των δυνατοτήτων και της ψυχολογίας των Τούρκων. Πρέπει να γνωρίζουμε άριστα τους παράγοντες που διαμορφώνουν την στάση τους απέναντι στη χώρα μας. Όλη αυτή τη γνώση πρέπει να τη συσχετίζουμε και να την συνεξετάζουμε με τα δικά μας δεδομένα και δυνατότητες.

Βασικό ρόλο στην διαχείριση των διαφορών μας με τους Τούρκους έπαιξαν και παίζουν το Ηνωμένο Βασίλειο (παλαιότερα) εκτός από την Κύπρο που συνεχίζεται και οι ΗΠΑ σήμερα. Η πολιτική και των δύο αυτών κρατών ανέκαθεν υπήρξε σταθερή και αναλλοίωτη (ενίοτε με διαφορετικές αποχρώσεις) και έτσι αναμένεται να είναι και στο προβλεπτό μέλλον. Συνοψίζεται στο ότι **"Η Τουρκία πρέπει να θεωρείται σημαντικότερη για τα στρατηγικά συμφέροντα της Δύσης από την Ελλάδα. Εάν πρέπει να πάρουμε κάποιο ρίσκο αυτό πρέπει να είναι το ρίσκο της έντασης των σχέσεων της Δύσεως με την Ελλάδα και όχι με την Τουρκία"**.

Ο διαμελισμός της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας μέχρι τον Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1922 άφησε στους Τούρκους την αίσθηση του θανάσιμου κινδύνου αποσυνθέσεως της χώρας τους. Η Ελληνική επανάσταση του 1821 ήταν η αρχή των γεγονότων που επακολούθησαν με κατάληξη τον διαμελισμό της αυτοκρατορίας. Η Μεγάλη Ιδέα των Ελλήνων είναι το πρίσμα κάτω από το οποίο οι Τούρκοι έβλεπαν και βλέπουν όλα τα θέματα των σχέσεων τους με την Ελλάδα, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι η Μεγάλη Ιδέα έπαυε να υπάρχει σαν όραμα για τους Έλληνες από το 1922.

Η αγωνία για την ασφάλεια της χώρας τους ήταν ίσως ο βασικότερος λόγος που κινούμενοι διαχρονικά με σταθερή στρατηγική επέτυχαν, τόσο τον εξοβελισμό της Αρμενικής και Ελληνικής μειονότητας από την Τουρκία, όσο και την διχοτόμηση της Κύπρου, ενώ, επιχειρούν την αλλαγή των δεδομένων στο Αιγαίο. Και επέτυχαν τους

δύο πρώτους στόχους, παρά το ότι, υφίσταντο τις ίδιες πιέσεις από το ΝΑΤΟ και τους δυτικούς συμμάχους εν ονόματι της συνοχής της συμμαχίας με εμάς που υπήρξαμε περισσότερο ευάλωτοι και ασθενείς στις πιέσεις. Ίσως δεν μπορέσαμε ποτέ να διακρίνουμε την σταθερή επιμονή για την επίτευξη των δύο αυτών Τουρκικών στόχων και δεν καταλάβαμε ότι η συνέχεια και συνέπεια της Τουρκικής εξωτερικής πολιτικής είναι αποτέλεσμα μιας αντιλήψεως που δίνει προτεραιότητα στην εξυπηρέτηση των εθνικών της συμφερόντων και δεν χρησιμοποιεί, αντίθετα με εμάς, την εξωτερική πολιτική ως όπλο ή σύνθημα στις εσωτερικές πολιτικές αντιθέσεις. Είναι μεγάλο λάθος να πιστεύουμε ότι κουμάντο στην εξωτερική και αμυντική πολιτική της Τουρκίας κάνουν οι στρατιωτικοί. Οι διάφορες εξουσίες στην Τουρκία δρουν συντονισμένα και σε αρμονία.

Ο στόχος του εξοβελισμού της Ελληνικής μειονότητας που είχε απομείνει στην Τουρκία (Κωνσταντινούπολη, Ίμβρο και Τένεδο) άρχισε να υλοποιείται κατά παράβαση των προβλέψεων της Συνθήκης της Λοζάννης όταν η διεθνής συγκυρία υπήρξε ευνοϊκή για την Τουρκία. Έτσι σταδιακά και μεθοδικά το 1941 μετά την κατάρρευση της Ελλάδας επέβαλαν την στράτευση των Ελλήνων ομογενών στα "τάγματα εργασίας". Το 1942/1943 τους επέβαλαν το φόρο περιουσίας [Varlik Vergisi]. Το 1955 με το Κυπριακό στην κορύφωση του, Τούρκος πράκτορας τοποθέτησε βόμβα στο σπίτι όπου υποτίθεται γεννήθηκε ο Κεμάλ Ατατούρκ στη Θεσσαλονίκη ώστε να επακολουθήσει η επίθεση του Τουρκικού όχλου στην Ελληνική μειονότητα της Κωνσταντινούπολης, το Ελληνικό Προξενείο και τα σπίτια των Ελλήνων Αξιωματικών στην Σμύρνη. Το 1958 διέλυσαν την Ένωση Ελλήνων Κωνσταντινουπόλεως. Το 1964 με πρόσχημα τα γεγονότα στην Κύπρο απέλασαν σε 48 ώρες 1500 ομογενείς από την Ίμβρο και Τένεδο αφού τους χαρακτήρισαν ως επικίνδυνους για την δημόσια ασφάλεια. Παράλληλα έκλεισαν τα μειονοτικά σχολεία, δήμευσαν τις περιουσίες και ίδρυσαν εκεί φυλακές για βαρείς εγκληματίες. Το 1971 έκλεισαν τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Σήμερα η Ελληνική μειονότητα στην Τουρκία αριθμεί 1500 ανθρώπους έναντι 200000 χιλιάδων που ήταν.

Ο στόχος της διχοτόμησης της Κύπρου τέθηκε το 1956 από τον καθηγητή και μετέπειτα Πρωθυπουργό Νιχάτ Ερίμ παρά το γεγονός ότι με την Συνθήκη της Λοζάννης είχαν παραιτηθεί από κάθε διεκδίκηση για το νησί. Η πολιτική του Ηνωμένου Βασιλείου και των ΗΠΑ στο Κυπριακό καθώς και ο μη σεβασμός τους στις προβλέψεις της Συνθήκης της Λοζάννης έχει καταγραφεί στην ιστορία. Στην μελέτη που είχε υποβάλλει ο Ν.Ερίμ κατ' εντολή του τότε Πρωθυπουργού Α.Μεντερές είχε διατυπώσει την θεωρία **" Δεν μπορεί να επιτραπεί η**

ύπαρξη και η μετεξέλιξη μιας απειλής της οποίας ο αντίχειρας ακουμπά στον Έβρο τα δάκτυλα της εκτείνονται στα νησιά του Αιγαίου ο καρπός της εγκαταστάθηκε στην Κρήτη και στη Ρόδο, (απειλή), η οποία έθεσε ως στόχο την πολιτική της περικύκλωσης της Μικράς Ασίας από νότια και δυτικά καθώς και την απομόνωση της από την Μεσόγειο και η οποία τεντώνει τώρα τον δείκτη της στην Κύπρο ως εάν να ήθελε να σφίξει το λαγύγγι του Τουρκικού έθνους". Καθόριζε επίσης την συλλογιστική που πρέπει να ακολουθηθεί από την πλευρά της Τουρκίας στην διεκδίκηση της για την Κύπρο ως ακολούθως:

α. Η διεκδίκηση της απόδοσης της Κύπρου στην Τουρκία στηρίζεται σε πολιτικούς λόγους. Παρά ταύτα προκειμένου να μην δηλητηριάζονται οι σχέσεις Ηνωμένου Βασιλείου-Τουρκίας -Ελλάδας, αν παραχωρηθεί αυτοδιοίκηση στο νησί, η καλύτερη λύση είναι η μέση λύση διχοτόμησης.

β. Στην Κύπρο διαβιούν δυο διαφορετικές κοινότητες, δυο διαφορετικές ολότητες δυο οντότητες η κάθε μια από τις οποίες έχει το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης. Το μέλλον των δύο οντοτήτων των δύο λαών, ανεξαρτησία, ένωση με την μητέρα-πατρίδα, συνέχιση της Βρετανικής διοίκησης ή κάτι άλλο θα αποφασισθεί κατόπιν δημοψηφίσματος σε κάθε μια απ' αυτές.

γ. Η αρχή της αυτοδιαθέσεως θα εφαρμοσθεί με την μετακίνηση Ελληνικών πληθυσμών έτσι ώστε να υπάγονται στη διακυβέρνηση της αρεσκείας τους. Η εν λόγω μετακίνηση δεν συνιστά άσκοπη ταλαιπωρία αλλά θα βοηθήσει να μην καταπατηθούν τα δικαιώματα της Τουρκικής κοινότητας που σήμερα είναι μειοψηφική, θα διασφαλιστεί η ασφάλεια της Τουρκίας και θα αποφευχθεί μια μελλοντική κρίση.

δ. Η Τουρκία θα πρέπει να καθορίσει την προσφορότερη γι' αυτήν μορφή διχοτόμησης λαμβάνοντας υπ' όψη τα οικονομικά και στρατιωτικά της συμφέροντα καθώς και τα συμφέροντα των Τουρκοκυπρίων. Στην ασφάλεια της περιοχής που θα παραχωρηθεί στους Ρωμιούς της Κύπρου θα πρέπει να συμμετέχει και η Τουρκία γιατί το θέμα σχετίζεται με την ασφάλεια της καθώς και της Μέσης Ανατολής. Η Ελλάδα δεν δύναται να ζητήσει το ίδιο δικαίωμα για την Τουρκική περιοχή διότι το νησί απέχει από την Τουρκία 45 ν.μ ενώ από την Ελλάδα 600 ν.μ.

ε. Πρέπει να επιδιωχθεί η ελεύθερη μετάβαση Τούρκων προς την Κύπρο. Υπό την προϋπόθεση ότι θα λάβουμε τα μέτρα μας το σύνολο του Τουρκικού πληθυσμού μπορεί να αυξηθεί στο ποσοστό που ανερχόταν επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Τότε δεν θα ανησυχούμε για την έκβαση του δημοψηφίσματος που θα γίνει είτε για τον καθορισμό του συνόλου της νήσου είτε της διχοτόμησης. (Τα στοιχεία για την μελέτη Ν.Ερίμ είναι παρμένα από κείμενο του κ. Γ.Αγγελετόπουλου Διευθυντού Γραφείου Τύπου Ελληνικής Πρεσβείας Λευκωσίας).

Η επίσημη υιοθέτηση του στόχου υπέρ της διχοτόμησης έγινε από τον ίδιο τον Α.Μεντερές στην ομιλία

που εκφώνησε στην Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση στις 28 Δεκεμβρίου 1956. Η σημερινή πραγματικότητα αποδεικνύει την καταπληκτική στρατιωτική και διπλωματική επιτυχία των Τούρκων για την επίτευξη αυτού του στόχου.

Από το 1964 που η Ελλάδα έλαβε μερικά περιορισμένης εκτάσεως μέτρα για την ασφάλεια των νησιών εξ αιτίας των κρίσεων στην Κύπρο κατηγορήθηκε από την Τουρκία για καταπάτηση των Συνθηκών και εξοπλισμό των νησιών. Οι κατηγορίες εντάθηκαν μετά το 1974. Στο τέλος του 1973 η Τουρκία διεκδίκησε επίσημα για πρώτη φορά την μισή υφαλοκρηπίδα του Αιγαίου. Η διεκδίκηση αυτή εμπεριείχε δύο ζητήματα: Το πρόβλημα της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας και το πρόβλημα του καθορισμού της αιγιαλίτιδας ζώνης των δύο κρατών. Το 1974 η Τουρκία αμφισβήτησε τα όρια του Ελληνικού FIR καθώς και τις αρμοδιότητες στην έρευνα και διάσωση που είχαν καθορισθεί από τον ICAO το 1952, και λίγο μετά την κρίση στην Κύπρο τον ίδιο χρόνο έθεσε θέμα και ζήτησε τον περιορισμό του εθνικού εναέριου χώρου σε 6ν.μ. Από το 1975 οι Τούρκοι άρχισαν συστηματικά να παραβιάζουν τον εναέριο χώρο μας στην έκταση μεταξύ 6 και 10ν.μ. και δημιούργησαν την 4η Στρατιά ή Στρατιά του Αιγαίου με έδρα την Σμύρνη. Το 1982 αμέσως μετά την υπερψήφιση της Διεθνούς Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας η Άγκυρα δήλωσε ότι θεωρεί αιτία πολέμου την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα 12ν.μ αν το επιχειρήσει η Ελλάδα στο Αιγαίο. Στις 8 Ιουνίου 1995 η Τουρκική Εθνοσυνέλευση έλαβε απόφαση με την οποία εξουσιοδοτούσε την κυβέρνηση να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα συμπεριλαμβανομένων και στρατιωτικών για την περίπτωση επεκτάσεως των Ελληνικών χωρικών υδάτων από τα 6 στα 10ν.μ. Από τις αρχές του 1990 άρχισαν να επεξεργάζονται το θέμα των "γκρίζων ζωνών" το οποίο προέβαλαν με αφορμή την κρίση στα Ίμια στην αρχή και στη συνέχεια το 1998 όταν εξέδωσαν τεκμηριωμένη μελέτη του Ανωτάτου Ιδρύματος Κουλτούρας Γλώσσας και Ιστορίας Ατατούρκ, με την οποία τεκμηριώνουν με ιστορικά, γεωγραφικά και νομικά επιχειρήματα τις απόψεις τους επί του θέματος.

Είναι πρόδηλο ότι έχουν μελετήσει τα δεδομένα και έχουν θέσει νέο στρατηγικό στόχο ή στόχους για το Αιγαίο. Εξ άλλου οι επιδιώξεις τους είναι καταγεγραμμένες και κοινοποιημένες τουλάχιστον προς κράτη των οποίων υπολογίζουν την ισχύ. Δεν θα πρέπει να ξεχνούμε ότι το 1977 ο νεοδιορισθείς Αμερικανός πρέσβης στην Ελλάδα Ουίλιαμ Σόφλι κατά την παρουσίαση του στην Επιτροπή Εξωτερικών Σχέσεων της Αμερικανικής Γερουσίας διατύπωσε μια διφορούμενη άποψη που θα μπορούσε να εκληφθεί ως έμμεση αμφισβήτηση της κυριαρχίας της Ελλάδας σε Ελληνικά νησιά του Αιγαίου. Η Ελληνική κυβέρνηση ζήτησε διόρθωση της δήλωσης του Σόφλι που το Στέιτ Ντιπάρτμεντ έκανε κατ' αρχήν αποδεκτή. Η διόρθωση έλεγε ότι "η κυριαρχία της Ελλάδας επί των Ελληνικών νησιών βασίζεται σε από μακρού χρόνου διεθνείς Συμφωνίες που οι Ηνωμένες Πολιτείες εγκρίνουν πλήρως". Στη συνέχεια όμως η

διατύπωση της διόρθωσης απαλείφθηκε από τα πρακτικά της κατάθεσης του διορισθέντος πρεσβευτή. Ο πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής εξοργίσθηκε και έκρινε τον Σόφλι ανεπιθύμητο. Ακόμα δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι την 1η Φεβρουαρίου 1996 μετά τα γεγονότα στα Ίμια ο εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ δήλωσε "**Οι ΗΠΑ δεν αναγνωρίζουν Ελληνική ή Τουρκική κυριαρχία στα Ίμια και πιθανολογείται ύπαρξη και άλλων νησίδων στην ίδια κατάσταση**".

Από την εξέταση της φύσεως των Τουρκικών διεκδικήσεων αλλά κυρίως από την μελέτη του θέματος των "γκρίζων ζωνών" που είναι και το σοβαρότερο, όπως το έχει παρουσιάσει η Τουρκία, προκύπτει ότι έχει στόχο εδαφικές διεκδικήσεις σε νησιά του Αιγαίου προσδοκώντας εκτός των άλλων σε οικονομικές και άλλες ωφέλειες που θα αποκομίσει όταν στην συνέχεια καθορισθούν τα θαλάσσια σύνορα. Γι' αυτό τον λόγο αμφισβητεί και την ισχύ της συμφωνίας που είχε κάνει με την Ιταλία για τα θαλάσσια σύνορα των Δωδεκανήσων πριν η τελευταία τα παραδώσει στην Ελλάδα. Σημειώνεται ότι πουθενά αλλού δεν έχουν οριοθετηθεί τα θαλάσσια σύνορα μας με την Τουρκία. Μας απειλεί με πόλεμο στην περίπτωση που επεκτείνουμε την χωρική μας θάλασσα γιατί στην χωρική του θάλασσα όπως και στον εναέριο του χώρο, το κάθε κράτος ασκεί κυριαρχία. Το θέμα της αποστρατικοποίησης των νησιών το προβάλλει σε μια προσπάθεια να αποδείξει ότι η Ελλάδα είναι εκείνη που δεν σέβεται τις Διεθνείς Συνθήκες. Η άρνηση της Τουρκίας να συμμορφώνεται με τους κανόνες του ICAO μέσα στο Ελληνικό FIR είναι συζητήσιμο αν είναι σωστή ή λάθος. Επιδιώκει η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας και της οικονομικής ζώνης των δύο κρατών να διχотоμεί το Αιγαίο σε δυο ίσα κατά το δυνατόν τμήματα με βάση μια δική της λογική που έχει καταστήσει γνωστή στη Διεθνή κοινότητα .

Η Τουρκία έχει αποδείξει ότι συγκαταλέγει τη χρήση ή την απειλή βίας μεταξύ των μέσων με τα οποία επιδιώκει την λύση των προβλημάτων ιδίως με αντιπάλους που θεωρεί ασθενείς. Διεύρυνε το πεδίο διαφορών με την Ελλάδα. Η τάση της πολιτικής της είναι μια τάση συνεχούς προωθήσεως και προβολής ευρύτερων αξιώσεων. Θεμελιώνει την εξωτερική και διπλωματική συμπεριφορά της στην επίδειξη ισχύος έναντι των γειτόνων της με την μορφή του δικαίου του ισχυρού. Στην περίπτωση μας η συμπεριφορά που έχει επιλέξει η Τουρκία περιλαμβάνει την διπλωματική συμπεριφορά που επιδιώκει να συνομιλεί με την Αθήνα αλλά ταυτοχρόνως ενισχύει την διαπραγματευτική της θέση τονίζοντας την πιθανότητα προβολής στρατιωτικής ισχύος. Πιστεύει ότι η πίεση, όπου μπορεί να την ασκήσει, είναι πιο πρόσφορο μέσο από τις διαδικασίες του Διεθνούς Δικαίου. Γι' αυτό και στους τρίτους που θέλουν να παρέμβουν μεσολαβητικά στα Ελληνοτουρκικά θέματα λέει "Αφήστε μας να λύσουμε μόνοι με τους Έλληνες τα προβλήματα μας". Είναι πεποίθηση τους ότι η Δύση τους έχει ανάγκη ενώ εκείνοι δεν την έχουν. Ευελπιστεί στην σύγκληση των Ελληνικών και των Τουρκικών συμφερόντων με υποχώρηση της Ελλάδας σε μείζονα εθνικά θέματα και

παραχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της εν ονόματι της αποφυγής πιθανής στρατιωτικής σύγκρουσης μεταξύ των δυο χωρών.

Η Ελλάδα υποστηρίζει διαχρονικά την επίλυση των προβλημάτων με βάση το Διεθνές Δίκαιο το οποίο όμως επιδέχεται διάφορες ερμηνείες. (Αλλά τότε γιατί διαμαρτυρήθηκε για τον πλου της Τουρκικής φρεγάτας τελευταία μέχρι τον Σαρωνικό αφού το πλοίο κινήθηκε σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο της θάλασσας;). Υποστήριξε ακόμα την Ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας χωρίς κανένα όφελος Είναι αναγκαίο κατά συνέπεια να επαναπροσδιορίσουμε την γενικότερη πολιτική μας και να καθορίσουμε μια στρατηγική που θα κάνει σαφές στην Τουρκία ότι ο στόχος που έχει βάλει δεν μπορεί να επιτευχθεί και μπορεί να γίνει υπόθεση πολύ δαπανηρή γι' αυτήν, ώστε να διερωτηθεί αν το κόστος που θα κληθεί να πληρώσει με τέτοια πολιτική αντισταθμίζει την ωφέλεια.

Πρέπει επιτέλους να ενοποιήσουμε λειτουργικά τις διπλωματικές μας επιδιώξεις με την δράση των ενόπλων μας δυνάμεων και να πάψουν τα πολιτικά κόμματα να χρησιμοποιούν τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής για εσωτερική κατανάλωση.

Πρέπει να κινητοποιήσουμε τους ομογενείς στα διάφορα κράτη. Πρέπει να πείσουμε τους συμμάχους μας για την ορθότητα των θέσεων μας. Τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις δεν τις διαμορφώνει μόνο η Τουρκία

Τις διαμορφώνουμε και εμείς. Η ευρωστία ή μη της οικονομίας μας η σταθερότητα ή η αστάθεια της πολιτικής μας ζωής η γαλήνη ή η αναταραχή στον κοινωνικό μας χώρο είναι στοιχεία που έμμεσα επηρεάζουν τις σχέσεις. Η φροντίδα ή η παραμέληση των ενόπλων μας δυνάμεων, η ενίσχυση ή η αποδυνάμωση της διπλωματίας μας επηρεάζουν την σχέση αυτή άμεσα.

Πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου ότι ενδέχεται στο μέλλον η Τουρκία να δημιουργήσει νέα προβλήματα:

α. Στη μεθόριο του Έβρου όπου καθυστερεί η οριστική σήμανση της ορίου γραμμής, η κοίτη του ποταμού μετατοπίζεται συχνά και υπάρχουν περιορισμένες εκτάσεως μεθοριακά επεισόδια.

β. Εξ αιτίας της μουσουλμανικής μειονότητας στους νομούς Ξάνθης και Ροδόπης που σήμερα δημιουργεί δημοσιογραφικό θόρυβο για την μεταχείριση της. Στο μεταξύ όμως προσπαθεί να χαλκεύσει τον τουρκισμό στο εθνολογικά ανομοιογενές στοιχείο της περιοχής.

γ. Εξ αιτίας πιθανής διεκδίκησης κάποιας μορφής ελέγχου στο ελεύθερο τμήμα της Κυπριακής Δημοκρατίας με πρόσχημα την ασφάλεια της Τουρκίας ή τέλος

δ. Εξ αιτίας των διεκδικήσεων που προβάλλει τελευταία στην υφαλοκρηπίδα και την οικονομική ζώνη της Κύπρου.

Ο κύκλος των προβλημάτων μας με αυτή την χώρα δεν φαίνεται να τελειώνει, και τούτο γιατί **τα δύο μέρη διαφωνούν όχι μόνο επί της ουσίας των προβλημάτων τους αλλά και επί του τρόπου της επίλυσής τους.**

ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΣΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Του Αντιναυάρχου ε.α Σήφη Μανουσογιαννάκη ΠΝ
Επιτίμου Υπαρχηγού ΓΕΝ

Το Κυπριακό πρόβλημα, δυσεπίλυτο και ακανθώδες για πολλά χρόνια, εξακολουθεί να αποτελεί "πονοκέφαλο" για τη διεθνή διπλωματία. Όποιος επιχειρήσει να διερευνήσει το ζήτημα θα διαπιστώσει ότι ανέκαθεν η γεωπολιτική θέση του νησιού έθεσε σε ομηρία τις τύχες του Κυπριακού λαού.

Δεν πρέπει να αγνοηθεί ότι η Κύπρος αποτέλεσε επιδίωξη και κατακτητικό στόχο των εκάστοτε ισχυρών της παγκόσμιας ιστορίας. Ο έλεγχος και η κατοχή του νησιού πέρασε από κατακτητή σε κατακτητή, άλλοτε με βιαιότητα και άλλοτε με κάθε μορφής οικονομική εκμετάλλευση (αγορές ή ενοικιάσεις) του εδάφους της.

Το Κυπριακό ζήτημα όπως έχει σήμερα, για να γίνει κατανοητό, πρέπει να αναχθεί στην αφετηρία του περίπου έναν αιώνα πριν, αφού οι διενέξεις και οι διεκδικήσεις που προβάλλονται ως σήμερα προκύπτουν από τους δυο άλλους "εταίρους" του προβλήματος, τους Άγγλους και τους Τούρκους.

Το 1878 μετά από μια μακρόχρονη κατοχή της Κύπρου από τους Οθωμανούς (1571) η Αγγλία, κατ' εξοχήν έκφραση της αποικιοκρατίας υπέγραψε συνθήκη με την Οθωμανική Αυτοκρατορία παρέχοντας σ' αυτήν προστασία έναντι της Ρωσίας με αντάλλαγμα την κατοχή και διοίκηση της Κύπρου έναντι μισθώματος. Οι Άγγλοι τότε ανέθεσαν την εξουσία σε Ύπατο Αρμοστή ο οποίος κυβερνούσε μαζί με ένα νομοθετικό και εκτελεστικό συμβούλιο.

Η Αγγλική κατοχή στην Κύπρο δεν υπήρξε καλύτερη από εκείνη των Τούρκων. Ο Κυπριακός λαός δεν είχε πολιτικά δικαιώματα και υφίστατο βαρύ φόρο υποτελείας.

Το 1882 οι Άγγλοι πιεζόμενοι από την αγανάκτηση του Κυπριακού λαού προέβησαν σε κάποιες εικονικές μεταρρυθμίσεις. Ο Γλάδστων παραχώρησε ένα μόρφωμα Συντάγματος αποτελούμενο από 31 άρθρα που ίσχυσε 50 χρόνια περίπου. Σημειωτέον ότι ο Κυπριακός λαός δεν είχε καμία εξουσία και μάλιστα στα χρόνια αυτά επιχειρήθηκε να αντικατασταθεί η γλώσσα του με την Αγγλική.

Το 1914 στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο η Αγγλία επικαλούμενη την αντίπαλη τοποθέτηση της Υψηλής Πύλης έναντι της Αντάτ κατάργησε την Συνθήκη του 1878 και προσάρτησε την Κύπρο στην επικράτεια της.

Το Μάιο του 1925 κήρυξε την Κύπρο Βρετανική αποικία και μετονόμασε τον Αρμοστή του νησιού σε Κυβερνήτη.

Το 1927, η διογκούμενη αντίδραση των Κυπρίων ανάγκασε την Αγγλία να καταργήσει τον "φόρο υπο-

τέλειας". Τον φόρο αυτό που ήταν 92638 χιλ. λίρες ετησίως ήταν υποχρεωμένη να πληρώνει η Αγγλία στην Οθωμανική Αυτοκρατορία σύμφωνα με την συνθήκη του 1878. Το ποσό αυτό, που ποτέ δεν πλήρωσε η Αγγλία από τον δικό της προϋπολογισμό το συνέλεγε από τον Κυπριακό λαό, ακόμα και μετά το 1914 που κατάργησε την συνθήκη του 1878 και προσάρτησε την Κύπρο στην επικράτεια της. Έτσι η Αγγλία αφαίμαξε από τον Κυπριακό λαό το τεράστιο για την εποχή ποσό των 2.559.049 λιρών, όταν σύμφωνα με μελέτη της Αγγλικής κυβερνήσεως που έγινε το 1938, το 25% του λαού ζούσε κάτω από το επίπεδο συντηρήσεως, το 25% πάνω από το επίπεδο συντηρήσεως και τέλος το 25% του συνόλου του λαού ήταν καταδικασμένο σε μόνιμη φτώχεια

Το 1931 ο άοπλος Κυπριακός λαός εξεγέρθηκε διεκδικώντας εθνική λύτρωση, δημοκρατική διακυβέρνηση με παραχώρηση ουσιαστικού Συντάγματος και επίλυση των ογκούμενων οικονομικών προβλημάτων. Οι Άγγλοι τότε κατάργησαν το Σύνταγμα του 1882 και επέβαλαν μια στυγνή αποικιακή δικτατορία. Με το Βασιλικό Διάταγμα της 12/2/1931 όλη η εξουσία συγκεντρώθηκε στα χέρια του Κυβερνήτη και εγκαθιδρύθηκε καθεστώς τρομοκρατίας και καταπίεσης του λαού που συνεχίστηκε και μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Με τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και την αποδυνάμωση της αποικιοκρατίας, πυλώνα της νομικής και πολιτικής τάξης αποτέλεσε η αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών. Η διακήρυξη αυτή εκδόθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών τον Νοέμβριο του 1950. Κατ' αυτήν ένας λαός που τελεί σε μόνιμη σχέση με συγκεκριμένο εδαφικό χώρο έχει το δικαίωμα να διαμορφώνει την πολιτειακή του υπόσταση με δημοκρατικό πολίτευμα και διακριτές τις εξουσίες του.

Παρά ταύτα η Αγγλία αδιαφόρησε για τις αποφάσεις του ΟΗΕ και διά στόματος του Υφυπουργού Αποικιών Χένρυ Χόπκινσον δήλωνε στις 28-7-1954 πως: *"ορισμένες περιοχές μέσα στην Κοινοπολιτεία λόγω των ιδιαιτεροτήτων δεν μπορούν να περιμένουν ότι θα ήταν ποτέ δυνατόν να καταστούν πλήρως ανεξάρτητες... Υπάρχουν μερικές περιοχές που ποτέ δεν μπορούν να περιμένουν κάτι τέτοιο"*. Αυτή ήταν η θέση της Αγγλίας ενώ είχε μεσολαβήσει, αφ' ενός το εντυπωσιακό αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος της 15ης Ιανουαρίου 1950 στην Κύπρο όπου το 97,5% του συνόλου των Ελληνοκυπρίων ψηφοφόρων έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την διακήρυξη με την οποία διεκδικείτο ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, και αφ' ετέρου το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης του Ο.Η.Ε τον

Δεκέμβριο του 1952 που ζητούσε από τα κράτη-μέλη του ΟΗΕ να **"προαγάγουν το δικαίωμα των λαών για αυτοδιάθεση και να διευκολύνουν την άσκηση του δικαιώματος τούτου στα εδάφη που είχαν υπό την διοίκηση τους με τη διενέργεια δημοψηφίσματος"**.

Μέσα σ' αυτό το διεθνές κλίμα και κυρίως υπό την πίεση που άσκησε ο ξεσηκωμός του Κυπριακού λαού και η ένοπλη δράση της Ε.Ο.Κ.Α η Αγγλική διπλωματία προώθησε την λύση της διχοτόμησης αναβαθμίζοντας απροκάλυπτα πλέον τον ρόλο των Τουρκοκυπρίων τους οποίους χρησιμοποιούσε από το 1882. Γνώριζε βέβαια ότι οι Τουρκοκύπριοι ελέγχονταν από την Τουρκία την οποία μ' αυτόν τον τρόπο καθιστούσε μέρος του προβλήματος παρά το γεγονός ότι με την Συνθήκη της Λοζάννης είχε αποποιηθεί των δικαιωμάτων της στην Κύπρο. Έτσι η Αγγλία πέτυχε την αλλαγή του στόχου της αυτοδιάθεσης που είχε θέσει ο Κυπριακός λαός, με εκείνο της ανεξαρτησίας, την οποία όμως η Αγγλία σχεδίαζε περιορισμένη. Οδήγησε την Κύπρο στις Συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου με τις οποίες κατάφερε να εξασφαλίσει τα δικά της γεωπολιτικά συμφέροντα και να προδικάσει το μέλλον.

Οι συμφωνίες Ζυρίχης και Λονδίνου, αν και εδράζονταν σε σαθρά νομικά θεμέλια -γεγονός που η Αγγλία δεν αγνοούσε- έδωσαν την ευκαιρία στους Άγγλους να καταστούν ως μια από τις τρεις εγγυήτριες δυνάμεις της νεοσύστατης Κυπριακής Δημοκρατίας και να ασκούν παρανόμως κυριαρχικά δικαιώματα στο 3% του εδάφους της που εντοπίζεται στις περιοχές της Δεκέλειας και του Ακρωτηρίου. Πέραν αυτών απολαμβάνουν στρατιωτικών διευκολύνσεων σε αρκετές μικρότερες περιοχές στις οποίες διατηρούν πεδία ασκήσεων και κάνουν χρήση ορισμένων δρόμων. Υπάρχει επίσης μεγάλου μεγέθους εγκατάσταση RADAR στην κορυφή του Τροόδου, και σταθμός του συστήματος παρακολούθησης επικοινωνιών ECHELON στον Αγ. Νικόλαο Αμμοχώστου. Τα εδάφη αυτά με τις συμφωνίες Ζυρίχης και Λονδίνου παρέμειναν προς χρήση στην Αγγλία για την ικανοποίηση αναγκών των στρατιωτικών της βάσεων. Με την έννοια αυτή δεν μπορεί να αποτελούν κράτος αφού σαφώς αναφέρεται η χρήση τους. Παρ' όλα αυτά η Αγγλία ισχυρίζεται ότι ασκεί επ' αυτών κυριαρχία υπό τη μορφή κράτους Αγγλικού με δικό του έδαφος. Ένα κράτος όμως πρέπει να έχει κυβέρνηση, λαό, σύνορα, νόμους και οι Αγγλικές Βάσεις δεν έχουν τίποτα από αυτά. Είναι προφανές λοιπόν ότι η Αγγλία εξακολουθεί να ασκεί επ' αυτών αποικιακή πολιτική παρά το γεγονός ότι στις 14 Δεκεμβρίου 1969 εκδόθηκε το υπ' αριθμ. 1514(XV) ψήφισμα των Ηνωμένων Εθνών με τίτλο **"Διακήρυξη για την παραχώρηση Ανεξαρτησίας σε χώρες και λαούς κάτω από αποικιακό καθεστώς"** και στις 12 Οκτωβρίου 1970 το ψήφισμα 2641(XXV) με τίτλο **"Πρόγραμμα δράσης για την πλήρη εφαρμογή της διακήρυξης για την παραχώρηση ανεξαρτησίας σε χώρες και λαούς κάτω από αποικιακό καθεστώς"** στο

οποίο αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι **" η συνέχιση της αποικιοκρατίας σε οποιαδήποτε μορφή ή έκφραση αποτελεί έγκλημα το οποίο συνιστά παραβίαση του χάρτου των Ηνωμένων Εθνών και των αρχών του Διεθνούς Δικαίου"**. Αν λοιπόν κάποιος κατέφευγε στο Διεθνές Δικαστήριο είναι βέβαιο ότι θα κατέρρεαν οι ισχυρισμοί των Άγγλων.

Η υστερία στην οποία είχε υποπέσει ο Δυτικός κόσμος κατά την περίοδο του ψυχρού πολέμου και η αγωνία των Αγγλοαμερικανών να διαφυλάξουν τα συμφέροντα τους στην ανατολική Μεσόγειο, τα οποία εξασφάλιζε η παραμονή των Αγγλικών Βάσεων στην Κύπρο, τους οδήγησε στη πεποίθηση ότι ήταν αναγκαία η διχοτόμηση του νησιού και η δημιουργία δυο κρατιδίων την πορεία των οποίων θα μπορούσαν να ελέγχουν αποτελεσματικότερα. Η προοπτική αυτή δεν θα ήταν εύκολα υλοποιήσιμη αν δεν συνέβαλαν καθοριστικά δυο συνιστώσες. Από την μία πλευρά η Τουρκία, διαθέσιμη στην εξυπηρέτηση των Αγγλοαμερικανικών συμφερόντων, έναντι της ευκαιρίας να προωθήσει παράλληλα με αυτά τους δικούς της στρατηγικούς στόχους και από την άλλη πλευρά η Ελλάδα στην οποία από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά δέσποζε το δόγμα που διετύπωσε ο Γ.Παπανδρέου ότι : **"Η Ελλάς αναπνέει με δύο πνεύμονας τον μεν Αγγλικόν τον δε Αμερικανικόν και δι' αυτό δεν ημπορεί, λόγω του Κυπριακού, να διακινδυνεύσει να πάθει ασφυξίαν"**. Απ' αυτό δεν παρεξέκλινε καμία από τις μεταπολεμικές κυβερνήσεις της Ελλάδας και απηχεί την ώριμη προδιάθεση τους να δεχθούν οποιεσδήποτε πιέσεις. Έτσι το σχέδιο του διαμελισμού πραγματοποιήθηκε το 1974 με αφορμή το πραξικόπημα εναντίον του Μακαρίου που έδωσε το πράσινο φως στην Τουρκία για απόβαση στο νησί. Το νεώτερο δόγμα της Ελλάδας ότι **" Η Κύπρος αποφασίζει και η Ελλάς συμπαρίσταται"** είναι εξ ίσου βλαβερό για τα εθνικά μας συμφέροντα.

Μετά την Τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974 και τις νεώτερες εξελίξεις η Αγγλία γνωρίζοντας πόσο επισφαλής και παράνομη είναι η θέση της στο θέμα της κατοχής του 3% του Κυπριακού εδάφους πρωτοστάτησε στις δήθεν διαδικασίες επιλύσεως του Κυπριακού προβλήματος προτείνοντας το σχέδιο Χάνεου που μετονομάστηκε σε Σχέδιο Κ.Ανά για να έχει την κάλυψη των Ηνωμένων Εθνών. Όπως αναφέρεται στο άρθρο των κ.κ Χρήστου Ανδρέου, Στέλιου Θεοδούλου και Βία Λειβαδά με το σχέδια Ανάν,(πέραν των προτάσεων που αφορούσαν στους Τούρκους) και σε συνημμένο πρωτόκολλο του σχεδίου, προβλεπόταν, να αναγνωρισθεί για το έδαφος που παράνομα κατέχουν οι Άγγλοι, εναέριος χώρος, χωρικά ύδατα και υφαλοκρηπίδα. Επιπροσθέτως οι Άγγλοι αποκτούσαν δικαίωμα διαρκούς και ανεμπόδιστης πρόσβασης οπουδήποτε και για οποιονδήποτε λόγο σ' όλη την επικράτεια της Κυπριακής δημοκρατίας. Χρέωνε η Αγγλία στην Κυπριακή δημοκρατία όλα τα έξοδα για τις ζημιές που έκανε στους χώρους που παράνομα κατακρατεί επεκτείνοντας τα όρια των χώρων

εκπαιδύσεως, δεν θα κατέβαλε οποιοδήποτε ποσό για χρήση των βάσεων παρ' όλο που οι ίδιοι παίρνουν τεράστια ποσά από τους Αμερικανούς για την παροχή διευκολύνσεων και τέλος για να καλύπτουν κάθε παράνομη ενέργεια τους απαίτησαν όπως "οποιαδήποτε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή αυτού του Πρωτοκόλλου (του σχεδίου Ανάν) θα επιλύεται κατόπιν διαβουλεύσεων και δεν θα παραπέμπεται σε οποιοδήποτε δικαστήριο ή τρίτο μέρος για διευθέτηση".

Εύλογα τίθεται το ερώτημα: Γιατί είναι σήμερα η Κύπρος σημαντική για το Ηνωμένο Βασίλειο; Τόσο η Κύπρος όσο και το Ηνωμένο Βασίλειο είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως γιατί είναι τόσο σημαντικό για το Ηνωμένο Βασίλειο να διατηρεί βάσεις και να ελέγχει την Κύπρο ως εάν ζούσαμε στην εποχή της αποικιοκρατίας; Αντιγράφω την απάντηση που έδωσε στον κ. Αχιλλέα Αιμιλιανίδη σε συνέντευξη ο Άγγλος πρώην διπλωμάτης και καθηγητής πανεπιστημίου κ. William Mallinson : " Νομίζω ότι σήμερα ,μετά την κρίση στο Σουέζ, μετά τη δεκαετία του 1960 και την Τουρκική εισβολή στην Κύπρο, ακόμα περισσότερο μετά την Θάτσερ και 100% μετά τον Μπλέρ, η εξωτερική πολιτική του Ηνωμένου Βασιλείου είναι αδιάρρηκτα δεμένη με την εξωτερική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Αυτή είναι η γενική απάντηση. Τώρα πιο εξειδικευμένα, γιατί έχουμε μετά από τόσα χρόνια αυτή την εμμονή με την διατήρηση των βάσεων. Θα σας δώσω την προσωπική μου εκτίμηση. Πιστεύω πως οι ίδιες στρατηγικές εμμονές που υπήρχαν στο τέλος του 18ου αιώνα τότε για την Αγγλία και αργότερα για την Βρετανία, εξακολουθούν και σήμερα να υπάρχουν, δηλαδή φόβος για τη Ρωσία, μετά για τη Σοβιετική Ένωση και ανησυχία για τον έλεγχο της Ανατολικής Μεσογείου. Όλα τα σχετικά έγγραφα που έχω μελετήσει περιλαμβάνουν αυτή τη στρατηγική επιθυμία να διασφαλιστεί ο αγγλοσαξονικός ή δυτικός ή "δημοκρατικός" έλεγχος επί της Ανατολικής Μεσογείου. Και αυτό δεν έχει μεταβληθεί στην πραγματικότητα. Τα ίδια πράγματα επιστρέφουν με διαφορετικά χρώματα και το παρελθόν μοιάζει με το μέλλον. Υπάρχει φιλοδοξία και δυστυχώς απληστία η οποία οδηγεί στην στρατηγική. Επομένως ο πραγματικός στόχος είναι ο έλεγχος σημαντικών περιοχών του κόσμου και η αποφυγή ελέγχου άλλων μεγάλων δυνάμεων και αυτός ο τρόπος σκέψης αντικατοπτρίζεται και στη Ρωσική πολιτική, με τη διαφορά ότι η περιοχή είναι πιο κοντά στην Ρωσία γεγονός που καθιστά άνισες τις ισορροπίες. Δεν έχω πάντως δει οποιαδήποτε αλλαγή στο στόχο των Βρετανών όλα αυτά τα χρόνια. Αυτός παραμένει ο έλεγχος της Ανατολικής Μεσογείου, ιδιαίτερα ενόψει της συνέχισης του Αραβοϊσραηλινής διένεξης. Και αυτό φαίνεται και στις δηλώσεις του Κίσσιντζερ για την Κύπρο, σύμφωνα με τις οποίες η Βρετανία πρέπει να συνεχίσει να ελέγχει αυτή τη περιοχή του κόσμου, δηλαδή την Ανατολική Μεσόγειο. Επίσης, θα ήθελα να

σημειώσω ότι η Βρετανική πολιτική έχει πάψει να είναι γνήσια Βρετανική. Η Βρετανία και να ήθελε, δεν μπορεί να αφήσει τις βάσεις, διότι είναι σημαντικό για αυτή να συνεχίσει να συνεργάζεται με τις ΗΠΑ και αυτό οφείλεται στο ότι η Βρετανία δεν έχει πια ανεξαρτησία απέναντι στις ΗΠΑ για να ισχυριστεί ότι δεν θα πράξει κάτι που επιθυμούν οι ΗΠΑ. Ιδιαίτερα είναι δεσμευμένη απέναντι στις εταιρείες όπλων και άμυνας των ΗΠΑ".

Οι Συμφωνίες Ζυρίχης και Λονδίνου δεν εγκαθίδρυσαν μίαν ανεξάρτητη δημοκρατία. Το Σχέδιο Ανάν το οποίο με σθένος απέρριψε ο Κυπριακός λαός ήταν κατά πολύ χειρότερο. Συμφωνίες που κατασκευάζονται για να ικανοποιούν τα Αγγλικά συμφέροντα είναι άκρως επικίνδυνες γιατί μια **ενωμένη και ανεξάρτητη** Κύπρος εντεταγμένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε αντίθεση με αυτά. Τούτο γιατί η Ευρωπαϊκή **ενοποίηση** είναι αντίθετη με τα συμφέροντα της Αγγλίας που υπηρετεί εκείνα των Αμερικανών. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι η Αγγλία αποτελεί τον Δούρειο Ίππο των ΗΠΑ στην Ευρωπαϊκή Ένωση την οποία επιθυμούν μόνο ως μια **ελεύθερη αγορά**. Κάτω από αυτό το πρίσμα φαίνεται ότι τόσον οι διακοινοτικές συνομιλίες όσον και τα διάφορα σχέδια τύπου Ανάν ελλοχεύουν κινδύνους για την κυπριακή υπόθεση.

Η γενεσιουργός αιτία της κακοδαιμονίας του Κυπριακού προβλήματος είναι τα συμφέροντα των Άγγλων που σήμερα εξυπηρετούνται από την παραμονή των βάσεων στο νησί. Το Κυπριακό θα λυθεί μόνο όταν ανατραπεί η άποψη των Άγγλων ότι ασκούν κυριαρχία στο έδαφος των βάσεων και επανεξετασθεί το καθεστώς τους. Γιατί τότε οι Άγγλοι και οι Αμερικανοί θα έχουν ανάγκη την συνεργασία μας. Το θέμα για το καθεστώς των Αγγλικών Βάσεων στην Κύπρο πρέπει να τεθεί εις πείσμα των Αγγλοαμερικανών των οποίων βασική επιδίωξη είναι η νομική και πολιτική κατοχύρωση των βάσεων. Μέχρι σήμερα πολλοί έχουν υπερασπιστεί αυτή τη θέση. Νομικά επιχειρήματα υπάρχουν και είναι ισχυρά. Μόνο η ενδοτικότητα, το προσωπικό συμφέρον, και ο φόβος ορισμένων Ελλήνων και Κυπρίων αποτελούν εμπόδιο.

Η Τουρκία ευρίσκεται στην τελευταία φάση της εφαρμογής του σχεδίου του Νιχάτ Ερίμ για την Κύπρο που προβλέπει ότι " Πρέπει να επιδιωχθεί η ελεύθερη μετάβαση Τούρκων στην Κύπρο. Υπό την προϋπόθεση ότι θα λάβουμε τα μέτρα μας το σύνολο του Τουρκικού πληθυσμού μπορεί να αυξηθεί στο ποσοστό που ανερχόταν επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Τότε δεν θα ανησυχούμε για την έκβαση του δημοψηφίσματος που θα γίνει είτε για τον καθορισμό του συνόλου της νήσου είτε της διχοτόμησης". Η πολιτική του εποικισμού που εφαρμόζει η Τουρκία στην Κύπρο είναι αντίθετη με την Συνθήκη Εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας και το Πρωτόκολλο της Συνθήκης της Γενεύης 1977 που θεωρεί παρόμοια παραβίαση της Συνθήκης ως " έγκλημα πολέμου".

ΘΡΑΚΗ

Του Αποστόλου Κόντη
Πολιτικού Επιστήμονος - Οικονομολόγου
Πανεπιστημίου ΤΥΠΙΓΓΗΣ - ΒΙΕΝΝΗΣ
τ. Συμβούλου Πρεσβείας
Μέλους της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

Τον τελευταίο καιρό πληθαίνουν όλο και περισσότερο τα δημοσιεύματα-κι όχι μόνο-, σχετικά με τον κίνδυνο που διατρέχει ο Ελληνικός Θρακικός χώρος από τα μουσουλμανικά εξτρεμιστικά στοιχεία που θέλουν να επιβάλλουν στην αυτονομία της Ελληνικής Θράκης.

Όπως είναι γνωστό σήμερα, η Διεθνής Κοινότητα προσεγγίζει τα μειονοτικά προβλήματα με μεγαλύτερη συμπάθεια, σε σύγκριση με το παρελθόν, και με διαφορετικά κριτήρια. Η προοπτική για τις μειονότητες θα βασίζεται πλέον μελλοντικά προφανώς στις δημογραφικές εξελίξεις κάθε περιοχής, βάσει της Αρχής του ΟΑΣΕ περί αυτοπροσδιορισμού των μειονοτήτων, όχι μόνο του ατομικού αλλά και του συλλογικού προσδιορισμού.

Αλλά το πρόβλημα στη Θράκη δεν είναι μόνο του αυτοπροσδιορισμού, αλλά ότι η Τουρκία δια των πρακτόρων της, επιβουλεύεται εδώ και αρκετές δεκαετίες και μάλιστα και προς της υπογραφής της Συνθήκης της Λοζάνης (24/7/1923) το Ελληνικό Θρακικό Χώρο.

Οι εξτρεμιστές Μουσουλμάνοι επικαλούμενοι μια απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, διεκδικούν συλλογικά πλέον το δικαίωμα να αυτοπροσδιορίζονται Τούρκοι και να ιδρύουν "Τουρκικούς Συλλόγους" ιδρύματα κ.λ.π. αν και η Διεθνής Συνθήκη της Λοζάνης υπερτερεί κατά τη γνώμη μας της όποιας μεταγενέστερης Απόφασης Διεθνών Δικαστηρίων, αφού η Συνθήκη της Λοζάνης άρθρο 2 "περί ανταλλαγής Ελληνικών και Τουρκικών πληθυσμών" καθαρά μιλάει για "μουσουλμάνους κατοίκους της Δ. Θράκης". καλώς η Ελλάδα έχει υποβάλλει ΕΝΣΤΑΣΗ κατά της απόφασης αυτής.

Αιχμή του δόρατος και όχημα της διεκδίκησης του Θρακικού χώρου αποτελούν τα ακραία φανατικά σκληροπυρηνικά μουσουλμανικά στοιχεία που κατευθύνονται και βρίσκουν συμπαράσταση από το Τουρκικό Προξενείο της Κομοτηνής (1930). Η διείσδυση της Τουρκικής Προπαγάνδας δια του Τουρκικού Προξενείου και η απέλαση της παλαιομουσουλμανικής ηγεσίας που συμβιβαζόταν με το χριστιανικό πληθυσμό, θεωρούνται δύο βασικά αίτια της αλυτρωτικής ιδεολογίας των εξτρεμιστών μουσουλμάνων, που σήμερα ζουν σε πλήρη αρμονία, ισονομία και ισοπολιτεία στο χώρο αυτό.

Αυτά τα στοιχεία έχουν εμφυσήσει έντονα στο μουσουλμανικό πληθυσμό, το αίσθημα του "αλύτρωτου Τούρκου".

Ο Ατατούρκ είχε πει το 1920 ότι "ο Στόχος μας είναι σ'εύθετο χρόνο και σε οποιαδήποτε ευκαιρία, να εντάξουμε τη Δ. ΘΡΑΚΗ στη μητέρα πατρίδα, και συνέχισε - πρέπει να προσέξουμε να μείνει η Θράκη στα Τουρκικά χέρια" (1)

Πρέπει λοιπόν η Ελλάδα να πράξει ότι είναι δυνατόν ώστε να μην εκπληρωθεί ο στόχος του Ατατούρκ για τη Δ. ΘΡΑΚΗ. οι σημαντικότερες ενέργειες πρέπει να είναι οι ακόλουθες:

α. ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ

Πέρα από μία ισχυρή στρατιωτική και αστυνομική παρουσία στη Θράκη πρέπει πρώτα από όλα να κλείσει το Τουρκικό Προξενείο στην Κομοτηνή. Αυτό είναι "Κράτος εν Κράτει" και λειτουργεί σαν παράλληλος φορέας της Τουρκικής "Επικυριαρχίας" στην Ελληνική Επικράτεια.

Η Τουρκία προφανώς θα υποχωρήσει σε αντίποινα, κλείνοντας το Προξενείο της Κωνσταντινούπολης ή της Σμύρνης.

Αλλά η ζημιά από το κλείσιμο ενός των Ελληνικών Προξενείων για την Ελλάδα δεν θα ήταν μεγαλύτερη από τη ζημιά που σταθερά συντελείται στη Θράκη τόσα χρόνια. (2) Ένα άλλο Τουρκικό Προξενείο στην Ελλάδα, που πρέπει να κλείσει είναι της Ρόδου που η παρουσία του εκεί είναι τελείως απαράδεκτη.

β. ΟΙ ΠΟΜΑΚΟΙ (ή Ροδοπαίοι)

Οι Πομάκοι είναι μία Ελληνοθρακική φυλή των ΑΓΡΙΑΝΩΝ που υπηρέτησε σαν εκλεκτό σώμα σε όλη την εκστρατεία στο στρατό του Μ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ο ξισλαμισμός των Πομάκων άρχισε επί Σουλτάνου ΣΕΛΙΜ (1512-1520) και ολοκληρώθηκε επί ΜΕΧΜΕΤ (1648-1687).

Η γλώσσα των Πομάκων μοιάζει με τη σλαβοβουλγαρική διάλεκτο, και τους επεβλήθη από την κυριαρχία επί της Ροδόπης από τη Βουλγαρία τον 13ο και 14ο αιώνα. (3)

Ο μεγαλύτερος Πομακικός πληθυσμός περί τις 200.000-250.000 χιλ. περίπου, ζει στη

Βουλγαρία, μετά την οριστική προσάρτηση της Ανατολικής Ρωμυλίας από τη Βουλγαρία με τη Συνθήκη της ΝΕΙΓΥ την 27/11/1919.

Στην Ελλάδα ζούνε περίπου 40.000 χιλ. Πομάκοι. Βασική επιδίωξη της Ελλάδας πρέπει να είναι η οικονομική, εκπαιδευτική και πολιτιστική ενίσχυση -

ανάταση των Πομάκων. Πρέπει να ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να ιδρυθούν ξεχωρά Πομακικά Σχολεία, Εκπαιδευτήρια, Πολιτιστικά ιδρύματα κ.λ.π. στα οποία να διδάσκεται, μαζί με την Ελληνικά και η μητρική τους γλώσσα, η οποία σήμερα είναι και γραπτή και να δέχονται μονομερή εκπαίδευση με την Τουρκική γλώσσα.

Σήμερα υπάρχουν αρκετά αναγνώσματα π.χ. Ελληνοπομακικό Λεξικό, που χρηματοδότησε ο επιχειρηματίας ΠΡ. ΕΜΦΙΕΤΖΟΓΛΟΥ, Γραμματική, ιστορικά κείμενα και άλλα βιβλία, για να διδάσκονται στην Ελληνική και Πομακική γλώσσα, και όχι στην Τουρκική, με αποτέλεσμα των βαθμιαίο εκτουρκισμό αυτής της αρχαίας Ελληνοθρακικής Φυλής. Με τους Τούρκους οι Πομάκοι, δεν έχουν καμία φυλετική, ανθρωπολογική ή πνευματική συγγένεια, τους συνδέει μόνο η μουσουλμανική θρησκεία, και με αυτό κυρίως το επιχείρημα προσπαθεί η Άγκυρα να τους πείσει ότι είναι Τούρκοι. Το σπουδαιότερο όμως είναι η ανάκλαση εκ μέρους της Ελλάδας της Μορφωτικής Συμφωνίας του 1951-1954 και 1968 που υπαγορεύει ότι όλα τα Μουσουλμανικά Σχολεία στη Θράκη να ονομάζονται Τουρκικά σε αντίθεση με τα Πομακοβουλγαρικά σχολεία και να διδάσκονται στην Τουρκική γλώσσα.

Έτσι έριξε η Ελλάδα την Πομακική Μουσουλμανική Μειονότητα στην αγκαλιά της Τουρκίας. Πέραν τούτου θα πρέπει να χορηγηθούν στους άριστους Πομάκους μαθητές υποτροφίες και εισαγωγή τους στα Πανεπιστήμια και στρατιωτικές σχολές.

γ. **ΡΩΜΑΝΙΑ**

Ένας παλιός στόχος και διακαής πόθος των Ελληνοποντίων είναι η ίδρυση της αρχαίας-βυζαντινής πόλης Ρωμανίας στη Θράκη.

Η πόλη αυτή να κατοικηθεί από Ποντίους, κι Έλληνες της Διασποράς και ειδικότερα από Ποντίους της πρώην Σοβιετικής Ένωσης που διαβιούν ακόμα εκεί. Τα έργα υποδομής της πόλης καθώς κατασκευή κατοικιών κ.λ.π. να τα αναλάβει εν μέρει το ελληνικό Δημόσιο με τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με Δωρεές, η Εργατική Εστία κ.α. φορείς. Στην πρώτη φάση, η ΡΩΜΑΝΙΑ πρέπει να είναι για 30.000-50.000 κατοίκους. Η μελέτη φυσικά πρέπει να περιλαμβάνει και το θέμα της απασχόλησης.

Η αύξηση του χριστιανικού πληθυσμού είναι απολύτως αναγκαία για την αποκατάσταση της διαταραγμένης αριθμητικής ισορροπίας από την υπογεννητικότητα του Χριστιανικού και την πληθυσμιακή έκρηξη του μουσουλμανικού πληθυσμού. Και τέλος να επαναληφθούν οι προσπάθειες ίδρυσης Ελληνικού Προξενείου στον ΠΟΝΤΟ.

Με παρόμοια μέτρα πιστεύουμε ότι θα αποτραπεί ο στόχος του Κεμάλ "να εντάξει τη Δ.Θράκη στη Μητέρα Πατρίδα, την Τουρκία".

1. Παύλος Χιδίρογλου "Η Θράκη υπό το φως της Εθνικής Ιδέας των Τούρκων" 1985-1991, Ελλην. Πανεπιστημιακές Εκδόσεις, 1992
2. Χ. Γιανναράς, Καθημερινή, 19/03/06
3. - Γ.ΜΑΚΡΙΩΤΗΣ "Πομάκοι ή Ροδοπαίοι, οι Έλληνες Μουσουλμάνοι", εκδ. ΡΗΣΟΣ - 1990
- Τ. Κωστόπουλος, Το Μακεδονικό της Θράκης, Κρατικός Σχεδιασμός για τους Πομάκους, 1956-2008
- Σ.Λυγερός, Η Θράκη στο στόχαστρο των Τούρκων Καθημερινή, εκδ. ΠΕΛΑΣΓΟΣ

ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ

Του Θεόδωρου Μπατρακούλη
Δρ Γεωπολιτικής, ΣΕΠ στο ΕΑΠ

35 χρόνια μετά τη μεταπολίτευση και την κυπριακή τραγωδία, η Ελλάδα γνωρίζει μια πολύπλευρη κρίση. Κυριαρχία του μεταπρατισμού στην οικονομία, συρρίκνωση του αγροτικού πληθυσμού και της παραγωγικής βάσης της χώρας. Η παιδεία, το σύστημα υγείας ουσιαστικά καμμένα. Πολιτισμική αλλοτρίωση, κυριαρχία των εισαγόμενων πολιτισμικών προϊόντων. Στο σύγχρονο σχολείο της αμάθειας η ελληνική παράδοση παραμένει στα αζήτητα, σαν άγνωστη λέξη. Εξαφάνιση στην περίοδο της Μεταπολίτευσης περισσότερο ίσως από το 60% του υπάρχοντος το 1974 δασικού πλούτου της χώρας.

Συνεχίζονται οι προσπάθειες υποταγής της Κύπρου στους σχεδιασμούς των ΗΠΑ-Μεγάλης Βρετανίας-Τουρκίας, με την προώθηση "λύσης" παρόμοιας με το διαλυτικό της Κυπριακής Δημοκρατίας σχέδιο Ανάν. Στο Αιγαίο σταθερή επιδίωξη της Τουρκίας (και του Ερντογάν) είναι να εγγράψει έναντι πάντων τον παραδοσιακό τουρκικό κατάλογο αμφισβήτησης των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας. Τον στόχο αυτό προωθεί με όλα τα μέσα που χρησιμοποιεί : απειλή ένοπλης σύρραξης (casus belli) σε περίπτωση επέκτασης των χωρικών υδάτων στα 12 ν.μ., παραβιάσεις και παραβάσεις του Ελληνικού εναέριου χώρου, θεωρία των "γκρίζων ζωνών", υπόθεση Ιμίων (1996), έρευνα/διάσωση κ.λ.π. Στη Θράκη, μετά και τη μονομερή κήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου ("Κοσόβας"), επιτάθηκαν οι κινήσεις που έδειχναν ότι η τουρκική διπλωματία χρησιμοποιεί το μουσουλμανικό μειονοτικό στοιχείο ως "στρατηγική μειονότητα".

Παρ'όλα τα προαναφερόμενα, η Αθήνα από το 1999 (Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ελσίνκι) υποστήριξε, στην ουσία χωρίς όρους και χωρίς χειροπιαστά ανταλλάγματα και διαφοροποιήσεις της Άγκυρας, την ένταξη της ηγεμονιστικής, νεοοθωμανικής Τουρκίας στην Ε.Ε. Τα τελευταία χρόνια, με βάση μια επιχειρηματολογία εσωτερικού χώρου, προειδοποιούνταν η Άγκυρα ότι αν δεν αναλάβει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τους ευρωπαϊκούς κανόνες έναντι της Κυπριακής Δημοκρατίας, δεν θα συνεχιστεί η ενταξιακή πορεία

της γείτονος. Ωστόσο, η σχετική επιχειρηματολογία αποδείχτηκε ότι ήταν ελιγμοί διαχείριση της ελληνικής κοινής γνώμης, ενώ η ελλαδική διπλωματία παρέμεινε εκκωφαντικά σιωπηλή σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επόμενο ήταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στις αξιολογήσεις της ενόψει και της επικείμενης Συνόδου Κορυφής του Δεκεμβρίου, να μη βλέπει σοβαρά προβλήματα στην συνέχιση των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας και στην έναρξη διαπραγματεύσεων με την ΠΓΔΜ. Πραγματικό διπλωματικό φιάσκο της Ελλάδας.

Το ζήτημα της παράνομης μετανάστευσης και της κατάστασης/μεταχείρισης των λαθρομεταναστών αποτελεί κεντρικό πρόβλημα των σημερινών κοινωνιών, σύμφυτο με την κρίση της ολιγαρχικής και καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης. Συνιστά πρόκληση και για τις πολιτικές δυνάμεις σε κάθε χώρα. Οι τρόποι εκδήλωσής του, η έκταση και οι συνέπειες ποικίλλουν, αναλόγως της γεωπολιτικής θέσης, της οικονομικής, πολιτικής και πολιτισμικής κατάστασης της κάθε χώρας. Το πρόβλημα εμφανίζεται στην Ελλάδα με οξύτητα. Παίρνει και τη μορφή παράνομης εισδοχής μεταναστών προερχόμενων από χώρες της Εγγύς και Μέσης Ανατολής δια μέσου Τουρκίας. Η γειτονική χώρα ενώ είχε υπογράψει με την Ελλάδα το 2001 πρωτόκολλο αναφορικά με την επανεισδοχή των παράνομων μεταναστών, δεν σέβεται στην πράξη τη συμφωνία. Δεν ανταποκρινόταν, όπως όφειλε, στο Ευρωπαϊκό Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου. Οι τουρκικές αρχές κάλυπταν τα κυκλώματα των σύγχρονων δουλεμπόρων. Η στάση αυτή των τουρκικών αρχών αποτελούσε και διαπίστωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Από το 2002, που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε λάβει εντολή από το Συμβούλιο Υπουργών να αρχίσει τις διαπραγματεύσεις, η Τουρκία κρατούσε αρνητική στάση. Η χώρα που υπογράφει Συμφωνία Επανεισδοχής με την Ευρωπαϊκή Ένωση, υποχρεώνεται να πάρει πίσω τους μετανάστες που προήρθαν ή διήλθαν από αυτήν και διαμένουν σε ένα κράτος της ΕΕ παράνομα, εφόσον της το

ζητήσει το κράτος αυτό. Η Άγκυρα χρησιμοποιεί τώρα την σύναψη Συμφωνίας Επανεισδοχής λαθρομεταναστών για να ασκήσει πίεση στην ΕΕ και στην Ελλάδα εν όψει του επικείμενου κρίσιμου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, όπου θα συζητηθεί η πορεία της Τουρκίας προς την ένταξη. Στις 22 Σεπτεμβρίου συμφωνήθηκε η έναρξη των σχετικών ευρωτουρκικών διαπραγματεύσεων να γίνει στις 4 Δεκεμβρίου, έξι ημέρες πριν από τη Σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, στις Βρυξέλλες (10 και 11 Δεκεμβρίου 2009), όπου θα συζητηθεί η πορεία της Τουρκίας προς την ένταξη. Στην ουσία, η Τουρκία εκβιάζει με την όλη στάση της την ΕΕ και την Ελλάδα για να αποσπάσει το μέγιστο δυνατό της ικανοποίησης των στρατηγικών της στόχων.

Αλλοπρόσαλλη πολιτική στο σύγχρονο "Μακεδονικό" έναντι του αλυτρωτικού επεκτατισμού των Σκοπίων, που υποθάλπεται από τις μεθοδεύσεις των ΗΠΑ, της Τουρκίας και του Σόρος.

Επίσημη αδράνεια έναντι των προσπαθειών της Αλβανίας να προβάλει το "ζήτημα των Τσάμηδων" αλλά και μια προπαγάνδα περί "ιστορικού αλβανικού χαρακτήρα της Ηπείρου". Επιπλέον, το Σοσιαλιστικό Κόμμα Αλβανίας αμφισβητούσε τη συμφωνία που η κυβέρνηση Μπερίσα υπέγραψε με την Ελλάδα για την οριοθέτηση των θαλασσίων ζωνών στο Ιόνιο Πέλαγος.

Απεμπόληση γενικά των εθνικών και λαϊκών δικαιωμάτων, όπως επιτάσσουν πολυεθνικοί κολοσσοί και μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα πληθυσμιακής ομάδας που βιώνει ανασφάλεια, άγχος και έλλειμμα εμπιστοσύνης αποτελεί η γενιά των τριαντάρηδων ("γενιά των 700 ευρώ"). Η μεγάλη πλειονότητα των τριαντάρηδων καταλαβαίνει ότι αυτή θα "πληρώσει τη νύφη".

Η χώρα χρειαζόταν εδώ και αρκετά χρόνια πραγματική (όχι προπαγανδιστική) ανασυγκρότηση του κράτους με κριτήρια την αξιοκρατία, την υπέρβαση του κομματισμού και την δημιουργικότητα και αποδοτικότητα των λειτουργιών των υπηρεσιών. Η διοικητική επαναθεμελίωση του κράτους είναι σημαντικό να γίνει στη βάση των ιστορικών περιφερειών της. Με Κυβερνήτες και αιρετά Περιφερειακά Συμβούλια, που να διαθέτουν ευρείες, ουσιαστικές αρμοδιότητες και προϋπολογισμούς επαρκείς για την υλοποίηση του περιφερειακού αναπτυξιακού σχεδίου, Μια τέτοια επαναθεμελίωση θα έπρεπε να εμπνέεται από αυτόνομα κινήματα ενεργών

πολιτών, κινήματα που πρέπει να συμπεριλαμβάνουν στα αιτήματά τους τα στοιχεία που θα συνθέταν την αγροτική αναγέννηση και την προαγωγή του τοπικού, λαϊκού πολιτισμού.

Στην υπαρκτή Ελληνική Δημοκρατία, όλοι οι πολίτες της - πρώτα τα πολιτικά κόμματα που ψηφίζουν και ασκούν διαχείριση - είμαστε στον ένα ή στον άλλο βαθμό υπεύθυνοι. Απαιτείται αλλαγή νοοτροπίας, απεγκλωβισμός από ιδιοτέλειες, ανευθυνο-υπευθυνότητα, σφιχταγκαλιάσματα δημοσίων λειτουργημάτων και κομματικής/συνδικαλιστικής ένταξης. Χρειάζεται οικολογική συνείδηση και δράση από όλο και περισσότερους ενεργούς πολίτες στην καθημερινή ζωή, και η οποία να συνεισφέρει στον απεγκλωβισμό από τις επιλογές που επιβάλλει το σύστημα, η συνεχιζόμενη - με τη μια ή την άλλη ηγεσία - νεοφιλελεύθερη, καπιταλιστική παγκόσμια Νέα Τάξη. Πρέπει να δούμε σοβαρά την διάχυτη στο πολιτικό σύστημα και στην κοινωνία κρίση αξιών και ηθικής. Η κάθε μια και ο κάθε ένας μας χρειαζόμαστε ένα νόημα ζωής, αγάπη για την πατρίδα, συλλογικές αξίες! Χρειαζόμαστε ενίσχυση της αυτόχθονης σκέψης, όραμα, νέα συλλογικότητα.

Ο διάλογος που έχει ανοίξει σε σειρά από ζητήματα χρειάζεται να οργανωθεί καλύτερα ανάμεσα στις κατά το δυνατόν ευρύτερες συλλογικότητες και ενεργούς πολίτες.

Να αποκατασταθούν οι πολίτες θεσμικά στο δικαίωμά τους να ασκούν ελεύθερα κοινωνικό έλεγχο ώστε να καρπώνονται τα αγαθά της συλλογικής γνώσης. Να διεκδικήσουμε αποφασιστικά κατά την επικείμενη αναθεώρηση του Ελληνικού Συντάγματος την τροποποίηση του άρθρου 44, που προβλέπει τη δυνατότητα διεξαγωγής δημοψηφισμάτων και στη χώρα μας - όπου στα 35 χρόνια μεταπολιτευτικής ζωής ουδέποτε εκδηλώθηκε η πολιτική βούληση να αξιοποιηθεί αυτή η μέγιστη δημοκρατική δυνατότητα για λήψη αποφάσεων από τον ελληνικό λαό σε μείζονα ζητήματα του εθνικού μας βίου. Να αξιοποιήσουμε τις τεχνολογικές δυνατότητες καταγραφής γνώμης πλήθους στις σύγχρονες μορφές δημοψηφισμάτων (π.χ. Δίκτυο "Περικλής" του ΕΜΠ).

Να αντιταχθούμε με συντονισμένες κινητοποιήσεις υποχωρήσεις στα εθνικά θέματα στην Ευρωπαϊκή Σύνοδο Κορυφής του Δεκεμβρίου !

**ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΩΝ
ΕΝΤΑΞΙΑΚΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΤΗΣ
ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ Ε.Ε. εφόσον η Τουρκία :**

▶ Δεν αποσύρει τα κατοχικά στρατεύματά της στην Κύπρο.

▶ Δεν καταργεί το casus belli στο Αιγαίο.

▶ Δεν αναγνωρίζει τις γενοκτονίες που διαπράχθηκαν εναντίον των χριστιανικών πληθυσμών της Ανατολής (Ελλήνων, Αρμενίων, Ασσυρίων).

▶ Δεν σέβεται τις διεθνείς δεσμεύσεις της στο ζήτημα της λαθρομετανάστευσης.

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΠΟΙΚΙΣΜΟ του εδάφους της Ελλάδας, από εξαθλιωμένους ανθρώπους (που μπορούν να γίνουν όργανα οποιουδήποτε εγκληματικού εγκεφάλου ή/και σύμμαχοι οποιασδήποτε ηγεμονικής δύναμης ή γειτονικού κράτους), δια μέσου των μαζικών μεταναστευτικών κυμάτων που προκαλεί η κρίση της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΔΟΧΗ ΕΝΤΑΞΙΑΚΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ με την FYROM, εφόσον δεν έχουν καταλήξει τα δύο μέρη σε συμφωνία αναφορικά με μια ονομασία της FYROM έναντι όλων και δεν παύσουν τα Σκόπια να ενεργούν βάσει της διαστρεβλωτικής προπαγάνδας ότι υφίσταται "μακεδονικό έθνος" και ότι υπάρχουν αλύτρωτα "μακεδονικά εδάφη".

Να ζητήσουμε την διεξαγωγή **ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ** στα μεγάλης σπουδαιότητας ζητήματα : Εθνικών δημοψηφισμάτων στα μείζονος εθνικής σημασίας θέματα της ένταξης της Τουρκίας, της ΠΓΔΜ και της Αλβανίας στην ΕΕ. Τοπικών δημοψηφισμάτων σε σπουδαία ζητήματα, όπως η περιβαλλοντική, η αναπτυξιακή και η ενεργειακή πολιτική, καθώς και η μεταναστευτική και οι όροι εγκατάστασης μεταναστών.

ΘΕΣΜΙΚΟΙ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΙ

Του Υποστρατήγου ε.α Άρη Διαμαντόπουλου
Ψυχολόγου - Διδάκτωρος Φιλοσοφίας

Λόγω παραλείψεων και σφαλμάτων, είτε λόγω εξέλιξης των μέσων επικοινωνίας και των αντιλήψεων των ανθρώπων, οι νόμοι και οι θεσμοί της πολιτείας πρέπει να συμπληρώνονται, να βελτιώνονται και να προσαρμόζονται στην εποχή τους, προκειμένου να είναι πάντοτε χρήσιμοι και να μη γίνονται αιτία αποστροφής των πολιτών από την πολιτεία, καταστροφών και στάσεων στην πόλη, όπως με έμφαση τονίζει ο Αριστοτέλης στα "Πολιτικά" του, ενώ ο δάσκαλός του ο Πλάτων εναγωνίως καθ' όλον τον βίον του έκανε τις ανάλογες κατά εποχή πολιτικές του προτάσεις για να προλάβει παρόμοιες συμφορές στην πόλη.

Σε μία τέτοια εποχή βρίσκεται σήμερα και η δική μας πολιτεία, της οποίας τα ασθενή συμπτώματα επιτάσσουν επείγοντως να ληφθούν και να εφαρμοσθούν ευθύς αμέσως οι αναγκαίες πολιτικές αποφάσεις για την ανόρθωση και τον εκσυγχρονισμό της Πατρίδας μας.

Είναι όμως γεγονός ότι κάθε μεταρρυθμιστική αλλαγή της πολιτείας είναι πολύ δύσκολη, διότι προσκρούει σε κατεστημένα συμφέροντα και στις στερεοποιημένες νοοτροπίες πολιτών, αν και στην Πατρίδα μας, όπως δείχνουν οι επανειλημμένες σφυγμομετρήσεις, η κοινή γνώμη του πλείστου μέρους των πολιτών απαιτεί αυτές τις αλλαγές.

Οι εκσυγχρονιστικές αυτές αλλαγές για την δική μας Πολιτεία έπρεπε να έχουν αρχίσει από τα προηγούμενα χρόνια, αλλά έστω και τώρα ας ξεκινήσουν πριν είναι πολύ αργά και αδιόρθωτα. Αυτές οι αλλαγές για την επιτυχία τους έχουν ορισμένες βασικές προϋποθέσεις και οι οποίες είναι:

- ▶ Τις άριστες σε αρετές προσωπικότητες των ηγεσιών της Πολιτείας.
- ▶ Οι ηγεσίες να περιβάλλονται από ομάδες συνεργατών ισαξίων προς αυτές και να παισιώνονται επίσης από άριστους δημόσιους λειτουργούς.
- ▶ Συμμετοχή και αποδοχή εκ μέρους των πολιτών αυτών των αλλαγών.

Η καλύτερη τεχνική για τις αλλαγές είναι ο διάλογος με ανταλλαγή προτάσεων και με συμβιβασμούς στην ορθότερη γνώμη ή στο μέσον των προτάσεων, όπως συνιστά ο Αριστοτέλης και για να μην

καταλήγουν οι διάλογοι σε ασυμφωνία "αφρόνων", όπως χαρακτηρίζονται από τον Πλάτωνα.

Ο άλλος επίσης βασικός κανόνας είναι η μεν κυβέρνηση να συνδιαλέγεται και να σέβεται την αντιπολίτευση, η δε αντιπολίτευση να αντιπολιτεύεται εντός λογικών ορίων χωρίς τη σοφιστική "ξύλινη" γλώσσα, με τις δικές της προτάσεις και ενστάσεις, πλην όμως να είναι εποικοδομητική χάριν του καλού κοινωνικού συνόλου.

Ευτυχώς από τις κυρίαρχες πολιτικές ηγεσίες σήμερα παρατηρούμε τέτοια καλά σημεία και ας ευχηθούμε να παγιωθούν.

Ως προς τον ρυθμό των μεταρρυθμίσεων για τη δική μας Πολιτεία, ούτε να γίνεται λόγος περί βραδείας εφαρμογής αυτών, απεναντίας επιβάλλεται "εδώ και τώρα" η εφαρμογή τους και σε όλους τους τομείς.

Όσον αφορά την εφαρμογή αυτών των αλλαγών, απαιτούνται ακόμα οι εξής αρχές:

▶ Αμοιβαία πίστη στην αναγκαιότητα των αλλαγών μεταξύ των διαλεγόμενων.

▶ Να υπάρχει έτοιμη υποκατάστατη πρόταση για το μεταρρυθμιζόμενο θέμα.

▶ Εγκατάσταση, λειτουργία, συνεχής επίβλεψη και διορθώσεις στη νέα εκσυγχρονιζόμενη αλλαγή.

▶ Σε όλες τις φάσεις εγκατάστασης της αλλαγής να είναι συνεχής η ενημέρωση της κοινής γνώμης, προκειμένου αυτή να γίνεται αποδεκτή από την κοινωνία.

Εάν οι παραπάνω εκσυγχρονισμοί έχουν κάποιο στόχο, ο δικός μας στόχος πρέπει να είναι:

Η Πατρίδα μας να φθάσει στο επίπεδο των προηγμένων χωρών της Ευρώπης !

Συμπερασματικά μπορεί να διατυπωθεί ότι αναμφισβήτητα οι εκσυγχρονισμοί πρέπει να είναι συνεχείς, διότι έτσι εξασφαλίζεται η πορεία της κοινωνίας προς την πρόοδο και την ευημερία και ενδυναμώνουν τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Απαιτούν όμως ηγεσίες και πολίτες, που να κατανοούν την ανάγκη αυτών και με αρετή να τις τολμούν, χωρίς να σκέπτονται το κομματικό και το προσωπικό όφελος, παρά μόνο το όραμα για το καλό του συνόλου της κοινωνίας.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

"ΟΤΑΝ ΤΗΝ ΑΦΗΝΟΥΝ ΝΑ ΘΕΛΕΙ" ΜΠΟΡΕΙ!

(Τα Δεκεμβριανά του 2009 Δεν ήταν τα ίδια με αυτά του 2008)

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Παναγιώτη Λάγγαρη,
Πρώην Υποδιευθυντού Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας ΕΛ.ΑΣ

Ήδη συμπληρώθηκε ένα έτος από τότε, που με αφορμή το γεγονός ενός μεμονωμένου περιστατικού αλόγιστης και κακής χρήσης του υπηρεσιακού όπλου ενός ειδικού φρουρού της Αστυνομίας, τη νύχτα της 6ης Δεκεμβρίου 2008 στα Εξάρχεια, Αθηνών, το οποίο είχε σαν αποτέλεσμα το θάνατο του 15χρονου μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου, οι "κουκουλοφόροι" και αλλά "ακραία στοιχεία" (κακοποιοί, περιθωριακοί, αλλοδαποί κ.λ.π.) προέβησαν ανεξέλεγκτα και ανενόχλητα στους γνωστούς πρωτοφανείς βανδαλισμούς και εκτεταμένες καταστροφές (εμπρησμοί, λεηλασίες, διαρπαγές- "πλιάτσικο" κ.λ.π.), κυρίως στο κέντρο της Αθήνας, αλλά και σε άλλες πόλεις της χώρας, επί πολλές ημέρες συνεχώς και αδιαλείπτως. Και όλα αυτά, μπροστά στα μάτια μιας "αμυνόμενης με άνωθεν εντολές Αστυνομίας", της οποίας οι άνδρες, τα οχήματα και τα Αστυνομικά τμήματα, εδέχοντο παθητικά βροχή από πέτρες και βόμβες μολότοφ από τους έξαλλους εγκληματούντες ταραχοποιούς.

Δεν θα ήταν υπερβολή να λεχθεί, ότι τα ανωτέρω γεγονότα αναρχίας και σοβαρών ταραχών αποτέλεσαν έναν εκ των κύριων λόγων που συνετέλεσαν στην συντριβή της απελθούσας κυβέρνησης της Ν.Δ. στις επακολουθήσασες βουλευτικές εκλογές της 4ης Οκτωβρίου 2009 και την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ.

Παράλληλα οι κύκλοι της ανωμαλίας εκμεταλλευόμενοι τον θάνατο του 15χρονου μαθητή, θέλησαν να καθιερώσουν την εκάστοτε 6η Δεκεμβρίου, από ημέρα μνήμης, περισυλλογής και παραδειγματισμού αποφευκτέου για το μέλλον, σε επέτειο επαναλήψεως οχλοκρατικών εκδηλώσεων και εκτεταμένων καταστροφών. Για το λόγο αυτό, άρχισαν ενόψει και παραμονές της 6ης Δεκεμβρίου 2009, "προετοιμασίες" και "πρόβες" μικράς μορφής με επιθέσεις, σε καταστήματα, αυτοκίνητα, Αστυνομικά τμήματα και οχήματα (εμπρησμοί, φθορές κ.λ.π.), ίδια κατά τις εκδηλώσεις για την επέτειο του Πολυτεχνείου. Μάλιστα, αυτή τη φορά είχαν και τη συμπαράσταση, ενεργό συμμετοχή και σύμπραξη της "ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ-ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ", τα εισαγόμενα μέλη της οποίας αθρόως συνέρρεαν στην Αθήνα κατά τρόπο συντονισμένο.

Όμως οι εικόνες φρίκης και χάους του

Δεκεμβρίου 2008, αποτελούσαν ήδη αποτρόπαιο και εφιαλτικό γεγονός, το οποίο δεν ήθελε να αναβιώσει ΚΑΝΕΙΣ, πολλώ δε μάλλον ο εγνωσμένης αξίας πετυχημένος ως πρώην Υπουργός Δ.Τ. και νυν Προστασίας του Πολίτη κ. Μιχάλης Χρυσοχοϊδης (εξάρθρωση εγχώριας τρομοκρατίας, ΕΛΑ-17Ν). Έτσι ο κ. Χρυσοχοϊδης επιδεικνύοντας ιδιαίτερο πολιτικό θάρρος και ευθύνη και μη λαμβάνοντας υπόψη το πολιτικό κόστος του εγχειρήματος, βγήκε μπροστά, παρά τις όποιες επικρίσεις, αντιδράσεις και εσωκομματικές "μουρμούρες" και ανέτρεψε την όλη φιλοσοφία δράσεως της Αστυνομίας μετατρέποντας τη από : "Αμυνόμενη Αστυνομία", σε "Μηδενική Ανοχή" στους ταραξίες, με σεβασμό πάντοτε των Συνταγματικών δικαιωμάτων παντός διαδηλούντος πολίτη, από μέρους των επιχειρούντων Αστυνομικών.

Η επαναστατική, ενάντια στο "χρόνια κατεστημένο της θολοκουλτούρας και ψευδοδημοκρατισμού", ενέργεια αυτή του κ. Χρυσοχοϊδη, μετέβαλλε άρδην τους συσχετισμούς των δυνάμεων υπέρ του νόμου και της τάξης, γιατί έστειλε ευθύς εξ' αρχής ξεκάθαρο μήνυμα σε εκείνους που πίστευαν ότι θα μπορέσουν να επαναλάβουν τα περσινά έκτροπα στο κέντρο της Αθήνας και στις άλλες μεγαλουπόλεις της χώρας. Σπάνια κατά το παρελθόν η ΕΛ.ΑΣ είχε εκπεφρασμένη και δεδομένη σαφή πολιτική βούληση και εξυπακούεται, πολιτική κάλυψη επί παρομοίων περιπτώσεων και καταστάσεων, καθόσον αυτό αποτελεί προϋπόθεση εκ των "ών, ουκ άνευ" για την επιχειρησιακή δράση της, ώστε να μην φοβάται μήπως ενοχοποιηθεί για τη δράση της. Το γεγονός μάλιστα αυτό διευκολύνει τα μέγιστα, ως καταλύτης, για ένα σωστό επιχειρησιακό ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ επί Χάρτου και την αποτελεσματική του εφαρμογή στην πράξη, δεδομένου ότι η Αστυνομία ενεργώντας για τα συμφέροντα της κοινωνίας που ετάχθη να υπηρετήσει, έχει μεγαλύτερη ελευθερία κινήσεως κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της και την εφαρμογή του νόμου, χωρίς να αισθάνεται "αμυνόμενη" ή "απολογούμενη".

Με βάση του κατά τα ανωτέρω διαμορφωθέντος πλαισίου κατευθύνσεων, οδηγιών και εντολών του πολιτικού προϊσταμένου Υπουργού Προστασίας του Πολίτη κατ' εφαρμογή του νέου ΔΟΓΜΑΤΟΣ "της μηδενικής ανοχής της Αστυνομίας

κ.λ.π." , ο σωστός σχεδιασμός των ληπτέων μέτρων και επιτυχής και αποτελεσματική υλοποίηση αυτού και εφαρμογή στην πράξη, ήταν πλέον θέμα" τυπικής διαδικασίας" για την καθ' όλα ΑΞΙΑ φυσική Ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας με επικεφαλής τον Αρχηγό αυτής αντιστράτηγο κ. Ελευθέριο Οικονόμου, Αξιωματικό ικανό με ευρύτατη αντίληψη για τον ρόλο και την κοινωνική αποστολή μιας σύγχρονης Αστυνομίας και που διακρίθηκε στο παρελθόν κατά την εξάρθρωση της εγχώριας τρομοκρατίας (ΕΛΑ - 17 Ν.). Μιας Ηγεσίας της οποίας η επιλογή έγινε, κατά γενική ομολογία, με αξιοκρατικά κριτήρια στις έκτακτες αντικειμενικές κρίσεις που επακολούθησαν μετά την πρόσφατη κυβερνητική μεταβολή της χώρας.

Ειδικότερα, ο νέος Αρχηγός του Σώματος, πέραν του επιχειρησιακού σχεδιασμού, συγκάλεσε σύσκεψη με όλους τους προϊσταμένους Αξιωματικούς των εμπλεκόμενων καθ' ύλην και κατά τόπον υπηρεσιών της Αστυνομίας και έδωσε συγκεκριμένες και ΣΑΦΕΙΣ εντολές και οδηγίες, για συγκεκριμένες και στοχευμένες ενέργειες των επιχειρούντων Αστυνομικών, και προληπτικά, αλλά και κατασταλτικά "εν τω γεννάσθαι", δίνοντας το υπόβαθρο του νέου τρόπου δράσεως που θα εφαρμόζει η Αστυνομία. Ένας τρόπος δράσεως που αυξάνει την αυτοπεποίθηση, αναπερώνει το ηθικό και μεγεθύνει το αξιόμαχο των δρώντων Αστυνομικών. Ο αριθμός δε των συλλήψεων είναι ο πλέον εύγλωττος Τρόπος για την αποτύπωση των θετικών αποτελεσμάτων που στη συνέχεια προέκυψαν.

Έτσι από το Σάββατο (5-12-2009) μέχρι και τη Δευτέρα (7-12-2009), προσήχθησαν στα Αστυνομικά Τμήματα, σε ολόκληρη τη χώρα, συνολικά 858 άτομα, εκ των οποίων τα 172 συνελήφθησαν. Από τους συλληφθέντες, οι 60 ήταν αλλοδαποί, "αντιεξουσιαστές - ομοϊδεάτες" (προέλευσης άνω των 25 χωρών). Βεβαίως και έγιναν επεισόδια, ενίοτε μάλιστα σοβαρής μορφής και έκτροπα, με κορύφωση τον σοβαρό τραυματισμό του πρύτανη του πανεπιστημίου Αθηνών και την υποστολή και το κάψιμο της ελληνικής σημαίας από τον κορυφή του κτηρίου και την τοποθέτηση της σημαίας των αναρχικών, όπως επίσης φθορές καταστημάτων και εμπρησμό αυτοκινήτων, αλλά, πολύ περιορισμένης έκτασης και χρονικής διάρκειας (μόνο κατά το

τριήμερο 5 έως 7 - 12 - 2009).

Το σημαντικό ήταν ότι στην προκειμένη περίπτωση η ΕΛ.ΑΣ είχε θέση υπό έλεγχο τις διαδηλώσεις και την καταστροφική μανία των αντιεξουσιαστών σε λίγα τετράγωνα της Αθήνας και ότι κατάφερε να αποτρέψει τα χειρότερα, σε σύγκριση με το Δεκέμβριο του 2008, με διαρκή την παρουσία της, την αποφασιστική και δυναμική επέμβασή της και την αποτελεσματικότητα της εν γένει, τόσο στο κέντρο της Αθήνας, όσο και στις λοιπές μεγαλουπόλεις της χώρας, εμπεδώνοντας με τον τρόπο αυτό το κλονισμένο αίσθημα ασφαλείας της κοινωνίας και του απλού πολίτη.

Πρόκειται πράγματι για μια πολύ μεγάλη επιτυχία της Αστυνομίας, η οποία δεν ήλθε τυχαία, αν λάβει κανείς υπόψη του την επιτυχή τέλεση από απόψεως ασφαλείας της Συνόδου του ΟΑΣΕ στον Αστέρα Βουλιαγμένης και τον "αδιατάρακτο" και "ήσυχο" εορτασμό της επετείου του Πολυτεχνείου, που προηγήθηκαν ολίγες ημέρες πριν. Εκφράζουμε την ευχή ότι η επιτυχία της Αστυνομίας θα έχει συνέχεια κατά την αντιμετώπιση της βίας γενικότερα, και ότι η

πολιτική βούληση για την πάταξη εγκληματικών δράσεων να είναι ΠΑΓΙΑ και ΔΙΑΡΚΗΣ, ώστε οι έκνομες ενέργειες και

συμπεριφορές των περιθωριακών ομάδων εν γένει να πατάσσονται εν τη γενέσει τους.

Για την επιτυχία αυτή της Αστυνομίας αξίζουν θερμά συγχαρητήρια, όχι μόνον στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη κ. Μιχάλη Χρυσοχοϊδη, αλλά και στη νέα φυσική Ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας και τον Αρχηγό της κ. Ελευθέριο Οικονόμου, όπως επίσης και στους προϊσταμένους των καθ' ύλην και κατά τόπον αστυνομικών υπηρεσιών και γενικότερα σε όλο το αστυνομικό προσωπικό που συνέβαλε καθ' οιονδήποτε τρόπο στην επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού: "κατοχύρωση τάξεως και ασφαλείας με μηδενική ανοχή στη βία, αλλά και σεβασμό των συνταγματικών δικαιωμάτων των πολιτών."

ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΑΝΤΙΠΥΡΑΥΛΙΚΗΣ (Α/Π) ΑΣΠΙΔΑΣ ΣΤΗΝ Α. ΕΥΡΩΠΗ. ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΙΡΑΝΙΚΗΣ ΑΠΕΙΛΗΣ, ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΗ ΡΩΣΙΑ - 2009

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Δ. Λακαφώση

Στο τέλος Σεπτεμβρίου 2009, οι ΗΠΑ αποφάσισαν να εγκαταστήσουν κινητούς πυραύλους στην Α. Ευρώπη αντί των μέχρι τώρα σχεδιαζομένων σταθερών πυραύλων στην Πολωνία και στην Τσεχία - θεωρούμενοι από την Ρωσία ως απειλή για την ίδια - . Η απόφαση λήφθηκε μετά από ρεαλιστική επανεκτίμηση της απειλής από το Ιράν και άλλες χώρες. Αλλά, μπορεί να ενταχθεί και στην στρατηγική και επανεκκίνηση των σχέσεων με την Ρωσία, ώστε να υπάρξει και συνεργασία για αντιμετώπιση της απειλής.

Σκοπός της Α/Π Ασπίδας - Θετική η ανταπόκριση της Ρωσίας

Στη νέα σχεδίαση προβλέπεται η αντιμετώπιση

απειλής ΜΟΝΟ από πυραύλους μικρής και μέσης εμβέλειας (shahab 1-2-3, 300-2000 km) και όχι μεγάλου βεληνεκούς, όπως στην αρχική σχεδίαση. Επανεκτιμήθηκε ότι το Ιράν δεν έχει ακόμη τη δυνατότητα να αναπτύξει πυραύλους μεγάλου βεληνεκούς, ούτε και την τεχνολογία να προσαρμόσει πυρηνικές συμβατικές κεφαλές σ' αυτούς τους πυραύλους. Εάν, δε, παρουσιασθεί απειλή από πυραύλους μεγάλου βεληνεκούς υπάρχει ευελιξία για αναπροσαρμογή του νέου σχεδίου, αφού βέβαια αποτύχει και η προσπάθεια για συγκράτηση της ιρανικής απειλής.

Ειδικότερα, η νέα α/π ασπίδα περιλαμβάνει την ανάπτυξη του α/π συστήματος Aegis σε πλοία στη Μεσόγειο και μετά και μέχρι το 2015 ανάπτυξη στην ξηρά - κινούμενοι πύραυλοι - και στον αέρα. Προβλέπεται και

ανάπτυξη αισθητήρων ανίχνευσης και πυραύλων ανά-σχεσης στην Ευρώπη και στην περιοχή του Καυκάσου.

Οι χώρες της Α. Ευρώπης παραπονέθηκαν ότι εγκαταλείπονται στη νέα α/π ασπίδα. Οι ΗΠΑ, όμως, σπεύδουν να τις καθησυχάσουν. Προβαίνουν στην αντικατάσταση των μέχρι τώρα σχεδιαζομένων πυραύλων στην Πολωνία με πλέον σύγχρονης τεχνολογίας πυραύλους SM-3, για τους οποίους η Ρωσία ανησυχεί λιγότερο αφού δεν έχουν τη δυνατότητα να καταρρίψουν διηπειρωτικούς ρωσικούς πυραύλους.

Η Ρωσία, την επαύριο της αμερικανικής στροφής στην α/π ασπίδα, δηλώνει ότι αναβάλλει την εγκατάσταση

Όμως, στη μέχρι τώρα συνεργασία ΙΑΕΑ και Ιράν επικρατεί δυσπιστία. Ανώτερος αξιωματούχος της Ιρανικής Βουλής δηλώνει ότι δεν γίνεται συζήτηση για εξαγωγή από το Ιράν ουρανίου. Ο δε πρόεδρος Αχμεντινεζάντ ότι προτιμά την αγορά ουρανίου από το εξωτερικό και ότι είναι πρόθυμος να συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις για να βρεθεί λύση.

Το Ιράν παλινδρομεί πολλάκις θέσεις του. Γι' αυτό η ΙΑΕΑ έχει επιφυλάξεις. Το Ιράν σταματά οριστικά "τον εμπλουτισμό ουρανίου και τις κρυφές εγκαταστάσεις πυρηνικής ενέργειας; Διαφορετικά μπορεί εντός μικρού χρονικού διαστήματος να παράγει ποσότητα ίση με αυτή

που εξάγει και να κατασκευάσει πυρηνικό όπλο, ίσως και εντός 2010- 15. Ακόμη, θα λειτουργήσει πρώτα, τον πυρηνικό αντιδραστήρα και μετά θα στείλει για εμπλουτισμό ουράνιο ή θα προμηθευτεί αυτό από έξω; Απαιτείται να αποκτηθεί εμπιστοσύνη, πράγμα πολύ δύσκολο αφού πρόσφατα επαναλαμβάνει ότι θα κατασκευάσει ακόμη 10 πυρηνικές εγκαταστάσεις πέραν της νέο-αποκαλυφθείσης στην Qom, κοντά στην Τεχεράνη.

Συμπεράσματα

Ο Obama, λοιπόν, φαίνεται κατ' αρχήν να έχει τη συνεργασία της Ρωσίας για το Ιράν. Η Ρωσία χαιρετίζει την εγκατάλειψη της α/π ασπίδας στην Α. Ευρώπη από τις ΗΠΑ - που την θεωρούσε απειλή για την ίδια - . Προσφέρεται, μεσολαβητικά και δέχεται να γίνει ο εμπλουτισμός ιρανικού ουρανίου στο έδαφος της και συνεχίζει

να αρνείται να προμηθεύσει το Ιράν με S-300 πυραύλους.

Φαίνεται ότι η σε σχέδιο συμφωνία που προτείνεται από την ΙΑΕΑ να είναι η πλέον ρεαλιστική λύση του ιρανικού προβλήματος. Απορρίπτεται η δυνατότητα για πυρηνικό όπλο, αλλά αποκτάται η δυνατότητα για πυρηνική ενέργεια για ειρηνικούς σκοπούς και το Ιράν να αντιμετωπίζεται από τον κόσμο ως χώρα με πυρηνικό καύσιμο. Άσχετα, εάν το στέλνει έξω ή προμηθεύεται εμπλουτισμένο ουράνιο.

Επιπλέον ακολουθείται στην προσέγγιση του προβλήματος η μέθοδος της "συγκράτησης" έναντι των άλλων επιλογών στο τραπέζι : "περαιτέρω ενίσχυση των κυρώσεων, αποτροπή και κτύπημα", μία εκ των οποίων επιλογών θα έχει διαφορετικά τη θέση. Το Ιράν αρκετά έχει παίξει με τη διεθνή κοινότητα για 3 χρόνια. Ο χρόνος δεν είναι απεριόριστος.

στο ρωσικό θύλακα του Καλίνιγκραντ - μεταξύ Πολωνίας και Λιθουανίας - των πυραύλων Iskander και άλλων βλημάτων που έχουν τη δυνατότητα να διαπερνούν αόρατα α/π ασπίδα.

Προσπάθεια για συγκράτηση της Ιρανικής απειλής

Στις 21 Οκτωβρίου 2009, σε διαπραγματεύσεις μεταξύ ΗΠΑ-Ρωσίας-Γαλλίας-Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ) και του Ιράν, έγινε αποδεκτή από το Ιράν η σε σχέδιο συμφωνία. Να γίνεται εμπλουτισμός ουρανίου έξω στη Ρωσία και σε τέτοιο βαθμό που απαιτείται για την λειτουργία του ιρανικού αντιδραστήρα πυρηνικής ενέργειας για ειρηνικούς σκοπούς. Να μετατρέπεται στη Γαλλία σε ράβδους καυσίμου και να επιστρέφεται στο Ιράν. Όλα αυτά υπό τον έλεγχο της ΙΑΕΑ.

Horn of Africa Piracy

by special author

Introduction

Piracy off the Horn of Africa is regional activity with a global impact. It affects freedom of the seas, influences maritime trade, and no ship is immune to the attacks. The nature of this problem has elicited international

Historical trends

From 2005 to 2007 (three years), there were a total of 145 pirate events. There were 67 attempted and 78 successful hijackings. It was during this period the pirate activity shifted from territorial to international waters.

From 2008 to July of 2009 (only eighteen months), there were 203 pirate events, predominantly located in the Gulf of Aden but expanding far from shore into the Indian Ocean. During this period, the amount of ransoms paid have been eight times higher than the totals from 2005-2007, with over \$60 million paid.

Pirate activity is also dependent upon the weather and factors ashore. For instance, during the second half of 2006, pirate activity abated while the Council of Islamic Courts was in control. Monsoon activity seems to also dampen the pirate activity.

From the bigger picture, however, piracy affects less than 1% of the overall Gulf of Aden traffic and does not result in a significant diversion of trade. This means the threat of a pirate attack against an individual ship is low - but in the unlucky event of being hijacked, the impact of the event is very high.

These trends indicate piracy is on the rise and spreading as the symptom of a failed state. Rewards will continue to outweigh risks until Somalia is stable.

High Risk Vessels

While all vessels face the risk of attack, high risk vessels are more prone to boarding. A vessel at high risk is one that:

- ▶ Has a maximum speed less than 15 knots
- ▶ Has hook points (points to which grappling hooks can be thrown) lower than 6 meters from the waterline
- ▶ Conducts a daytime transit
- ▶ Has a complacent (non-vigilant) crew
- ▶ Takes no defensive measures

Greek ships

Eleven Greek owned vessels have been hijacked since 2005. The average service speed of those ships is 14 knots - only 2 vessels had a service speed over 15 knots. Only one of those hijackings occurred at night, and that was with 86% illumination. There is no indication that pirates are targeting Greek owned vessels specifically.

Conclusion

With the end of the summer monsoon season, pirate attacks are increasing. Continued ransom payments provide a high level of reward, while the unstable shore environment presents little risk. Piracy is a complex and enduring problem, but one that international pressure and cooperation between both military and civilian vessels can overcome.

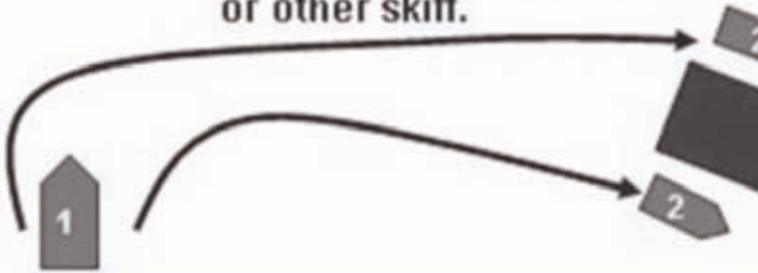
1. Passing Merchant Vessel is visually

- Pirates loiter in shipping lanes to 2 weeks.
- 3-boat formation: 2 attack skiffs and 1 larger support boat.

2. Skiffs maneuver port and starboard

- Pirates signal vessel to stop; to intimidate
- M/V maneuvering brings it closer to other skiff.

3. Pirates board ship and take control

response and involvement.

Current operations to combat piracy include the deployment of a multi-national naval force with the intent of escorting merchant vessels through transit lanes, interdicting actual pirate attacks before they turn into hostage situations, and protecting World Food Program shipments. There are approximately 16 countries providing a naval presence as of this writing.

Efforts in combating piracy include discovering key players in piracy facilitation, advising mariners when and where piracy events happen, and helping the maritime industry develop best practices for piracy avoidance.

Με μια ματιά η Ελλάδα

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 21 Οκτωβρίου 2009 - 15 Δεκεμβρίου 2009

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΛΛΑΣ - ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κυπριακό

Οι διαπραγματεύσεις μεταξύ του κ. Χριστόφια και του κ. Ταλάτ συνεχίζονται χωρίς κανείς να γνωρίζει τις λεπτομέρειες, ούτε καν οι αρχηγοί των πολιτικών κομμάτων της Κύπρου, γεγονός που έχει προκαλέσει τόσο τις αντιδράσεις των κομμάτων όσο και των πολιτών, που απορρίπτουν, με μεγάλες πλειοψηφίες σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, τις προτάσεις του κ. Χριστόφια για την εκ περιτροπής προεδρία, τη στάθμιση των ψήφων που εξισώνει πλήρως την πλειοψηφία με την μειοψηφία και τη στέριση του δικαιώματος να διαθέτει το νέο κράτος Ένοπλες Δυνάμεις για την ασφάλειά του. Μάλιστα ο κ. Λυσαρίδης ζήτησε, με δηλώσεις του, την διεξαγωγή δημοψηφίσματος για την λύση που προτιμούν οι Κύπριοι και όχι δημοψήφισμα επί ενός υπογεγραμμένου σχεδίου, το οποίο θα έχει εκβιαστικό χαρακτήρα, αφού ένα δεύτερο "ΟΧΙ" θα έχει μεγάλο πολιτικό και διπλωματικό κόστος.

Οι κ.κ. Χριστόφιας και Ταλάτ αποφάσισαν να επιταχυνθούν, από τον Ιανουάριο 2010, οι συναντήσεις τους και να πραγματοποιούνται 3-4 συναντήσεις την εβδομάδα.

Στη Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ η Κύπρος σε συνεργασία με την Ελλάδα δεν επέμεινε στην επιβολή κυρώσεων στην Τουρ-

κία για την μη τήρηση των ενταξιακών της υποχρεώσεων, όπως απειλούσε ο κ. Χριστόφιας.

Ουάσιγκτον και Λονδίνο αναμένεται ότι θα εφαρμόσουν ασφικτικές πιέσεις στην Κύπρο για την επίλυση του Κυπριακού μέχρι τον Απρίλιο που θα διεξαχθούν οι προεδρικές εκλογές στα κατεχόμενα τις οποίες αναμένεται να κερδίσει ο σκληροπυρηνικός κ. Ερόγλου, που διαφωνεί με τις ενδοκοινοτικές συνομιλίες. Το πόσο θα αντιδράσει ή όχι ο κ. Χριστόφιας θετικά ή αρνητικά θα εξαρτηθεί και από τη θέση της νέας ελληνικής κυβέρνησης, η οποία δεν έχει διευκρινισθεί.

β. Ε/Τ Σχέσεις

Συνεχίζονται οι προκλήσεις της Τουρκίας στο Αιγαίο με παραβιάσεις, παραβάσεις και υπερπτήσεις αλλά και παρενοχλήσεις αεροσκαφών και Ε/Π της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που συμμετέχουν στην επιχείρηση FRONTEX για τον εντοπισμό λαθρομεταναστών.

Ο κ. Ερντογάν με επιστολή του προς τον Έλληνα πρωθυπουργό στις 3 Νοεμβρίου 2009 πρότεινε διάλογο εφ'όλης της ύλης για το σύνολο των ελληνοτουρκικών διαφορών στο Αιγαίο και τις μειονότητες. Ο κ. Παπανδρέου απάντησε, με καθυστέρηση 20 και πλέον ημερών, ότι δεν αποδέχεται την πρόταση για διάλογο εφ'όλης της ύλης για το Αιγαίο. Δεν απέρριψε όμως την παραπομπή του θέματος της υφαλοκρηπίδας στο ΔΔ

της Χάγης, υπό την προϋπόθεση ότι θα υπάρχει κοινή συμφωνία και ότι θα έχει υπογραφεί συνυποσχετικό. Παράλληλα απέρριψε και τη συζήτηση για θέματα μειονοτήτων, τα οποία θεωρεί εσωτερικά και όχι διμερή.

Η Τουρκία εκμεταλλεύτηκε την επδειχθείσα από τον Έλληνα πρωθυπουργό διάθεση για αναθέρμανση των Ε/Τ σχέσεων, προκειμένου να αποστείλει στην ΕΕ μήνυμα καλής θελήσεως εν όψει της αξιολογήσεώς της στη Σύνοδο Κορυφής το Δεκέμβριο. Επομένως ήταν μια κίνηση εντυπωσιασμού και ορθώς απερριφθη η πρόταση από τον Έλληνα πρωθυπουργό.

γ. Σκοπιανό

Ο διαμεσολαβητής κ. Νίμιτς, μετά τις άτυπες συναντήσεις που είχε με τους εκπροσώπους των δύο χωρών, ανακοίνωσε στις 18 Νοεμβρίου 2009 ότι θα καλέσει τις δύο πλευρές σε κοινή συνάντηση όταν κρίνει ότι μια τέτοια συνάντηση θα είναι χρήσιμη.

Ο κ. Γκρουέφσκι με δηλώσεις του στις 16 Νοεμβρίου 2009 χαρακτήρισε τις θέσεις της Ελλάδος "μαξιμαλιστικές" και κατά την επίσκεψή του στην Αυστραλία αναφέρθηκε σε Μακεδόνες του Αιγαίου, της Βαρδαρίας και του Πιρίν που ζουν εκεί ενωμένοι, ενώ δεν συμβαίνει το ίδιο και στην Μητέρα Πατρίδα. Επίσης στις 8 Δεκεμβρίου 2009 στις Βρυξέλες ανέφερε σε ημερίδα στην οποία συμμετείχε ότι οι κάτοικοι της χώρας του αποκα-

λούνται "Μακεδόνες" από την εποχή του Μ. Αλεξάνδρου.

Στις 11 Νοεμβρίου 2009 ο ΥΠΕΞ των Σκοπίων κ. Μιλόσοσκι πρότεινε, με δηλώσεις του, τις απ' ευθείας διαπραγματεύσεις και την παραπομπή του ζητήματος της ονομασίας σε διεθνή διαιτησία, αλλά η πρότασή του δεν έγινε δεκτή από την Ελλάδα.

Η κίνηση αυτή των Σκοπίων ήταν ένας ελιγμός για να δείξουν τις δήθεν καλές τους προθέσεις, εν όψει της συζητήσεως στη Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ για τον καθορισμό της ημερομηνίας ενάρξεως των ενταξιακών της διαπραγματεύσεων.

Κανένα θετικό αποτέλεσμα δεν είχαν οι δύο συναντήσεις του πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου με τον κ. Γκρουέφσκι, η πρώτη στο περιθώριο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Κορυφής στις 29 Οκτωβρίου 2009 και η δεύτερη κατά την τριμερή συνάντηση των πρωθυπουργών Ελλάδος-Αλβανίας-FYROM στις Πρέσπες στις 27 Νοεμβρίου 2009. Το ίδιο αποτέλεσμα είχε και η συνάντησή του με τον ΥΠΕΞ της FYROM κ. Μιλόσοσκι στο περιθώριο της Συνόδου του ΟΑΣΕ στην Αθήνα την 1η Δεκεμβρίου 2009. Μάλιστα ο κ. Γκρουέφσκι δήλωσε, την 1 Δεκεμβρίου 2009, ότι στις Πρέσπες ο κ. Παπανδρέου επέμενε να του εξηγηθεί γιατί είναι σημαντική για την Ελλάδα η αλλαγή της ονομασίας, αλλά αυτός αρνήθηκε να το συζητήσει. Προσέθεσε δε ότι κακώς στην Αθήνα θεωρούν ως δεδομένο το όνομα με γεωγραφικό προσδιορισμό και προανήγγειλε και άλλες τέτοιες συναντήσεις στο μέλλον και συνέχιση του διαλόγου. Εξ αιτίας αυτών των δηλώσεων η αξιωματική αντιπολίτευση κατηγόρησε την κυβέρνηση για "διμεροποίηση" του ζητήματος.

Η ΕΕ ανέβαλε για τη Σύνοδο του Μαρτίου τη συζήτηση για τον ορισμό ημερομηνίας ενάρξεως των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με τη FYROM.

Για την Ελλάδα θεωρείται ως επιτυχία η απαλοιφή της προτάσεως από τα συμπεράσματα της Σουηδικής προεδρίας σύμφωνα με την οποία το θέμα θα συνεζητείτο στην Σύνοδο Κορυφής του Μαρτίου με "προοπτική τον ορισμό ημερομηνίας ενάρξεως των ενταξιακών διαπραγματεύσεων" και η αντικατάστασή της με μια γενικόλογη αναφορά για συζήτηση του θέματος στο πρώτο εξάμηνο του 2010, χωρίς

να προσδιορίζεται ευθέως ως στόχος ο προσδιορισμός της ημερομηνίας.

Αποκλείεται η λύση στο άμεσο μέλλον παρ'όλο που και οι δύο χώρες αποδέχονται το όνομα "Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας", γιατί ο κ. Γκρουέφσκι μένει αμετακίνητος στη θέση του για διπλή ονομασία και την αναγνώριση της "μακεδονικής" ταυτότητας και γλώσσας, ενώ η Ελλάδα έχει κάνει τη μεγάλη υπέρβαση με την αποδοχή να συμπεριληφθεί ο όρος "Μακεδονία" στην ονομασία και δεν έχει άλλα περιθώρια υποχωρήσεων.

δ. Σχέσεις με ΗΠΑ - ΝΑΤΟ

Ο πρωθυπουργός κ. Παπανδρέου θα επισκεφθεί τις ΗΠΑ λίγο πριν τα Χριστούγεννα ή στις αρχές του νέου έτους και θα έχει την πρώτη του επίσημη συνάντηση με τον Πρόεδρο κ. Ομπάμα με τον οποίο θα συζητήσουν τα ελληνικά ζητήματα, το ρόλο της ελληνικής δυνάμεως στο Αφγανιστάν, την ενεργειακή πολιτική και τις εξελίξεις στα Βαλκάνια και τη Μ. Ανατολή.

Ο κ. Ομπάμα θα εκμεταλλευτεί τη διαφαινομένη στροφή της νέας ελληνικής κυβερνήσεως προς τις θέσεις των ΗΠΑ και θα ζητήσει από τον Έλληνα πρωθυπουργό να μην προβάλλει εμπόδια στην ενταξιακή πορεία της Τουρκίας, να πιέσει την Κύπρο για ακόμη μεγαλύτερες υποχωρήσεις προκειμένου να επιλυθεί το Κυπριακό ώστε να μην αποτελεί εμπόδιο για την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας, να επιδείξει μεγαλύτερη ευελιξία στο Σκοπιανό και να ενισχύσει τις δυνάμεις μας στο Αφγανιστάν.

Η τελική συμφωνία για την κατάργηση της θεωρήσεως των διαβατηρίων των Ελλήνων πολιτών που επισκέπτονται τις ΗΠΑ αναμένεται να υπογραφεί, είτε στο περιθώριο της επισκέψεως του κ. Παπανδρέου στις ΗΠΑ είτε νωρίτερα, από τους αρμόδιους υπουργούς.

Ο κ. Ομπάμα στη συνάντηση που είχε με τον Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο στο Λευκό Οίκο στις 3 Νοεμβρίου επανέλαβε την υποστήριξή του στην αποστολή του και στην επαναλειτούργια της Σχολής της Χάλκης. Τα ίδια επανέλαβε και ο αντιπρόεδρος κ. Μπάϊντεν κατά τη διάρκεια του επισήμου γεύματος που του παρέθεσε στις 4 Νοεμ -

βρίου.

Το ΚΥΣΕΑ αποφάσισε να μην μετακινήσει η ελληνική δύναμη στο Αφγανιστάν στην επαρχία Χεράτ, όπως είχε αποφασίσει η προηγούμενη κυβέρνηση, παρ'όλο που αναγνωρίστηκε ότι αυτό θα προκαλούσε τη δυσφορία των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ.

Ο αναπληρωτής ΥΠΕΞ κ. Δρούτσας ενημέρωσε τον ΓΓ του ΝΑΤΟ στις 24 Νοεμβρίου 2009 για την τουρκική προκλητικότητα στο Αιγαίο και ζήτησε την παρέμβαση της Συμμαχίας. Επίσης συζήτησε μαζί του όλα τα ενδιαφέροντα την Ελλάδα θέματα.

Στις 16 Νοεμβρίου 2009 ο αναπληρωτής ΥΕΘΑ κ. Μπεγλίτης συναντήθηκε με τον Αμερικανό Υφυπουργό Άμυνας κ. Βερσμπόου, στο πλαίσιο της 14ης υψηλού επιπέδου συμβουλευτικής επιτροπής Ελλάδας-ΗΠΑ. Οι δύο άνδρες συζητήσαν όλα τα ενδιαφέροντα την Ελλάδα θέματα και ο κ. Μπεγλίτης του παρουσίασε αναλυτικά στοιχεία για την τουρκική δραστηριότητα στο Αιγαίο. Συζητήσαν επίσης και για την αντιπυραυλική ασπίδα μετά την μετατόπισή της προς νότον. Η ανάπτυξη της νέας ασπίδας προβλέπει σε πρώτη φάση, μέχρι το 2011, λειτουργία του συστήματος αποκλειστικά από τις ΗΠΑ με πλωτά μέσα που θα περιπλέουν στην ΝΑ Μεσόγειο, σε δεύτερη φάση, μέχρι το 2015, χερσαία εγκατάσταση στη Νότια Ευρώπη στα πλαίσια του ΝΑΤΟ και σε Τρίτη φάση μέχρι το 2018 πλήρη ανάπτυξη. Δεν έγινε όμως καμία συζήτηση για συμμετοχή της Ελλάδος, γιατί το θέμα βρίσκεται σε πρώιμο στάδιο.

ε. Σχέσεις με Ρωσία

Οι συναντήσεις που είχε ο κ. Πρωθυπουργός με τον ΥΠΕΞ κ. Λαβρόφ και τον Υφυπουργό Εξωτερικών της Ρωσίας κ. Τιτόφ διέλυσαν τα σύννεφα που είχαν δημιουργηθεί από τις προεκλογικές θέσεις του κ. Παπανδρέου σε σχέση με τους αγωγούς Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και South Stream. Συμφωνήθηκε η ολοκλήρωση των ενεργειακών σχεδίων με επισήμανση εκ μέρους της Ελλάδος της οικολογικής διάστασης. Ο Έλληνας πρωθυπουργός αποδέχθηκε μάλιστα και την πρόσκληση να επισκεφθεί τη Μόσχα στις αρχές του 2010.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Σερβία

Το Δ.Δ. της Χάγης διόρισε τον Βρετανό δικηγόρο κ. Χάρβει για να εκπροσωπήσει τον κ. Κάρατζιτς, ο οποίος έχει δηλώσει ότι δεν θα παραστεί στη δίκη, ισχυριζόμενος ότι χρειάζεται 15 μήνες για να προετοιμαστεί. Η δίκη θα επαναληφθεί το Μάρτιο.

Αρχισε στο ΔΔ της Χάγης, την 1 Δεκεμβρίου 2009, η συζήτηση της προσφυγής της Σερβίας, που ισχυρίζεται ότι η ανεξαρτητοποίηση του Κοσσόβου είναι παράνομη. Οι εργασίες θα διαρκέσουν μέχρι τις 11 Δεκεμβρίου και θα περιλάβουν καταθέσεις εκπροσώπων 29 χωρών. Η απόφαση θα κοινοποιηθεί σε μερικούς μήνες.

Η ΕΕ κατήργησε τη βίζα για την Σερβία, το Μαυροβούνιο και την ΠΓΔΜ.

Ο πρόεδρος κ. Τάντιτς δήλωσε ότι οι πυλώνες της εξωτερικής πολιτικής της Σερβίας είναι 4 : Βρυξέλλες, Ουάσιγκτον, Μόσχα και Πεκίνο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι μεταβάλλεται η στρατηγική επιλογή της χώρας του, που είναι η πλήρης ένταξη στην ΕΕ.

Η Βουλή υιοθέτησε στις 26 Οκτωβρίου 2009 τα κείμενα για τη "Στρατηγική Εθνικής Ασφαλείας" και τη "Στρατηγική Άμυνας της Σερβίας" στα οποία ως μεγαλύτερη απειλή για τα εθνικά συμφέροντα της χώρας αναδεικνύεται η μονομερής ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσσόβου.

Η σερβική κυβέρνηση αποφάσισε να παραχωρήσει στην Βοϊβοβοντίνια το καθεστώς αυτονομίας, που της είχε αφαιρέσει ο Μίλοσεβιτς το 1989. Θα εξακολουθήσει όμως να εξαρτάται πολιτικά και οικονομικά από το Βελιγράδι.

β. Βουλγαρία

Στο χειρότερο σημείο βρίσκονται οι σχέσεις της Βουλγαρίας με την ΠΓΔΜ, λόγω της προκλητικής της στάσεως. Ο νέος πρωθυπουργός κ. Μπορίσοφ, μιλώντας στη Βουλή, ανέφερε ότι η κατ' αρχήν συμφωνία μεταξύ των δύο χωρών για τη στήριξη της εντάξεώς της στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ ισχύει μόνον εάν η ΠΓΔΜ τηρεί σχέσεις καλής γειτονίας. Διευκρίνησε δε ότι για το σκοπό αυτό τα Σκόπια πρέπει να συνεχίσουν τις μεταρρυθμίσεις, να τερματίσουν τη "γλώσσα μίσους" εναντίον της Βουλγαρίας, να τερματίσουν τις μειονοτικές διεκδικήσεις σε βάρος της Βουλγαρίας και να τερματίσουν την αντιπαράθεση σε σχέση με την κοινή ιστορία και τον πολιτισμό.

Η Βουλγαρία με την δημοσία καταγγελία της ενισχύει την επιχειρηματολογία της ελληνικής πλευράς, η οποία θα πρέπει να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία και να δημιουργήσει κοινό άξονα με τη Σόφια κατά του επιθετικού εθνικισμού του κ. Γκρουέφσκι.

Ο πρωθυπουργός κ. Μπορίσοφ ανήγγειλε στις 6 Δεκεμβρίου 2009 τη δημοσιοποίηση της Συμφωνίας για την κατασκευή του αγωγού "Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης", χαρακτηρίζοντας όμως το έργο ασύμφορο.

γ. Κόσσοβο

Στις 15 Νοεμβρίου 2009 διεξήχθησαν οι τοπικές εκλογές στις οποίες η συμμετοχή των ψηφοφόρων ανήλθε στο 45,36% ενώ στο Βόρειο Κόσσοβο ήταν ιδιαίτερα χαμηλή, λόγω της αποχής των Σέρβων.

Σε έκθεση του ΟΑΣΕ που δημοσιεύθηκε στις 12 Νοεμβρίου 2009, διαπιστώνεται ότι η κυβέρνηση του Κοσσόβου δεν έχει εκπληρώσει τις προϋποθέσεις για την επιστροφή των προσφυγών στις εστίες τους.

Μέχρι τώρα, έχουν αναγνωρίσει το Κόσσοβο 63 κράτη, ενώ άλλα 100 επιφυλάχθηκαν, μεταξύ των οποίων η Ελλάδα, η Κύπρος, η Ισπανία, η Ρωσία και η Κίνα.

Σοκ προκάλεσαν στο Κόσσοβο οι δημόσιες αποκαλύψεις του κ. Μπάλακ, πρώην μέλος του UCK, ότι από τα μέσα του 1999 και για αρκετά χρόνια οργάνωσε και εκτέλεσε πολιτικές δολοφονίες, κατά παραγγελία υψηλόβαθμων στελεχών του Δημοκρατικού Κόμματος Κοσσόβου (PDK) του κ. Θάτσι, πολιτικών τους αντιπάλων μεταξύ των οποίων και μελών του συγκυβερνώντος κόμματος "Δημοκρατική Λίγκα του Κοσσόβου" (LDK). Ο πρόεδρος του Κοσσόβου και μέλος του LDK ζήτησε κατεπείγουσα διερεύνηση, ενώ οι εισαγγελικές αρχές της EULEX έθεσαν τον κ. Μπάλακ σε κατ' οίκον περιορισμό και διαρκή επιτήρηση, για λόγους προστασίας του, μέχρις ότου διερευνηθεί η υπόθεση και συνταχθεί συγκεκριμένο κατηγορητήριο σε βάρος του.

δ. Κροατία - Σλοβενία

Οι Βουλές των δύο χωρών ενέκριναν την υπογραφή της "Συμφωνίας Επιδιαιτησίας" για την αντιμετώπιση της συνοριακής διαφοράς

μεταξύ τους.

ε. Βοσνία - Ερζεγοβίνη

Το ΣΑ/ΟΗΕ αποφάσισε ομοφώνως την παράταση της θητείας της Ειρηνευτικής Δύναμης της ΕΕ για ένα ακόμη έτος.

στ. Αλβανία

Οι μόνιμοι εκπρόσωποι των χωρών μελών της ΕΕ ενέκριναν το αίτημα της Αλβανίας για παράχρηση καθεστώτος υποψηφίας χώρας.

Ο επίτροπος για τη διεύρυνση κ. Ολί Ρέν δήλωσε ότι προϋποθέσεις για την ένταξη στην ΕΕ είναι οι μεταρρυθμίσεις και η πολιτική συναίνεση, προσθέτοντας ότι η αποχή της αντιπολιτεύσεως, που ζητά επανακαταμέτρηση των ψήφων των εκλογών της 28ης Ιουνίου, από τη Βουλή δεν υποβοηθά την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Εσωτερική Κατάσταση

Η δημοσιοποίηση του "Σχεδίου Εξόντωσης του ΑΚΡ", που είχε εκπονηθεί από το ΓΕΕΘΑ το 2007, έχει προκαλέσει ένταση στις σχέσεις της Κυβερνήσεως με τον Στρατό. Σύμφωνα με αυτό ο τέως Αρχηγός ΓΕΕΘΑ κ. Μπογιούκανιτς και άλλοι ανώτατοι αξιωματικοί σχεδίαζαν προβοκάτσιες με σκοπό την ανατροπή της κυβερνήσεως του κ. Ερντογάν. Η δημοσιοποίηση του σχεδίου προκάλεσε τη μαζική μεταστροφή των τουρκικών ΜΜΕ απέναντι στις Ένοπλες Δυνάμεις και μείωσε την κυριαρχία των Κεμαλικών. Ο κ. Ερντογάν εκμεταλλεύτηκε το γεγονός προκειμένου να κάμψει τις αντιρρήσεις των ΕΔ για το άνοιγμα της κυβερνήσεως προς τους Κούρδους.

Συνεχίζεται η δίκη της εξτρεμιστικής οργανώσεως "Εργ - κένεκοκ" που κατηγορείται ότι σχεδίαζε την ανατροπή της κυβερνήσεως του κ. Ερντογάν και δολοφονίες πολιτικών και διανοουμένων.

Σφοδρή αντιπαράθεση μεταξύ κυβερνήσεως και κεμαλικού κατεστημένου προκάλεσε η αποκάλυψη ότι είχαν παγιδευτεί τα τηλεφωνα 56 δικαστών και εισαγγελέων του ανωτάτου δικαστηρίου. Η κυβέρνηση αρνείται ότι έχει ευθύνη και ισχυρίζεται ότι η παγίδευση έγινε με δικαστική απόφαση και ότι

πρόκειται για εσωτερικό θέμα της δικαιοσύνης.

Η κυβέρνηση προωθεί σχέδιο νόμου για την εκλογή προέδρου απ' ευθείας από το λαό για 5ετή θητεία για δύο μόνο συνεχόμενες θητείες.

Σύμφωνα με τις τελευταίες δημοσκοπήσεις έχει μειωθεί η δύναμη της κυβέρνησεως στο 37% έναντι 46,5%, που ήταν στις εκλογές του Ιουνίου 2007.

Η διαμάχη μεταξύ της κυβέρνησεως και του μεγαλοεκδότη κ. Ντογκάν, στον οποίο έχει επιβληθεί το εξωφρενικό πρόστιμο των 2,2 εκατ. Ευρώ για φοροδιαφυγή, θα συνεχιστεί στα δικαστήρια, ύστερα από την αποτυχία των διαπραγματεύσεων με την φορολογική αρχή.

β. Κουρδικό

Ο κ. Νταβούτογλου, με την ευκαιρία των εγκαινίων του Τουρκικού Προξενείου στη Μοσούλη, συναντήθηκε με τον κυβερνήτη της περιφερειακής διοικήσεως του Β. Ιράκ κ. Μπαρζανί και του ζήτησε να βοηθήσει στην αποδυνάμωση του PKK.

Στις 11 Νοεμβρίου 2009 παραδόθηκαν άλλοι 8 Κούρδοι μαχητές, στο πλαίσιο της κυβερνητικής πρωτοβουλίας για το Κουρδικό, ενώ, σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, η τουρκική κυβέρνηση βρίσκεται σε επαφή με χώρες του Περσικού Κόλπου, προκειμένου να πείσει τις κυβερνήσεις τους να δεχθούν 250 ανώτατα στελέχη του PKK, των οποίων η επιστροφή στην Τουρκία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Στις 17 Νοεμβρίου 2009 οι τουρκικές αρχές μετέφεραν στις φυλακές υψίστης ασφαλείας της Νήσου των Σκύλων, που κρατείται από το 1999 απομονωμένος ο κ. Οτσαλάν, άλλους πέντε κρατούμενους τους οποίους θα μπορεί να συναναστρέφεται. Από αυτούς οι τέσσερις είναι μέλη του PKK.

Στις 12 Δεκεμβρίου 2009 το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο έθεσε εκτός νόμου το φιλοκουρδικό Δημοκρατικό Κοινωνικό Κόμμα (DTP), ανατρέποντας έτσι την ειρηνική επίλυση του κουρδικού προβλήματος, που επιχειρεί ο κ. Ερντογάν. Αναμένεται ότι θα υπάρξει σοβαρή αναταραχή στις κουρδικές περιοχές.

γ.Εξωτερική Πολιτική

Ο κ. Νταβούτογλου έχει αναπτύξει μια εντυπωσιακή διπλω-

ματική δραστηριότητα στα Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή, διεκδικώντας για την Τουρκία ρόλο γέφυρας μεταξύ Δύσεως και Ανατολής, αλλά και περιφερειακής δύναμης στις διεθνείς εξελίξεις.

Για το σκοπό αυτό, στη Μ. Ανατολή υλοποιώντας την πολιτική "μηδενικά προβλήματα με τους γείτονες" αποκατέστησε τις σχέσεις της χώρας του με την Συρία και το Ιράκ και κέρδισε την εμπιστοσύνη του Ιράν. Τηρώντας δε σκληρή θέση έναντι του Ισραήλ κέρδισε τη φιλία του αραβικού κόσμου.

Στα Βαλκάνια προώθησε περαιτέρω τις σχέσεις με τη Βοσνία, την ΠΓΔΜ και την Αλβανία και έκανε ανοίγματα προς την Σερβία και ονειρεύεται την αναβίωση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, όπως ανέφερε σε διάλεξή του στο Σεράγιεβο της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης.

Στον Καύκασο αποκατέστησε τις σχέσεις με την Αρμενία και ανέπτυξε οικονομικές και ενεργειακές σχέσεις με τη Ρωσία.

δ. Ενέργεια

Η Τουρκία επιδιώκει να αναδειχθεί σε κύριο μεταφορέα των ενεργειακών πόρων της Κασπίας, της Ρωσίας και της Μέσης Ανατολής. Στον τομέα αυτό, το τρέχον δίμηνο :

*Υπέγραψε συμφωνία για την κατασκευή του πετρελαιοαγωγού Σαμσουντα-Τσεϊχάν ευθέως ανταγωνιστικού του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη.

*Συμφώνησε για τη διέλευση του South Stream από την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ) της στη Μαύρη Θάλασσα, συνάπτοντας "ενεργειακή συμμαχία" με Ρωσία, Ιταλία και Γερμανία.

Σε περίπτωση που η Τουρκία πετύχει τους στόχους της θα εξασφαλίσει και την πλήρη εξάρτηση της Ρωσίας, της ΕΕ και της Ελλάδος στον ενεργειακό τομέα, αναβαθμίζοντας έτι περαιτέρω τον γεωστρατηγικό της ρόλο.

Στις 7 Δεκεμβρίου 2009 ο κ. Ερντογάν συναντήθηκε με τον κ. Ομπάμα ο οποίος του ζήτησε τη στήριξη της Τουρκίας για την αντιμετώπιση του προβλήματος της Μ. Ανατολής και του Αφγανιστάν και τον πρόετρεψε να συνταχθεί με την ομάδα των έξι κρατών που διαπραγματεύεται το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν.

ε.Ευρωπαϊκή Πορεία

Παρά την προσπάθεια της Ελλάδος και της Κύπρου δεν κατέστη δυνατή η επιβολή από την ΕΕ πρόσθετων κυρώσεων στην Άγκυρα για την άρνησή της να εφαρμόσει την τελωνειακή σύνδεση με την Κύπρο. Το μόνο ευχάριστο για την Ελλάδα είναι ότι κατάφερε να απαλειφθεί από τα συμπεράσματα η πρόταση της σουηδικής προεδρίας, ότι διμερείς διαφορές δεν πρέπει να παρακωλύουν τις εξελίξεις των ενταξιακών διαπραγματεύσεων το οποίο, αν περνούσε, θα είχε αρνητικότερες επιπτώσεις και στην υποψηφιότητα της ΠΓΔΜ.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Ύστερα από την υπογραφή της Συνθήκης της Λισαβόνας από τον ευρωσκεπτικιστή πρόεδρο της Τσεχίας κ. Κλάους πραγματοποιήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2009 έκτακτο συμβούλιο κορυφής και οι 27 ηγέτες της ΕΕ εξέλεξαν τον πρωθυπουργό του Βελγίου κ. Χέρμαν Βαν Ρομπέ ως πρόεδρο και την Βαρόνη κ. Άστον, κοινοτική επίτροπο της Βρετανίας, ως Ύπατο Εκπρόσωπο για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας (Υπουργός Εξωτερικών) της ΕΕ. Εκ μέρους της Ελλάδος ορίστηκε ως επίτροπος η Βουλευτής κ. Δαμανάκη στην οποία ανετέθη το χαρτοφυλάκιο της Ναυτιλίας.

Από 1 Δεκεμβρίου 2009 τέθηκε σε εφαρμογή η συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία ανοίγει το δρόμο για τη δυναμική παρουσία της ΕΕ στο διεθνή χώρο και για τη διαμόρφωση στο εσωτερικό της Ευρώπης συνθηκών αλληλεγγύης και συνεργασίας σε ευρύ φάσμα προβλημάτων.

Με τη νέα συνθήκη δημιουργείται θέση προέδρου με θητεία 2,5 ετών και Υπάτου Εκπροσώπου Εξωτερικών και Ασφάλειας με θητεία 5 ετών. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα περιοριστεί σε 751 μέλη και ο αριθμός των ευρωβουλευτών κάθε χώρας θα κυμαίνεται μεταξύ 6 και 96 ανάλογως του πληθυσμού της. Κάθε χώρα θα διαθέτει έναν Επίτροπο στην Κομισιόν. Από το 2014 διαφοροποιείται και η διαδικασία του βέτο, ώστε να μην είναι δυνατή η παρεμπόδιση από ένα μικρό αριθμό κρατών η λήψη των αποφάσεων.

Στις 30 Νοεμβρίου 2009 η ΕΕ κάλεσε, ύστερα από επιστολή του κ.κ. Σαρκοζί και Μπερλουσκόνι την Τουρκία να συνεργαστεί για τη λαθρομετανάστευση, παρά την αντίθεση της Σουηδικής προεδρίας.

Στις 18 Νοεμβρίου 2009 ολοκληρώθηκε στη Στοκχόλμη, η Σύνοδος Κορυφής Ρωσίας-ΕΕ παρουσία του προέδρου κ. Μεντβέντεφ με θέματα συζητήσεως, την ενεργειακή ασφάλεια στην Ευρώπη, την ένταξη της Ρωσίας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, την αντιμετώπιση της διεθνούς οικονομικής ύφεσης και τις κλιματικές αλλαγές. Οι δύο πλευρές συνήψαν 5 συνολικά συμφωνίες για την ενίσχυση της διασυννοριακής συνεργασίας μεταξύ της Ρωσίας και των ομόρων της Βαλτικών κρατών, σε οικονομικό επίπεδο.

Το 57% των Ελβετών τάχθηκε, με δημοψήφισμα, υπέρ της απαγορεύσεως μινιρέδων στη χώρα, γεγονός που αναμένεται να επηρεάσει και άλλες χώρες της Ευρώπης. Η αναγγελία του αποτελέσματος ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυριών του ισλαμικού κόσμου, που θα εκδηλωθεί και με σαμποτάζ κατά των ελβετικών προϊόντων. Το αποτέλεσμα καταδίκασε και ο Πάπας, ο οποίος το χαρακτήρισε ως παρεμπόδιση των θρησκευτικών ελευθεριών.

5. ΟΗΕ

Την 1 Δεκεμβρίου 2009 ανέλαβε τα καθήκοντα του προέδρου της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ) ο Ιάπωνας κ. Γιουκίγια Αμάνο, ο οποίος αντικατέστησε τον κ. Μπαρραντέι του οποίου η θητεία έληξε στις 30 Νοεμβρίου 2009. Ο κ. Μπαρραντέι θα είναι υποψήφιος στις προσεχείς προεδρικές εκλογές της Αιγύπτου.

Στις 7 Δεκεμβρίου 2009 άρχισαν στην Κοπεγχάγη οι εργασίες της Διασκέψεως των Η.Ε. για το περιβάλλον, που θα κορυφωθούν στις 17 Δεκεμβρίου 2009. Θα παραστούν οι ηγέτες 103 χωρών και θα λάβουν μέρος 15.000 σύνεδροι. Δεν αναμένονται όμως θεαματικά αποτελέσματα γιατί ΗΠΑ και Κίνα, οι δύο πλέον ρυπαρόνες χώρες, αρνούνται να δεσμευτούν.

6. ΟΑΣΕ

Από 1-3 Δεκεμβρίου 2009 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα η Σύνοδος των Υπουργών Εξωτερικών του ΟΑΣΕ. Συζητήθηκαν οι διαδικασίες για την υλοποίηση της ευρωπαϊκής ασφαλείας και τα περιφερειακά ζητήματα του Ναγκόρνο Καραμπάχ, της Υπερδνειστερίας και της Γεωργίας και καθορίστηκαν οι ενέργειες του Οργανισμού, του οποίου την προεδρία αναλαμβάνει

το Καζακστάν από 1ης Ιανουαρίου 2010.

Ο ΥΠΕΞ της Ρωσίας κ. Λαβρόφ παρουσίασε την ιδέα του κ. Μεντβέντεφ για μια νέα Πανευρωπαϊκή Συνθήκη Ασφαλείας με την υποστήριξη της Γαλλίας, αλλά δεν βρήκε ανταπόκριση από τα μέλη-κράτη του ΝΑΤΟ, τα οποία δεν κρίνουν αναγκαία, επί του παρόντος, την αντικατάσταση της ισχύουσας αρχιτεκτονικής ασφαλείας στην Ευρώπη.

7. ΗΠΑ

Ένα χρόνο μετά την ανάληψη της προεδρίας από τον κ. Ομπάμα η δημοτικότητα του μειώθηκε από 80% μόλις στο 51% ενώ στις εκλογές για την ανάδειξη κυβερνητών στη Βιρτζίνια και το Νιου Τζέρσεϊ κέρδισαν οι Ρεπουμπλικάνοι.

Από 13-18 Νοεμβρίου ο κ. Ομπάμα πραγματοποίησε την πρώτη του περιοδεία στην Άπω Ανατολή. Επισκέφθηκε την Ιαπωνία (13-15 Νοεμβρίου), την Κίνα (15-17 Νοεμβρίου), και τη Νότιο Κορέα (17-18 Νοεμβρίου 2009). Ο κ. Ομπάμα :

*Στο Τόκιο προσπάθησε να πείσει το νέο πρωθυπουργό της Ιαπωνίας να συνεχίσει την υποστήριξη των ΗΠΑ στον πόλεμο του Αφγανιστάν και υποσχέθηκε ότι θα ανταποκριθεί στην αίτησή του για ισότιμες σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών.

*Στην Κίνα δεν επεδίωξε να έχει κάποιο άμεσο αποτέλεσμα, αλλά προσπάθησε να καλλιεργήσει μια μακροπρόθεσμη στρατηγική που θα γεφυρώσει τις διαφορές των δύο χωρών.

*Στη Νότιο Κορέα συζητήσε για το πυρηνικό πρόγραμμα της Β. Κορέας και υποσχέθηκε ότι θα καταβάλει προσπάθεια να εφαρμοστεί από το 2010 η συμφωνία ελευθέρου εμπορίου, που έχει υπογραφεί από το 2007 και δεν έχει τεθεί σε εφαρμογή μέχρι σήμερα.

*Στις 24 Νοεμβρίου 2009 υποδέχθηκε με τιμές τον Ινδό πρωθυπουργό κ. Σίνγκ και προσπάθησε να καθησυχάσει τις ανησυχίες του για την προσέγγιση ΗΠΑ-Κίνας.

Ένας αλγερινός κρατούμενος στο Γκουαντάναμο επέστρεψε στη Γαλλία και δύο Τυνησιοί μεταφέρθηκαν στην Ιταλία, όπου και θα δικαστούν.

Στις 10 Δεκεμβρίου 2009 ο κ. Ομπάμα παρέλαβε το Νόμπελ Ειρήνης, εν μέσω επικρίσεων για το γεγονός ότι είναι Αρχιστράτηγος

των ΕΔ των ΗΠΑ που διεξάγουν δύο πολέμους.

8. ΡΩΣΙΑ

Ο κ. Πούτιν επισκέφθηκε τη Γαλλία στις 27 Νοεμβρίου και είχε συνεργασία με τον ομόλογό του κ. Φιγιόν. Οι δύο άνδρες ανεκοίνωσαν ότι η γαλλική εταιρεία EDF θα συμμετάσχει με ποσοστό 10% στο μετοχικό κεφάλαιο για την κατασκευή του αγωγού South Stream ο οποίος είναι ανταγωνιστικός του NABUCO.

Σε μεγάλη ενίσχυση του πυρηνικού της οπλοστασίου προχώρα η Ρωσία το 2010, με την ένταξη 30 νέων βαλλιστικών πυραύλων και 3 πυρηνικών υποβρυχίων στις ένοπλες δυνάμεις της.

Ο κ. Μεντβέντεφ στις 27 Νοεμβρίου 2009 υπέγραψε συμφωνία τελωνειακής ένωσης, στο Μισκ της Λευκορωσίας, με το Καζακστάν και τη Λευκορωσία.

Στις 27 Νοεμβρίου 2009 από βομβιστική επίθεση στην υπερταχεία Μόσχα-Αγ. Πετρούπολη έχασαν τη ζωή τους 39 και τραυματίστηκαν περισσότεροι από 100. Οι ρωσικές αρχές αποδίδουν την ενέργεια στους Τσετσένους αντάρτες.

Ο κίνδυνος να δημιουργηθούν προβλήματα στον εφοδιασμό της ΕΕ με φυσικό αέριο, λόγω των διαφορών μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας, ξεπεράστηκε ύστερα από τη συμφωνία του κ. Πούτιν με την πρωθυπουργό κ. Τιμονέσκο στις 20 Νοεμβρίου.

9. ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Στις 7 Ιανουαρίου 2010, θα διεξαχθούν οι προεδρικές εκλογές με υποψηφίους τον νυν πρόεδρο κ. Γιανουσέσκο, την πρωθυπουργό κ. Τιμονέσκο και τον πρώην πρόεδρο κ. Γιανούκοβιτς, που προηγείται στις δημοσκοπήσεις.

10. ΓΕΩΡΓΙΑ

Από 25 Οκτωβρίου μέχρι 15 Νοεμβρίου 2009 έλαβε χώρα σε στρατόπεδο της Τυφλίδας η εκπαίδευση από Αμερικανούς αξιωματικούς των 173 Γεωργιανών στρατιωτών, οι οποίοι ανεχώρησαν στις 16 Νοεμβρίου για το Αφγανιστάν.

Ένταση στις σχέσεις της με την Ν. Οσετία προκάλεσε η σύλληψη 16 Γεωργιανών πολιτών που παραβίασαν τη μεθόριο στις 26 Οκτωβρίου 2009.

11. ARMENIA

Πρόοδος σημειώθηκε στις συνομιλίες που είχαν οι πρόεδροι Αρμενίας και Αζερμπαϊτζάν στο Μόναχο στις 24 Νοεμβρίου και στην Αθήνα στις 2 Δεκεμβρίου 2009, υπό την αιγίδα του ΟΑΣΕ, για την επίλυση της διαφοράς για το Ναγκόρνο Καραμπάχ.

12. ΣΧΕΣΕΙΣ ΡΩΣΙΑΣ ΜΕ ΗΠΑ - ΝΑΤΟ

Η νέα συνθήκη για τη μείωση των πυρηνικών όπλων (START-1) είναι έτοιμη για υπογραφή, όπως δήλωσε ο εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου. Η ημερομηνία της υπογραφής δεν έχει καθοριστεί, αλλά εκτιμάται ότι θα γίνει στα μέσα Δεκεμβρίου. Η νέα συνθήκη που αποτελείται από 340 σελίδες προβλέπει τη μείωση των πυρηνικών κεφαλών σε 1500-1700 από 3150-3550 που προέβλεπε η παλιά, που έληξε στις 5 Δεκεμβρίου 2009.

Στις 29 Οκτωβρίου 2009 ο απόστρατος στρατηγός κ. Τζόουνς, μέλος του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας των ΗΠΑ διαβεβαίωσε τον Ρώσο ΥΠΕΞ κ. Λαβρόφ, κατά τη συνάντησή τους στη Μόσχα, ότι ο κ. Ομπάμα εμμένει στη δέσμευσή του για τη βελτίωση των σχέσεων των δύο χωρών.

Ο αναπληρωτής ΥΠΕΞ της Ρωσίας κ. Ριαμπκόφ σε συνέντευξή του που δημοσιεύτηκε στις 29 Οκτωβρίου αναφέρει ότι το σχέδιο του κ. Ομπάμα για την αντιπυραυλική ασπίδα είναι ακόμη ασαφές.

Ο Υπουργός Ενέργειας κ. Στάμκο δήλωσε, στις 26 Νοεμβρίου, ότι ο πυρηνικός αντιδραστήρας που κατασκευάζεται από ρωσική εταιρεία στην περιοχή Μπουσέρ δεν θα τεθεί σε λειτουργία μέχρι το τέλος του έτους, λόγω τεχνικών προβλημάτων.

Η αλλαγή της στάσεως της Ρωσίας έναντι του Ιράν, που ήταν μέχρι τώρα η πιο στενή σύμμαχός του, επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις ότι η προσέγγιση των δύο χωρών βρίσκεται σε καλό δρόμο.

13. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Ισραήλ - Παλαιστινιακό

Οι προσπάθειες του κ. Ομπάμα για την επανέναρχη του διαλόγου μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων απέτυχαν, γιατί το Ισραήλ αρνείται το πάγωμα των εποικισμών

στη Δυτική Όχθη στο διάστημα των διαπραγματεύσεων. Η Παλαιστινιακή αρχή απέρριψε και την πρόταση του κ. Νετανιάχου για δεκάμηνο πάγωμα των εποικισμών γιατί εξαιρούσε την Ανατολική Ιερουσαλήμ στην οποία χρίζονται 3000 κατοικίες.

Οι Υπουργοί Εξωτερικών της ΕΕ ζήτησαν από το Ισραήλ να σταματήσει τους εποικισμούς και επανέλαβαν την απόφασή τους για τη δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Η αιγυπτιακή πρωτοβουλία για τον σχηματισμό κυβερνήσεως εθνικής ενότητας απέτυχε, λόγω των διαφορών μεταξύ της παλαιστινιακής αρχής και της Χαμάς οι οποίες παραμένουν αγεφύρωτες.

Η διαφανόμενη συμφωνία μεταξύ Ισραήλ και Χαμάς για την ανταλλαγή του Δεκανέα Σαλίτ, που είναι αιχμάλωτος εδώ και δύο χρόνια, με Παλαιστίνιους μαχητές που κρατούνται στις φυλακές του Ισραήλ ματαιώθηκε την τελευταία στιγμή γιατί, όπως ανακοίνωσε ο εκπρόσωπος της Χαμάς, το Ισραήλ αρνείται να κάνει οποιαδήποτε συζήτηση για "τρομοκράτες" που έχουν βάψει τα χέρια τους με αίμα. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται και ο Μαρουάν Μπαργκούτι, που ήταν ηγέτης της δεύτερης Ιντιφάντα και θεωρείται ως ο επικρατέστερος για τη διαδοχή του κ. Αμπάς, αν τελικά αποχωρήσει. Παρ' όλα αυτά η διαμεσολαβητική προσπάθεια από τη Γερμανία συνεχίζεται.

Οι προεδρικές εκλογές που είχε προκηρύξει ο κ. Αμπάς για τις 10 Ιανουαρίου 2010 αναβλήθηκαν επ' αόριστον, γιατί η Χαμάς ανακοίνωσε ότι δεν θα επιτρέψει τη διεξαγωγή τους στη Λωρίδα της Γάζας, την οποία κατέχει.

Ο κ. Αμπάς, ο οποίος προ της αναβολής των εκλογών είχε δηλώσει ότι δεν θα είναι υποψήφιος λόγω της αρνήσεως του Ισραήλ να παγώσει τους εποικισμούς, ζήτησε από το ΣΑ του ΟΗΕ την έγκριση για την μονομερή ανακήρυξη ανεξαρτήτου κράτους στη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας. Η Χαμάς εξέφρασε την αντίθεσή της, χαρακτηρίζοντάς την ως "ανούσια πράξη" και το Ισραήλ απείλησε, με δηλώσεις του κ. Νετανιάχου, ότι θα υπάρξουν αντίποινα, αν αυτό συμβεί. Την αντίθεσή τους εξέφρασαν οι ΗΠΑ και η ΕΕ.

Ο κ. Ερντογάν κατηγορεί τον κ. Νετανιάχου ότι δεν εμπιστεύεται πλέον την Τουρκία ως μεσολαβητή στις ειρηνευτικές συ-

νομιλίες με τη Συρία και ότι προτιμά τη Γαλλία.

Η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ υιοθέτησε στις 4 Νοεμβρίου 2009 ψήφισμα με το οποίο καλούνται το Ισραήλ και η Χαμάς να διενεργήσουν ανεξάρτητες έρευνες για τυχόν παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά την εισβολή στη Γάζα (Δεκέμβριος 2009-Ιανουάριος 2009) όπως καταγγέλλονται από την έκθεση "GOLDSTONE". Η έκθεση είχε εγκριθεί στις 24 Οκτωβρίου 2009 από το 47μελές Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ με 42 ψήφους υπέρ και 5 κατά, στις οποίες περιλαμβάνοντο και οι ΗΠΑ.

Η αδυναμία του κ. Ομπάμα να πείσει τον κ. Νετανιάχου για πάγωμα των εποικισμών έχει οδηγήσει το Παλαιστινιακό σε πλήρες αδιέξοδο και τον κ. Αμπάς σε απόγνωση.

Αν ο κ. Ομπάμα δεν καταφέρει να πείσει τον κ. Νετανιάχου να υποχωρήσει, η κατάσταση θα καταστεί ανεξέλεγκτη, χωρίς να αποκλείεται και μια Τρίτη ιντιφάντα, που θα πολλαπλασιάσει τα προβλήματα.

β. Λίβανος

Έληξε η πολιτική κρίση, που σοβούσε τους τελευταίους 5 μήνες με τον σχηματισμό από τον κ. Χαρίρι, στις 9 Νοεμβρίου 2009, "Κυβερνήσεως Εθνικής Ενότητας" αποτελούμενης από 30 Υπουργούς εκ των οποίων οι 2 θα ανήκουν στην "Χεζμπολάχ".

Το ισραηλινό Ναυτικό κατέσχε στις 4 Νοεμβρίου 2009 φορτηγό πλοίο, που μετέφερε όπλα ιρανικής προελεύσεως, προοριζόμενα για την "Χεζμπολάχ". Ο κ. Νετανιάχου δήλωσε ότι τα όπλα ήταν τόσα πολλά που θα αρκούσαν για να βομβαρδίζεται το Ισραήλ επί ένα μήνα. Επίσης κατέστησε υπεύθυνη την κυβέρνηση του Λιβάνου για τυχόν βομβαρδισμούς που θα πραγματοποιήσει η "Χεζμπολάχ" εναντίον της χώρας του.

γ. Ιράκ

Στις 27 Φεβρουαρίου 2010 θα διεξαχθούν οι γενικές εκλογές στο Ιράκ.

Ο ανώτατος διοικητής των αμερικανικών δυνάμεων στο Ιράκ Στρατηγός Ρέι Οντιέρνο δήλωσε ότι οι ισλαμιστές μαχητές ενδέχεται να εξαπολύσουν αιματηρές επιθέσεις κατά την προεκλογική περίοδο,

προκειμένου να αποθαρρύνουν τον κόσμο να ψηφίσει και να υπονομεύσουν το κύρος της κυβερνήσεως.

Αρχισε στο Λονδίνο η δημόσια έρευνα για το ρόλο της Βρετανίας στον πόλεμο του Ιράκ προς εξακρίβωση των κατηγοριών ότι ο κ. Μπλερ και η κυβέρνηση - σή του, ενώ γνώριζαν ότι ο Σαντάμ δεν διαθέτει χημικά και βιολογικά όπλα, δήλωσαν το αντίθετο στη Βουλή για να δικαιολογήσουν την εισβολή τον Μάρτιο 2003. Το πόρισμα αναμένεται να ανακοινωθεί στο τέλος του 2010 ή τις αρχές του 2011.

δ. Ιράν

Ο κ. Αχμεντιντζάντ, ύστερα από την αποτυχία της προσπάθειάς του να εκφοβίσει τον κ. Ομπάμα για να δεχθεί τους όρους του, απέρριψε στις 18 Νοεμβρίου το σχέδιο της διεθνούς κοινότητας, με το οποίο είχε συμφωνήσει και η ιρανική αντιπροσωπεία στη Βιέννη, για αποστολή του ουρανίου στη Ρωσία και τη Γαλλία για εμπλουτισμό.

Κατόπιν αυτού οι αντιπρόσωποι της ομάδος των έξι, στην οποία περιλαμβάνονται τα 5 μόνιμα μέλη του ΣΑ (ΗΠΑ, Αγγλία, Ρωσία, Γαλλία, Κίνα) και η Γερμανία, συνήλθαν στις 19 Νοεμβρίου 2009 στις Βρυξέλλες και συζήτησαν τα μέτρα αντιδράσεως και τις κυρώσεις που θα επιβάλουν. Στις 27 Νοεμβρίου 2009 το 35μελές συμβούλιο της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ) εξέδωσε καταδικαστική απόφαση κατά της Τεχεράνης, λόγω της αρνήσεώς της να συμμορφωθεί προς τις υποδείξεις του ΟΗΕ και να σταματήσει την κατασκευή της νέας μονάδος εμπλουτισμού ουρανίου στην πόλη Κομ. Η απόφαση αυτή έτυχε της πλήρους υποστηρίξεως της Ρωσίας και της Κίνας.

Ο Αχμεντιντζάντ αντιδρών - τας στα μέτρα της Δύσεως ανακοίνωσε στις 29 Νοεμβρίου την κατασκευή δέκα μονάδων εμπλουτισμού ουρανίου που θα τεθούν σε λειτουργία εντός διμήνου.

Ο κ. Αχμεντιντζάντ θα συνεχίσει την αδιάλλακτη θέση του, παρόλο που έδειξε διάθεση για συμβιβασμό, γιατί φοβάται την εσωτερική αντιπολίτευση.

Τις ανησυχίες της Δύσεως προκάλεσαν οι δηλώσεις του κ. Ερντογάν, κατά την επίσκεψή του στην Τεχεράνη στις 27 Οκτωβρίου 2009, ότι το Ιράν κατηγορείται

αδίκως για το πυρηνικό του πρόγραμμα. Μάλιστα ο κ. Ομπάμα κατά της συνάντησής τους στο Λευκό Οίκο στις 8 Δεκεμβρίου 2009 τον προέτρεψε να σταματήσει να στηρίζει το Ιράν και να συνταχθεί με την πολιτική της ομάδος των έξι.

Στις 7 Δεκεμβρίου 2009 με την ευκαιρία του εορτασμού της ημέρας των φοιτητών, που έχει καθιερωθεί στη μνήμη τριών φοιτητών που δολοφονήθηκαν το 1953 από το καθεστώς του Σάχη, προκλήθηκαν συγκρούσεις μεταξύ των διαδηλωτών της αντιπολίτευσης και των αστυνομικών στην Τεχεράνη και άλλα αστικά κέντρα. Εστίες των διαδηλώσεων ήταν τα Πανεπιστήμια και πήραν σ' αυτές μέρος χιλιάδες φοιτητές εκφράζοντας την αμφισβήτησή τους για τις εκλογές του Ιουνίου.

14. ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Μετά την απόσυρση από τον κ. Αμπντουλάχ της υποψηφιότητός του, επειδή δεν του παρεσχέθησαν εγγυήσεις για τη διαφάνεια της διαδικασίας, η εφορευτική επιτροπή ανακοίνωσε στις 2 Νοεμβρίου 2009 ότι δεν θα υπάρξει δεύτερος γύρος και ανεκήρυξε εκ νέου πρόεδρο της χώρας τον κ. Καρζάϊ, ο οποίος κατά την ορκωμοσία του στις 19 Νοεμβρίου 2009 δήλωσε ότι θα πατάξει τη διαφθορά και δεσμεύτηκε ότι με τη λήξη της πενταετούς θητείας του οι Αφγανοί θα είναι σε θέση να αναλάβουν τον έλεγχο της χώρας τους.

Λόγω των επιθέσεων των Ταλιμπάν ο ΟΗΕ απέσυρε 600 μη Αφγανούς υπαλλήλους του και τους μετέφερε στο Ντουμπάϊ, ενώ τους υπολοίπους τους εγκατέστησε σε πιο ασφαλή σημεία μέσα στο Αφγανιστάν.

Η κίνηση αυτή του ΟΗΕ αποτελεί μομφή κατά του ΝΑΤΟ, υπονοώντας ότι δεν είναι σε θέση να προστατεύσει τους αμάχους και τους ξένους διπλωμάτες.

Στις 2 Δεκεμβρίου 2009 ο κ. Ομπάμα ανακοίνωσε τη νέα στρατηγική του για το Αφγανιστάν, σύμφωνα με την οποία θα ενισχύσει τις δυνάμεις με 30.000 στρατιώτες επιπλέον. Η αποστολή των ενισχύσεων θα αρχίσει άμεσα και θα ολοκληρωθεί εντός έξι μηνών. Επίσης έθεσε και χρονοδιάγραμμα για σταδιακή αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων από τον Ιούλιο

του 2011, εφόσον οι συνθήκες το επιτρέψουν.

Κατά την Σύνοδο των Υπουργών Εξωτερικών του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες στις 6 Δεκεμβρίου 2009, αποφασίστηκε η αποστολή 7000 επιπλέον στρατιωτών στο Αφγανιστάν από 25 ευρωπαϊκά κράτη-μέλη της Συμμαχίας. Από πλευράς Ελλάδος δεν θα υπάρξει καμία αλλαγή.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του διοικητού της πολυεθνικής δυνάμεως στο Αφγανιστάν Στρατηγού κ. Μακ Κριστάλ ο οποίος θα διαθέτει μετά την ολοκλήρωση των ενισχύσεων 150.000 άνδρες, τα πρώτα θετικά αποτελέσματα της αποφάσεως του κ. Ομπάμα θα φανούν το καλοκαίρι.

Ο ηγέτης των Ταλιμπάν Μουλάς Ομάρ, ανακοίνωσε ότι και η νέα στρατηγική του κ. Ομπάμα θα αποτύχει, ενώ απέρριψε και την πρόταση του κ. Καρζάϊ για διαπραγματεύσεις και συμμετοχή στις πολιτικές διαδικασίες της χώρας.

β. Πακιστάν

Με επιτυχία ολοκληρώθηκαν οι επιχειρήσεις του Πακιστανικού στρατού εναντίον των Ταλιμπάν στην επαρχία Βαζιριστάν, ενώ συνεχίζονται οι βομβιστικές επιθέσεις των Ταλιμπάν, ως αντίποινα, ιδιαίτερα στην επαρχία Πεσαβάρ.

Η κ. Κλίντον κατά την επίσκεψή της στο Πακιστάν στο τέλος Νοεμβρίου κατηγόρησε την κυβέρνηση για ολιγωρία λόγω της μη συλλήψεως των ηγετών της Αλ Κάϊντα που έχουν καταφύγει στη χώρα από το 2002 και ζήτησε εγγυήσεις για την ασφάλεια των πυρηνικών όπλων. Η στρατιωτική ηγεσία της χώρας την διαβεβαίωσε ότι αυτά είναι ασφαλή.

γ. Βόρεια Κορέα

Το ΥΠΕΞ της Β. Κορέας, λόγω της μη δεσμεύσεως των ΗΠΑ ότι θα προχωρήσουν σε απευθείας διαπραγματεύσεις με την χώρα του όπως απαιτεί η κυβέρνησή της, ανακοίνωσε ότι "Αν οι εχθρικές σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών αποκατασταθούν και υπάρξει κλίμα εμπιστοσύνης, τότε θα προωθηθεί και το θέμα της αποπυρηνικοποίησης της Β. Κορέας".

Θερμό επεισόδιο με ανταλλαγή πυροβολισμών, μεταξύ δύο ακταιωρών της Β. και Ν. Κορέας έλαβε χώρα στην Κίτρινη Θάλασσα στις 10 Νοεμβρίου 2009, όταν το

βορειοκορεατικό σκάφος εισήλθε στα χωρικά ύδατα της Ν. Κορέας και άνοιξε πυρ στα προειδοποιητικά πυρά του νοτιοκορεατικού. Το επεισόδιο έληξε με την αποχώρηση του βορειοκορεατικού σκάφους.

16.ΑΦΡΙΚΗ

Παρά την παρουσία ισχυρής διεθνούς ναυτικής δυνάμεως στην περιοχή του Ινδικού Ωκεανού, οι επιθέσεις των Σομαλών πειρατών σε εμπορικά, αλιευτικά και τουριστικά σκάφη έχουν αυξηθεί το τρίτον έτος, προσεγγίζοντας τις 350.

Υστερα από βμηνη αιχμαλωσία οι πειρατές απελευθέρωσαν, μετά την καταβολή λίτρων, το ελληνόκτητο εμπορικό πλοίο "Αριάνα".

Στις 10 Νοεμβρίου 2009 αιχμαλωτίστηκε το ελληνικό φορτηγό "Φιλίτσα" το οποίο μετέφερε χημικά από το Κουβέϊτ στη Νότια Αφρική, ενώ στις 28 Νοεμβρίου 2009 αιχμαλωτίστηκε και το επίσης ελληνικό φορτηγό "Μαράν Κένταυρος" το οποίο μετέφερε 275.000 τόνους πετρελαίου από την Σαουδική Αραβία στις ΗΠΑ.

17.ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

α. Ονδούρα

Οι πραξικοπηματίες οργάνωσαν εκλογές στις 29 Νοεμβρίου

2009 από τις οποίες ανεδείχθη νέος πρόεδρος ο δεξιός Πορφύριο Κόμπο.

Οι μεγαλύτερες χώρες της Λατινικής Αμερικής με επικεφαλής την Αργεντινή και τη Βενεζουέλα καταδίκασαν τις εκλογές και ζήτησαν την αποκατάσταση του κ. Σελάγια, ο οποίος εξακολουθεί να φιλοξενείται στη Βραζιλιανή Πρεσβεία. Αντιθέτως οι ΗΠΑ, με τις οποίες συντάχθηκαν η Κολομβία και ο Παναμάς, χαιρέτισαν τις εκλογές ως "αναγκαίο και σημαντικό βήμα" προς τα εμπρός.

β. Κούβα

Η Κούβα, παρά τις διαβεβαιώσεις του κ. Ομπάμα, εκτιμά ότι υπάρχει κίνδυνος να δεχθεί αμερικανική εισβολή και γι' αυτό ο Ραούλ Κάστρο ζήτησε από τον στρατό, που διεξήγαγε ασκήσεις μεγάλης κλίμακας με τη συμμετοχή 100.000 στρατιωτών, να είναι σε ετοιμότητα.

γ. Βενεζουέλα

Ο πρόεδρος της Βενεζουέλας κ. Ούγκο Τσάβες διέταξε το στρατό της χώρας του να αρχίσει προετοιμασίες για πόλεμο, κατόπιν της συμφωνίας Κολομβίας-ΗΠΑ, που επιτρέπει στον αμερικανικό στρατό να χρησιμοποιεί επτά βάσεις της για την εκτέλεση επιχειρήσεων

με στόχο τη διεθνή τρομοκρατία και το εμπόριο των ναρκωτικών.

δ. Βολιβία

Τις προεδρικές εκλογές που διεξήχθησαν στις 6 Δεκεμβρίου κέρδισε ο κ. Μοράλες με 61%.

18.ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο πρωθυπουργός του Πακιστάν κ. Τζιλανί, σε κοινή συνέντευξη τύπου με τον ομόλογό του της Βρετανίας, δήλωσε ότι κατά την άποψή του ο Μπιν Λάντεν δεν βρίσκεται στο Πακιστάν.

Η Αλ Κάϊντα, με καταχώρηση στην ιστοσελίδα περιοδικού που εκδίδεται από την πτέρυγά της στην Υεμένη, κάλεσε τους μαχητές της να κατασκευάσουν αυτοσχέδιες βόμβες με χρησιμοποίηση οικιακών υλικών και να πλήξουν στόχους στη Δύση.

Ο Ντάνιελ Μπέντζαμιν, συντονιστής σε θέματα καταπολέμησης της τρομοκρατίας στο αμερικανικό ΥΠΕΕ, δήλωσε στις 17 Νοεμβρίου 2009 ότι, εξ αιτίας των πιέσεων που δέχεται η Αλ Κάϊντα από τις αλγερινές δυνάμεις ασφαλείας, έχουν μειωθεί οι πιθανότητες πραγματοποίησης τρομοκρατικών επιθέσεων στην Ευρώπη, αλλά θα αυξηθεί η δραστηριότητά της στη Β. Αφρική.

ABOUT HEL.I.S.S.

The Hellenic Institute for Strategic Studies (HEL.I.S.S.), a non-profit organization, was founded in October 1994.

The Institute came into being by a number of Flag/General retired Officers of the Hellenic Armed Forces and has been aggrandized after the participation of personalities coming from communities such as Academic, Diplomatic, Business, Journalism and from those specialized on international affairs.

The aim of HEL.I.S.S. is to be employed with questions that bring up issues of strategic importance in a geopolitical-geostrategic environment. More specifically:

- To carry out, study, research and analyse issues of military strategy significance, of economic aspect, of the human actions that impact negatively against nature and further subjects concerning problems rising in the Hellenic sovereignty, the Balkan peninsula, the existing territorial extent of the European Union, its foreseen enlargement of tomorrow, the general area of the Mediterranean and the Black Seas and/or any other area that may be deemed as necessary.

-To examine Security issues of the above regions.

-To hand in proposals to either government bodies or pri-

vates, that are based on studies-analyses on all the above.

Objectives are achieved by:

-Carrying out research

-Presenting issues and their analyses in the form of lectures, seminars or press releases, publishing special notes or bulletins and journals and organizing presentations at home and abroad.

-Cooperation with government bodies, organizations and other respective domestic or foreign foundations/institutions in order to analyze matters of common interest and exchange information on all relative fields.

During the last years, HEL.I.S.S. has carried out studies for the Ministries of Foreign Affairs and National Defence, has organized congresses under the auspices of the Ministries of Aegean, Culture and Development as well as studies and conferences concerning subjects of National interest and Defence programs. Special International congresses for Defence programs of the Hellenic Armed Forces and strategic evaluations on the European future defense and eventualities took place in 1999, 2001, 2003, 2005, 2007, 2009.

HEL.I.S.S. Issues the bi-monthly magazine "Problimatismoi".

Επιλέγεσθαι περί Πάτρης

Τι αγαπᾶς ἄνθρωπε ανιγματικέ, ἄνθρωπε σου μὴ φῶστε;
Μήπως τὴ γενιά, που εκπροσωπεῖς;
Γενιά δὲν ἔχω. Στὶς εποχές κρατῶ τὴ φλόγα τῆς ζωῆς. Βιώεις τοὺς αἰῶνες.
Μήπως τοὺς φίλους σου αγαπᾶς;
Φίλοι; Νόημα ἄγνωστο. Λόγου μεθόδευμα.
Μήπως τὴν ομορφιά;
Μ' ευχαρίστηση, ἀν ἄδολα μ' ἀποκρινόταν.
Μήπως τὸ χρήμα;
Το μῶ, ὅπως εσεῖς μσεῖτε τὸν Θεό.
Ε, τότε, τί αγαπᾶς ἄνθρωπε ἀνεγνώριγε;

Τὶς ἰδέες αγαπῶ. Αὐτές, που ὁ στοχασμός, ὁ ἔλλογος, γεννά.
Τὰ δικά σας σοφίσματα ἀποστρέφομαι
Καὶ τὸν διαβόλων συμβούλων σας τὶς συνηγορίες.
Καὶ τὴν κρίση σας, τὴν ἄδικη, που ἄνομα πρόσοδ' ἀποφέρει.
Τὴν ἰδέα ἀθανασίας, τῆς θεόπνευστης, αγαπῶ.
Να φθάσω ἐκεῖ σκοπεύοντας στὴς γνώσεις τὴν γαλήνη.
Γνωρίζω. Κεῖται μακρὸν ἡ δίκαιη ψυχὴ.
Εκεῖ να φθάσω θέλω. Με βήμα συμβαίνον με τὴν ἠθική.
Καὶ ἀγωγή ἐθνική, ἀρμονική. Κιε πιστημοσύνη εὐτεταγμένη.
Με ὄπλο τὴν κοινὴ τὴν λογική. Με πίστη θεμελιωμένη.
Με τὸν καλὸν τὸν αισθημάτων τὴν ἀφέλεια.
Καὶ τὴν ἐπίγνωση τὴν ἀσφάλτη, τὴν ἀκρφή.
Καὶ με τὸ νοῦ μου πάντοτε σ' αὐτούς, που δῆθεν μ' ἀγκαλιάζουν.
Καὶ να διαλέγω τὸν σθὸ μέσα ἀπ' τὸν αισθητῶν τὸ χάος.

Ἀλλοίμονο. Δετνά μαντεύω.
Ἄρνηση διορώ.
Λαό νοσοῦντα βλέπω. Τὸν Ἕλληνα ασθενή.
Χαμένο μέσα σε μιὰ ἐλευθερία χωρὶς ὄρα.
Ἐτοιμο να παραδοθεῖς τοῦ ψεύδους τὴν πλειοδοσία.
Στὴ μέριμνα τοῦ σατανά.
Στοὺς ἀποτυχημένους τῆς πολιτικῆς θεραπευτές.
Μάρτυρας εἶν' ἡ δύστυχη πορεία τῆς Πατρίδας.
Προσοχή! Ὁ Θεὸς εἶν' ἔτοιμος να μὰς γυρίσει τὴν πλάτη.
Γιατὶ ἔχουμ' ἐπιλέξει τὸν συμβιβασμό. Καὶ τὴν ἀνοχή, τὴν ἀπέραντη.

Ὅχι ἀνελληνοστολοικὶ ἀλλόθροες κι ἀνῆρσοι.
Σας ἀγνοῶ.
Ἀπορρίπτω τὴν ὑποκρισία τὸν ἀποτελεσματικῶν σας προβλέψεων.
Ὅχι. Δὲν ἀφήνω τὴν ψυχὴ μου να ὑπῶ ττει μέσα στο σῶμα μου.
Θα βοήσω, ν' ἀκουστώ. Θ' ἀλαλάζω.
Θα σας κρημνίσω στὸν Ἐρνυὸν τὸ βάρσθρο.
Ὅχι, ὄχι, τὴν δύναμη τῆς σκέψης ν' αγαπήσω πρέπει.
Αὐτὴ καὶ μόνον θα μ' ὀδηγήσει στὴν ἰδέα τῆς Θεῆς Ἀρχῆς.
Τὴν ἰδέα τὸν ἰδεῶν ποθῶ. Αὐτὴ, που λέγεται Ἑλλάδα.

Κωνσταντῖνος Ἀργυρόπουλος